

శ్రీః

ఆత్మార్ తిరువడి క శేషరణమ్

ఇయత్సా

ప్రపన్న జన రాత్మస్థులగునట్టి

సమ్మాత్మార్ సాయింఛిన

తిరువాశిరియమ్

పెరియవాచ్చాన్బిల్లై సాయింఛిన

వ్యాఖ్యానము

లోకార్యోక్తి ప కాణ్ణ ప్రకటన పఞ్చానన

దాశరథి వేంకటాచార్యులవారి

తెలుగు

దాశరథి

పరాంకుశ తిరువవతారాది ౫౦౪౪

స్వభాసు సంవత్సరము

All Copy Rights Reserved.

1943

శ్రీ

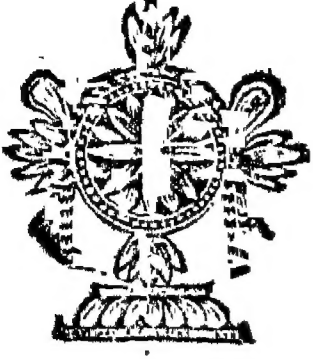
అత్తూరు ప్రబంధములందు తమ కాదరణ గలదేని తత్పర నముచే
శుద్ధియు, నాత్మజ్ఞానము గలుగవలయునను నుద్దేశ్యము గలదేని
సమ్మాత్తూరు సాయించిన గంధము లతివిస్తరములని జంకెదరేని
అజంఘ దీర్ఘుటకా యనునట్లు మనకతి సులభమగుటకు నేడే పాశురము
లతో పరమదయాళువు లె పరమమాచార్యులగు సమ్మాత్తూరులీప్రబంధ
మును చేశనోజీవనానుకూలముగా సాయించిరిగాన నిద్యై నను సార్థ
ముగా నభ్యసించితీరు డిదినా ప్రార్థన మ్మీకత్యంత హితము నా బాగునకు
విమ్ముబతిమిలాడిన విడువు డట్లుగాదు మోబాగునకే గమనింపుడు
గౌరీ సమ్మాత్తూరు శ్రీస్తాక్తియై యింకొక టింత సులభముగాదు
నమ్ముడు నాలుకకిదియే రసవత్తరము.

ఇట్లానీ కరణకర్త.

ఎతత్పరక జనపాదపాంసువు.

శ్రీ

శ్రీః

ఆత్మార్ తిరువడిగ శేషరణమ్
ఎమ్మరుమానార్ తిరువడిగ శేషరణమ్

సమ్మాత్మార్ సాదించిన

తిరువాళిరియమ్

పెరియవాచ్చాన్బిల్వైళైయరుళిచ్చెదవ్యాఖ్యానమ్
అవతారికై

తిరువిరుత్త తిల్,
సర్వేశ్వరనుడైయ, స్వరూప
గుణవిభూతికళై, కాట్టిక్కొ
డుక్కక్కణ్డు, అవనుడైయ
నిత్యవిభూతియోగతైయు
లీలావిభూతి యోగతైయుమ్
మనుసన్ధిత్తు, అన్దనిత్య వి
భూతియిలుళ్ళార్
నిరతిశయానుభవమేయా
తై' యాయ్విరుక్కిట పడియైయుమ్,
అత్తుణ్డతురుకైక్కిడాన
ఆరోగ్యతైయుడైయరా
య్విరుక్కిరపడియైయుమ్
యివ్వరుకుళ్ళార్

తిరువిరుత్త మనునీ ప్రబంధమునందు
సర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూప
గుణైశ్వర్యముల చూపిం
పగా, శేవించి, ఆసర్వేశ్వరుని
నిత్యవిభూతి సంబంధమున
లీలావిభూతి సంబంధమును
నుసంధించి, ఆ నిత్య వి
భూతియందుండువార
త్యధికానుభవమే యా
త్రయైయుండు, ప్రకారమును
ఆ యనుభవించినది జీర్ణించుటకుగా
ఆరోగ్యముగలవార
లైయుండిన ప్రకారమును
యివతలి లీలావిభూతియందలివారు

కర్మపరతన్త్రాచ్యం, యితర
విషయజ్ఞులైత్ర, వణరాచ్యం
తణిదాన, దేహయాత్రేయే
భోగమా యిరుక్కిరపడియై యు
మనుసన్నితు, భా తాక్కలిలే
శిలర్జీవిక్క, బరువక్

కుతైయజీవిక్కప్ప

క్కాల్, తక్కురైయై, యనుసన్ని
తు, వెరుక్కు మాప్పోలే, సర్వేశ్వ
రనోడాక్క నిత్యానుభ

వం, పణుకిటవర్గళో

డాక్క, తమక్కు, ప్రాప్తి, యుండా

యిరుక్కచ్చైదే, తామత్తై

యిన్నిరిక్కిటపడియైయు

మనుసన్నితు“యిదుక్కడి, దేహానం

బంధం”ఎన్దు, పార్దు, యిత్తై

కత్తు, కొళ్ళలామ్, వత్తి

తన్బక్కలాన్దుమ్, కాణామల్

ఇన్దు, ప కృతి, పా కృత, జ్ఞోట్టై

సమ్బన్దైయలుతుత్తరవే

ణుమ్, ఎన్దు, అవక్, తిరువడి

కలిలే, తమ్ముడైయ, దత్తైయై

విణ్ణపం, శైదార్—

ఇతుప్పిన్నై, ముదల్, పాట్టుక్కు

కరుత్తన్తోవెన్దిల్, ముదలిలే

యుమ్, ఇప్పాశురత్తై, యరుళిచ్చైదు

ముడివిలేయుమ్“అత్తిన్దార్, పిట

ప్పామ్, పొల్లావరువినై”ఎన్దు

ఉప్పకమోపసహ్మరజ్జో, ఏకరూప

కర్మపరతన్త్రై, యితర

విషయములందు, ప్రేమగలవారై

తక్కువదగు దేహయాత్రేయే

భోగమైయుండిన ప్రకారమును

తలచి, తోపుట్టువులలో

కొందరు (బాగుగా జీవింప, ఒకడు

లోపముగా జీవించు

చూడ, తన లోపమును, తల

చి, జంకునట్లే, సర్వేశ్వరుని

తో తుల్యముగా, నిత్యానుభవ

మును చేయుచున్న వారితో

సమముగా తమకు సంబంధ

ముండినను తాముదానిని

విడచియుండెడి విధమును

తలచి “దీనికిమూలము, దేహసం

బంధము”అని చూచి దీనిని

తీసివేసి.గ హింపదగిన మార్గము

తమయందొకటియు కానక

ఈ ప్రకృతి ప్రాకృతములతో

సంబంధము తెంచి కృపచేయవ

లయును అని వాని తిరువడి

గళ్ళయందు తమ దశను

విన్నపం చేసినారు—

యిది ఇక మొదటి పాశురమునకు

తాత్పర్యముకాదాయనిన; మొదట

ను ఈపాశురమును సాయించి

కొనకును “అత్తిన్దార్ పిట

ప్పామ్ పొల్లావరువినై”అని

యిది యంతములు ఒకరూప

మా, యిరుక్కయాలే, ఇప బం
 ధత్తుక్కు, తాత్పర్యమదు
 వే, తామ్, నిన్నై తపోతే
 తమ్ముడైయ, వపేక్షేతం, కిడైయా
 మైయాలే, పిఱన్ద
 వాత్తామైయై, ఆవిష్కరిత్త పడి
 సదువిల్ పాట్టుక్కళ్ళడైయ, సర్వే
 శ్వరనుక్కు, ఇవర పేక్షేతం, శడ
 క్కెనచ్చెయ్యప్పోకాతు, అదుక్క
 డి, శరతల్పత్తి లే
 కిడంద, భీష్మరైక్కొణ్డు
 నాట్టుక్కు, శిరితు, వెళిచ్చి
 రవై, పణ్ణిక్కొడుత్తాత్పోలే, ఇవరై
 యిదువిత్తు, శిలవ బంధజ్జలై
 ప్రవర్తిప్పిత్తు, సంసారత్తై
 తిరుత్త, నిన్నై తవనాగైయాలే.
 యిజ్జే, వైక్కలా
 మ్బడి, అల్ల ఇవరుడైయ
 త్వరై “యివర్ తాం, నిర్బంధం
 పణ్ణుకిరతుం, అవ్వరుగే, పోయ్
 నమ్ముడైయ, గుణానుభవం
 పణ్ణుగైక్కాగవిరే ఇవైతన్నై, ఇజ్జే
 అనుభవిప్పిప్పోం ఎన్ఱుపార్తు
 తన్నుడైయ, స్వరూప, రూప, గుణ,
 విభూతిగలై, కాట్టిక్కొడుక్క
 దేహత్తినుడైయ, తన్నైయై
 అనుసన్ధిప్పదర్కు, మున్ఱు, కాట్టి
 కొడుత్తదు, ఇవైయే, యాగిలుమ్
 అవ్వరుకే, పోయ్, అనుభవిప్ప

మై యుండుటచే ఈపబం
 ధమునకు అభిసాయమది
 యే తాము తలంచినప్పుడే
 తమయొక్క కోరిక లభించ
 కుండుటచేత కలిగిన (విరహా)
 యసహిష్ణుతను వ కటించినవిధము
 మధ్యపాశురములన్నియు సర్వే
 శ్వరునకు వీరికోరిక శీఘ్రము
 గా చేయశక్యముగాదు దానికి
 మూలము శరతల్పమునందు
 శయనించిన, భీష్ములనుగొని
 లోకమునకు కొంచము, ప్రకాశ
 మునో, నరించినట్లు, వీరిని
 పెట్టి, కొన్ని ప్రబంధములను
 ప్రవర్తింపజేసి, సంసారమును
 దిద్ద, తలచినవాడగుటచే.
 యీ (లీలా) విభూతియందు) వుంచద
 గునట్లు, కాక, వీరియొక్క
 తొందరను “వీరు, నిర్బంధము
 చేసినదియు, అవతలకు, పోయి
 మాయొక్క, గుణానుభవమును
 చేయుటకుగదా! వీటిని ఇచ్చట
 అనుభవింపచేసెదమని, చూచి
 తన, స్వరూప, రూప, గుణ
 విభూతులను, చూపింపగా
 దేహముయొక్క, నీచతను
 తలచుటకు, ముందు చూపించి
 నది, వీసినే, యైనను.
 అవతలకు, పోయి, అనుభవించు

దుయ్ ఓరనుభవముండు
ఎన్ఱుతోతాదపడి, ఒరు
వైశద్యతై, పిఱప్పిక
అవత్తిలే, అన్యపదరరా, అనుభ
విక్కిరార్. స్వరూప, రూప, గుణం
జ్జళెన్ఱితే, అడైవు, స్వరూపతై
విట్టు, రూపత్తిలేయిన్ఱు
అనుభవిక్కవేణుమెన్ఱితారాయిత్తు
తామ్, తువక్కుణ్ణి

రుప్పదుమిదిలేయాగైయాలే
ఇని, ఇవ్వన్ఱుదాన్, నేర్కోడునేరే
యనుభవిక్కివోన్ఱా
దపడి, ముకత్తిలే అలై
యెట్టిగైయాలే, కిణ్ణ
గత్తిలేయిన్ఱువార్
మిదప్పకొండి యియుమాపోలే
“ఉపమానముఖత్తాలే, ఇన్ఱింద
నుభవిక్కవేణుం” ఎన్ఱు

పార్తార్, సర్వదా, సామ్యమి
ల్లాదదొరువన్ఱునాగైయాలే, భగ
వద్విషయత్తుక్కు, ఉపమానమాగ
ళొల్లలావదుతాన్ఱిలై, ఆనాటుం
అల్పసామ్యం, ఉన్ఱొన్ఱై

వర్ణి, యిన్ఱియవేణుమితే;
బరుమరకతగిరియైయాయిత్తు
ఉపమానమాగచ్చొల్లుగిటదు
అదిన్ఱపక్కల్, నేర్కోడునేరే
కొళ్ళలావదొన్ఱిలా

నదియు, ఒక యనుభవముండును
అని తోచకుండునట్లు, ఒక
విశదత్వమును, కలిగించగా
వానిలో, అన్యపరులై, అనుభ
వించుచున్నారు. స్వరూప, రూపగుణ
ములనిగదా, క్రమము, స్వరూపమును
విడచి, స్వరూపమునంజేరి
అనుభవించవలెనను వారైరి
తాము వ్యామోహించియుం

డునదిదీనియందేయగుటచే
ఇక ఈవన్ఱువు ప త్యేకముగా
యనుభవింప వీలుకలుగకుం
డునట్లు ముఖమునందు తగంగము
లెగురుచుండుటచేత పవాహ

మునందు దిగువారు
పడవనుగొని దిగునట్లే
ఉపమానముఖముగా, దిగియ
నుభవింపవలయును” అని

చూచినారు, బహుళా, సామ్యము
లేని దొక వన్ఱువగుటచేత, భగ
వద్విషయమునకు, ఉపమానముగా
చెప్పదగునిదిలేదు, ఐనను
కొంచెము, సామ్యమున్న నొకదాని

పట్టి, దిగవలయునుగదా;
ఒక మరకత పర్వతమును
ఉపమానముగాఁ జెప్పినది
దానిలో, ప్రత్యక్షముగా
గ్రహింపదగిన దొకటిలేకుండు

మెయాలే అదుతన్నె, శిక్షిత్తు
కొణ్ణిఱ్ఱిగితార్, స్వరూపత్తె
విట్టు, రూపత్తె
పత్తి నవోపాతి, రూపన్దన్నెయుం
విట్టు, ఉపమానత్తి లే, యిఱ్ఱిన్దు
అదుతనక్కు, ఒప్పనై, తేడి
ఎడుత్తు, ప్పేళుకితార్:—

టచే, దానిని, శిక్షించు
కొనుచు దిగుచున్నారు, స్వరూప
మును, వదలి, స్వరూపమును
పట్టినదానితోపాటు, రూపమును
వదలి, ఉపమానమందు, దిగి
దానికి, ప్రపమానము, వెదకి
ఎత్తి, చెప్పుచున్నారు:—

మూ॥ శేక్కర్ మాముకిలుడుత్తుమిక్కశేళ్ళుడర్
ప్పటితిశూడి, అళ్ళుడర్ మతియమ్పూణ్డు,
పలశుడర్ పునైన్ద పవళచ్చెవ్వాయ్,
తిక్కపశుమ్ శోతిమరతకక్కున్దమ్,
కడలోన్ కైమిశైక్కణ్యశర్వతుపోల్,
పీతకవాడై ముడిపూణ్ ముదలా,
మేతకుపల్ కలనణిన్దు, శోతి
వాయవుమ్ కణ్ణవుమ్ శివప్ప, మీతిట్టు
ప్పచ్చె మేనిమికప్పకైప్ప,
నచ్చువినైక్కవర్ తలై యరవినమళియేటి,
ఎటికడల్ నడువుళ తితుయిలమర్న్దు,
శివనయనిన్దిరనివర్ ముతలనైత్తోర్,
తెయ్ వక్కుఱ్ఱజ్జల్ కై తొక్కిడన్ద,
తావరై యున్దితనిప్పెరు నాయక
మూవులకళన్ద శేవడియోయే.

శేక్కర్ - ఎఱ్ఱని, మా - గొప్ప, ముగిల్ - మేఘమును, ఉడుత్తు -
ధరించి, మిక్క - యధికముగాశమ్ - రక్తవర్ణము, శురర్ - కాన్తిగల,
పరితి - సూర్యుని, శూడి - ధరించుకొని, ఆం - సుందరమైన, శుడర్ - తేజము
గల, మదియం - చందు ని, పూణ్డు - పెట్టి, పల - అనేకములైన, శుడర్ -
కాంతులను, పునైన్దు - పెట్టుకొని, పవళం - పగడమువలె, శేం - ఎఱ్ఱని,
వాయ్ - ప దేశముకలదై, తిగ్గ - ప కాశించుచున్న, పశుం - ఆకుపచ్చని,

శోది-కాంతిగల, మరతగక్కు-స్తం-మరకతపర్వతము, కడలోక-వరణుని,
కైమిశై-చేతిమీద, కణ్వశర్వదుపోల్-నిద్రించునట్లు, పీతకవాడై-
పీతాంబరము, ముడి-కిరీటము, పూణ్-కంఠి, ముదలా-మొదలైన,
మే-అమరి, తగు-తగినవైయున్న, పల్కలక-అనేకాభరణములను,
అణిన్దు-అలంకరించుకొను, శోతి-ఉజ్వలమైన, వాయుం-అధరమును,
కణ్డవుం-నేత ములును, శివస్వ-ఎఱ్ఱనైయుండ, మీతిట్టు-పైబడి, పచ్చె-
ఆకుపచ్చ, మేని-వర్ణము, పకైప్ప-దేవీపించునట్లు, నచ్చు-విషమైన,
వినై-వ్యాపారముగలవాడును, కవర్-తలకిందుగానున్న, తలై-తలలు
గలవాడును, అరవు; ఆదిశేషుడనెడి, అమళి-పకమీరి, ఏరి-ఎక్కి, ఎఱి-
తరంగములు కొట్టుచున్న, కడల్ నడువుల్-సముద్రమధ్యమున, అఱి
తుయిల్-యోగనిదను, అమరున్దు-అమరి, శివక-రుద్రుడు, అయక-
బ్రహ్మ, ఇన్దిరక-ఇంద్రుడు, ఇవర్ ముదల్-వీరు మొదలైన, ఆనైత్తోర్-
సమన్తమైన, తైవమ్-దేవతల, కుఱ్ఱజల్-గుంపులు, కైత్తో-సమన్త
రించునట్లు, కిడన్ద-శయనించినవాడై, తామరైయున్ది-నాభీ కమలముగల
వాడవై, తని-ఆద్వితీయుడవై, పెరు-సర్వాధికుడవగు, నాయొక!-
ఓస్వామీ!, మువ్వులగు-మూడులోకముల, అశన్ద-కొల్పిన, శే-సుందర
ములగు, అడియోయే-శ్రీపాదములగలవాడా,

తాత్పర్యము, అవతారిక:—తిరువిరుత్తమునందు, సర్వేశ్వరుని
సాక్షాత్కరించి యనుభవింపవలయునని కోరిన యాత్మార్థుల కోరిక కొన
వెళ్ళునట్లు సర్వేశ్వరుడు తన స్వరూప రూపగుణ విభూతులను యాత్మార్థ
రులకుఁ బ కాశింపజేయనా దివ్యమజ్గళ విగ హమును సేనించి యనుభ
వించి పరవశులై తామనుభవించిన ప్రకారమును కృపచేయుచున్నారు.
2 తన విగహమునందు శయనించిన నీయొక్క సౌందర్యము ఏకాగ చి
త్తుడై యెల్లప్పుడును యనుభవించుచున్న యాదిశేషుడనెడి పక్కపైన
శయనించి, నీవు సృష్టించిన జగత్తును బాధించిన మధుకైట భాద్యనురు
లను సుహరించి యింకను జగద ఓణి పాయము నాలొచించుచూ,
సకల జగత్కారణడవైన నిన్నాశ్రయించి తమకొరతల దీర్చుకొనుటకై
బ్రహ్మ రుద్రెంద్రులది సకలదేవతలు ఆశ్రయించినట్లు క్షీరసముద్రమున
శయనించిన అద్వితీయుడవై, యెడతెగని వైభవము కలవాడవై, నిన్ను

బొంది యాశ్రయింపనివారుకూడా నీయొక్క తిరువడికళ్ళను స్పృశించుటచే బాగుపడునట్లు త్రివిక్రముడవై సకలలోకమును గొలిచిన సులభుడవైన ఓ స్వామీ! స్ఫురత్కిరీటాంగద హారకంఠికా పీతామ్బరాద్యనెకదివ్యాలంకారాలంకృతుడవై అత్యుబ్యులమైన ప్రవాళ సదృశాధరము, నేత్రములు మొదలగు దివ్యావయవములుగలవాడవై, ఆదివ్యావయవదివ్యాభరణశోభ నణపవలయునని స్పర్ధచేయునట్లు అంతటనిండిన శ్యామ వర్ణము కలవాడవైన నీదివ్య విగ హము తమ యెట్టని మేఘములచే ఆవరింపబడిన నితంబ ప దేశములను చంద్రసూర్యులను ధరించిన శిఖరములును, యెట్టని పగడపుతీగలుగల ఆయా ప్రదేశములుగలదై, సముద మధ్యమందమరియున్న మరకతమణిమయ వర్వతమువలె నాముందు గోచరించుచున్నది.

వ్యాఖ్యానము

అవ-ముదల్ పాట్టు.

తె. మొదటి పాశురము.

(శెక్కర్ మాముకిలుడుత్తు)
ఆనెకణ్డార్ “ఆనెఆ
నై” ఎన్ఱమాప్పోలే అనుభవజని
త, పీతి, ఉళ్ళడణ్ణామైయారే
యేత్తుకితార్—

ఎట్టని మహామేఘమున ధరించి
ఎనుగును చూచినవారు “ఎనుగేను
గ”నునట్లు, అనుభవమునుండి పట్టిన,
ప్రేమలో నడంగకుండుటచేత
స్తోత్రమొనరించుచున్నారు

(శెక్కర్ మాముకిలుడుత్తు)
శ్యామమాననిటత్తుక్కుప్పరభా
గమాన, శివప్పై, యుడైత్తాయ్
కొడుక్కుమ్మొయ్ శకము
వైత్తుడుక్కలాంబడియాన
అళివైయుడైత్తాయ్ సాకుమా
ర్యత్తుక్కు, చేర్న్దుకుళిర్న్దు
యిరుక్కిల, ముకిలై ఆత్తైయిలే
పూత్తాప్పోలేయుడుత్తు.

ఎట్టని మహామేఘమును ధరించి)
శ్యామలమగు కాంతికి యలంకారమగు,
ఎట్టదనముకలదై
యిచ్చెడి, పమిటిచెరుగును
వేసి కట్టుకొనదగినట్టిదైన
వైశాల్యముగలదియై సాకుమార్యముపకు
చేరి చల్లనై
యుండిన, మేఘమును, నడుమున
పూచినట్లుధరించి,

(మిక్కశెజ్జడర్
పరితిశూడి) “దివిసూర్య

(మిక్కిలి ఎట్టనికాంతిగల
సూర్యునిధరించి) “ఆకసమునం

సహస్రస్యభవేద్యుగపదు
ద్వితా" ఎనుశోలుగిటపడియే
"సహస్ర రణ్" ఎన్టాటోస్సే
ఒరుశజ్జెయుణ్ణిరే

ఆదిత్యనుక్కు. అప్పడిపరిచ్చిన్న
కిరణనన్దికే అనేకమాయరుక్మి
రణజ్జలైయుడై యానారుఆదిత్య
వస్తుతిత్తాప్సోలేయాయిర్మి
తిరువభిషేకమిరుప్పదు మిగవుమ్
శివన్దిరున్దుళ్ళకిరణజ్జుళ్ళ
పరిధియైచ్చూడి (అజ్ఞాడర్
మదియంపూణ్ణుత

న్నుడైయస్వాభావికమాయరున్దుళ్ళ
ప్రతాపత్తాలే ఒరువర్కుం.

కిట్టవోణాదపడి

యిరుక్కిటఆదిత్యనై పోలన్దికే
శీతలమానకిరణజ్జలైయుడైయ

నాయ్కుతైతల్, నితైతల్

మఱువుణ్ణాదలన్దికేవైత్తకణ్

వాజ్గాదేకణ్ణుక్కుణ్ణి

రుక్మవేణ్ణుబడియానవత్తగైయుడైయ చుండతగినసౌందర్యముగల

చంద నై పూణ్ణు(పల

శుడర్ పునైన్దు)పల

నక్షత్రాదిగ్జలైయుంపూణ్ణు

(పవళచ్చెవ్వాయ్)

పవళమాగిటవాయ్మెయ్మెత్తాయ్

ఉపమేయత్తిల్ వందాల్

పవళంబోలేశివనలధరతై

యైయనాయ్ ఎన్టాగిటదుగ్గజ్జు

దేకకాలమున సూర్యసహస్ర

ముదయించిపట్టు" అని యనునట్లు

"సహస్ర కిరణుడు" అనువారివలె

ఒక శక్తియుండునుగదా!

ఆదిత్యునకు అట్లు పరిచ్చిన్న

కిరణుడుగాక అనేకవేల

రణములగల ఒక ఆదిత్యుడు

ఒచ్చి యుదయించినట్లయెనది

కిరీటముండునది, మిక్కిలి

యెఱ్ఱనైయున్న, కిరణములుగల

సూర్యునిధరించి (అందమైన

కాంతిగల చంద్రునిధరించి త

నస్వాభావికమైయున్న

ప్రతాపముచే ఒకరికిని

సమీపించ శక్తియుకాకుండు

నట్లుండిన సూర్యునివలెగాక

చల్లని కిరణములుగల

వాడైతగుటగాని హెచ్చుటగాని

మచ్చయుండుటగానిలేకపెట్టినకన్న

తీయకుండునట్లు చూచుకొను

చుండతగినసౌందర్యముగల

చంద్రునిధరించి(అనేకములైన

కాంతులధరించి అనేకములైన

నక్షత ములధరించి

పగడమువంటియెఱ్ఱనై నలధరము

పగడమనెడినలధరముగలదై

ఉపమేయమునందు వచ్చిన

పగడమువలె ఎఱ్ఱనై నలధరము

కలవాడైఅనియున్నదిఇచ్చట

పవళ మ్మోలేశివస్త
 ఇడజ్జళైయుడైత్తాయ్ ఎన్ఱాగిటదు
 (తిగళ్ళోపళుం
 శోదిమరదగళున్ఱమ్
 కడలోళ్ళా కైమిశైకణ్ణళ
 ర్వదుపోల్ తనక్కివ్వరుగుళ్ళ
 వైయెల్లామ్ మాంబడి
 మి కైత్తు ఉజ్జలమాగానిన్ఱుళ
 శ్యామమాన తేజస్సైయుడైత్తాన
 మరకతగిరియానదుకడలు
 క్కతిపతియాన వరుణనుడైయ
 తిరైక్కైయిలే కణ్ణళర్వతు
 పోల్ “శాయ్వతుపోల్
 ఎన్నవమైన్దిరుక్క ఉపమాన
 త్తిలుంకూళి ఆదరాతిశయత్తాలే
 “కణ్ణళర్వదుపోల్” ఎన్ఱితార్
 తిరుమలైనమ్మి ఎమ్మెరుమానార్కు
 ఓరువరై అడైయాళం శోల్లుగిట
 విడత్తి లేపోన్నాలే
 తోడుపణ్ణినాల్ యిడవోణ్ణాదవడి
 యానకాడైయుడైయరాయ్విరుక్కు
 మవరైయరిందరుళుకైయుండో?
 యెన్నారామ్. (పీతక వాడై
 (శక్కర్ మాముకిలుడుత్తు)
 ఎన్ఱిటదు (ముడి) “మిక్క
 శెజుడర్ పటితిశూడి”
 ఎన్ఱిటతు (పూణ్ “అజ్జడర్
 మతియంపూణ్ణు” ఎన్ఱిటదు
 ఇ వైతుడక్కమాన (మేతకుపల్

పగడమువలె, యెట్టనగు
 స్థలములుగలదియై అనియైనది
 ప కాశించుచున్న ఆకుపచ్చని
 కాంతిగల మరకతపర్వతము
 వరుణునిచేతిమీద నిది
 చునట్లు) తనకేవలనున్న
 వన్నియును క్రిందగునట్లు
 అధికమై ప కాశించుచున్న
 శ్యామలమైన తేజముగలదైయున్న
 మరకతపర్వతమనునది సముద
 మునకధిపతియగు వరుణుని
 తరంగహస్తమునందు నిద్రించిన
 దానివలె “పడుకునినదానివలె”
 అనిన జాలియుండగా ఉపమాన
 మునందుజంకి ఆదరాతిశయముచే
 “నిదిరించువానివలె” అనుచున్నారు
 తిరుమలైనమ్మి ఎంబెరుమానార్కు
 వొకరిని గుర్తుచెప్పెడి
 స్థలమున బంగారముచే
 కర్ణాభరణముచేసిన పెట్టద
 గని చెవులుగలవారలైయుండు
 వారల ఎటిగియుండుటకలదా?
 అన్నవారైరి. (పీతాంబరము)
 ఎట్టని మహామేఘమునుధరించి
 అనునది కిరీటము) అధికమైన
 ఎట్టని కాంతిగలసూర్యుని ధరించి”
 అనునది కంది) అందమైన కాం
 తిగల చంద్రునిధరించి” అనునది
 ఇవి మొదలైన అమరితగియున్న అనే

కలనణిన్దు)

“పలశుడర్పునెన్దు

ఎన్నిటతై (మే, త

కు) స్వరూపమెన్దుంపడి

యాయరుక్కై మేవితై కుదియాన

ఎన్దవుమా మ్మోన్దున్నచె

ముదలాగ తనక్కుత్తకుతి

యాయరున్దుళ్ళ పలవాభరణంగళై

యుమణిన్దు. అవ విభూతియై

పరిచ్చేదిక్కిలుం పరిచ్చేదిక్క

పోకాతాయరుక్కై

భూష్యకారర్ అనేకభూషణజ్జలై

అరుళిచ్చెచ్చదు పిన్నెయుం ఆది

శబ్దతై తలైక్కట్టుమాపోలే

“పల్కలక్” ఎన్దు

తలైక్కట్టుగితార్

“నూపురాద్యపరి

మితదివ్యభూ

షణా! 1 ఎన్బరిరే.

(శోతివాయువుం

కణ్ణవుం శివప్ప)

దృష్టాన్తత్తిలే ఒన్నెచ్చొల్లి

ఇజ్జయిరణ్డెచ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్

అతుక్కాకవితే శివన్దఇడ్డజ్జలై

న్దదు (మీతిట్టు)క్కిన్దు

వత్తాలుం అవ మ్మోన్దుకుగిర

తన్నాలుం ఒన్దు ఒన్దు

1 గద్య-త

కాభరణముల నలంకరించుకొని)

అనేకములైన తేజస్సులధరించి

యనుదాని (అమరియున్న, త

గియున్న) స్వరూపమనునట్లై

యుండుట, ఆదరముగా తగియున్న

అనిననుసరి కిందచెప్పినవి

మొదలుగా తనకు తగి

యుండిన అనేకాభరణములన

లంకరించి. వాని విభూతిని

లెక్కించినను లెక్కింప

శక్యము కాకుండునట్లుండుట

భాష్యకారులు అనేకాభరణముల

నాయించి తరువాతను ఆది

శబ్దముచేత ముగించునట్లు

“అనేకా భరణములు” అని

ముగించుచున్నారు

అందెలు మొదలుగాగల అపరి

మితములగు దివ్యాభరణములు

గలవాడా!” 1 అందురుగదా.

పకాశించుచున్న అధరమును

కన్నులును ఎఱునైయుండునట్లు

దృష్టాంతమునందు ఒకటిచెప్పి

ఇచ్చట రెంటిని చెప్పట ఏమన

అందుకేగదా! ఎఱునిస్థలములను

నది (పైబడి) కిందచెప్పిన

వానితో వాటికి ఒరిపిజేయును

తనతోడను ఒకదానిని ఒకటి

స్ఫర్థిత్తు శ్యామమాననిటమ్మిగవుం
వుజ్వలమాగ అవశ్మయడైయ

నెరుక్కిడ శ్చేయిట్టుకొళ్ళపార్పతాన
వత్తెయుమత్తు ప్రసరిక్క
(నచ్చువినై)

“వాయ్ నమత్తు కైటపరుమ్

వయిరురుకిమాణ్డార్ ఎన్నిటపడియే
తనియిడత్తిలుమ్ ఎతిరికళాయ్

వరువారుమ్ ముడియుమ్బడియాన
నచ్చుత్తోలైయుడైత్తాయరుక్కై
(కవర్

తలై) పల

తలైకళైయుడైత్తాయ్, స్వస్పర్శ
త్తాలే, పత్తై

తెన్టవుమామ్ ప్రజైయెమడియిలే

వైత్తిరుక్కమ్ త్తాయ్ పోలే

పెరియ పెరుమాళై మడియిలే

వైత్తిరుక్కుమ్ త్తాయ్ త్తానామ్

అనన్దాత్వా. తిరుక్కోట్టి

యూరుక్కునడన్దవిడత్తి లే

భట్టరైక్కణ్ణు అవర్ తిరుమేని

యిలే యిప్పడిశెయ్ తానామ్

“అన్దాళుక్కు మున్దుటబరు పిళై

యన్దాయ్ అవనై యిక్కక్కలజ్జనే

శెయ్యవొణ్ణాదు ఇవన్ జీవిక్క

వేణుమ్” ఎన్దు ఎమ్మెరుమానార్

పెరిపిగాటి యూరుక్కు నీరా

ట్టి మజ్జణీర్

దే పి.ంచి నల్లనికాంతి మిక్కిలి

ప కాశించగా, వానినన్నింటిని

బాధించిలోపరచుకొనచూచుచున్న

వానిని నశింపజేసి వ్యాపింపజేయగా

(విష వ్యాపారముగల

వొచ్చిచేరిన మధుకైటభులు

కడుపుకాలి చచ్చినారు” అనునట్లు

ఒంటరిచోటను శతృవులై

వొచ్చువారును చచ్చునట్టిదగు

క్రూరవ్యాపారము కలదైయుండుట

అధోముఖముగానున్న

శిరస్సుకలవాడు) అనేకములైన

తలలును కలదియై, తనస్పర్శ

చే, బహుత్వము నొందిన

దని ననుసరి బిడ్డనుతొడపై

నుంచుకొను తల్లివలె

పెరియ పెరుమాళ్ళనంకమునందుం

చుకొనినతల్లి తానయ్యెను

అనన్దాత్వా. తిరుక్కోట్టి

యూరుక్కునడచుచున్నప్పుడు

భట్టరునుచూచి వారితిరుమేని

యందు ఇట్లు చేసినవారైరి

అన్దాళుక్కు ముందర ఒక కుమారుడుం

డి అబిడ్డనినడబాయ, అట్లు

చేయకూడదు, ఈతడు జీవింప

వలయు” అని రామానుజులు

పెరియ పికాటియూరుక్కు, మజ్జన

మొనరించి, తిరుమంజనోదకము

కుడిత పిళైయాక
 వళర్క్క పేణుమ్ ఎన్ఱుకాట్టి
 కోడుత్తరుళినా రాయ్ మ్మభట్టరై
 ఆన్దవాసనై
 యా లే పెరియ పిరాట్టియా ర్ మకక
 ఎన్ఱుకాణ్, భట్టరై అనన్దామ్మాన్
 శొల్లువదు (అరవినమళి
 యేటి) నామ్మ, కుళర్ తి
 మెన్ఱై గళో యుడై న్నానతిరువన
 న్దామ్మానాకిటపడుక్కై యి లే
 యేటిపడుక్కై యి లే యేటుకిట
 విదుతన్బే తాక
 నిరుక్కై యా లే నమ్మెరుమాళాటు
 కాల్ శవి కైయై
 సాదరమాగ పార్తేరి అరుళు
 మా పో లే పెరియ ఆరవారత్తాడే
 యాయ్ మ్మ రియరుళువదు అమళి
 నడుక్కై ఎటికడల్
 నడువుళ్) స్వనన్ని ధానత్తా లే
 యలై యెరిగిర
 కడలి లే (అ
 టితుయిల
 మ్మర్ న్దు)
 అటివేవడివాగ
 వుడైత్తా యిరున్దళ్ళనిద్రైయి లే
 పొరున్ది అల్లాదార్కుముదల్
 తన్ని లే బన్ఱుమ్మతోత్తా దే న్జ్జ
 రుణ్డిరుక్కుమ్ చతురాది
 కరణజ్జళా లే వదార్థదర్శనమృణ్ణి

పానమొనర్చిన శిశువువలె
 వృద్ధి నొందించవలె అని చూపించి
 కృపచేసినవారైరి, భట్టరును
 ఆయభ్యాసము
 చే, పెరియపిరాట్టివారికి పుత్ర
 డనియే భట్టరును అనన్దామ్మాను
 చెప్పనది (ఆది శేషుడ నెడి శెయ్య
 పై నెక్కి) పరిమళము శీతలము
 మార్దములు గలిగినతిరునన
 న్దామ్మాన నేడిపడకపై
 కెక్కి పడకపై కెక్కు
 ఇదితనపురుషార్థముగ
 నుండుటచేనమ్మెరుమాళ్ళువడ్ప
 తువులందు శిబిక (పల్లికి)ను
 సాదరముగ కటాక్షించి కృప
 తో నెక్కునట్లు పెద్దధ్వనితో
 కృపచేత నెక్కునది అమళి
 పడుక తరంగములు గల సముద్రము
 మధ్యలో తననన్ని ధానముచేత
 తరంగములెగురుచున్న
 సముద్రమునందు జగదక్షణ
 చింతయే శరీరముగా గల
 నిద్రయందు పొంది)
 జగదక్షణ చింతయే శరీరముగా
 గలనిద్ర యందు
 పొంది ఇతరులకుముందే
 ఒకటియుతోచక మనము
 చీకటియై పోవును చతురాది
 కరణములచే పదార్థము చూచి

పోదుపొక్కుమవర్ కళ్ అక్కణ్
 తన్నెయుమ్ శెమ్బుళితాల్
 ఉళ్ళోడుపురమ్బాడు
 వాళియర ఇరుణ్డ
 రుక్కుమ్ ఇవ్వునన్
 తిరుక్కణ్ గళ్
 శమ్బుళితాల్ పకాశమ్మళ్
 యురైన్దిరుక్కుమత్త నైజగ్దక్షణ
 చింతెవణ్ణుతల్
 ధ్యేయవస్తుతనక్కు
 పురమ్బిల్లామెయాలే
 స్వానుసన్ధానమ్పణ్ణుదల్
 తిరువనన్దాత్వాక్ మేలేళాయిన్దరు
 శినాల్ యిరుక్కుమ్బడి (శివ,
 నయ,ని నిరనివర్ ముతలనై
 త్తోర్ తెవక్కుజ్జళ్
 కైత్తో) నాట్టుక్కా (శయ
 ణీయరాకప సిద్ధరానవర్ కళ్
 తాజ్జళ్ భగ్నా భిమానరాయ్
 తోత్తాన్నిట్టర్ గళ్ బహ్మదిగళ్
 తొడక్కమానలనేక దేవతా
 సమూహమానదుతెజ్జళ్ యిరు
 మాప్పైపొక్కట్టుళాయిన్దరుళిన
 వళికిలేతోత్తుయ్యెత్తు
 వాణ్ణిర్పర్ గళ్ యివర్ గళిప్పడి
 తోత్తాన్నిన్దాల్ అవక్
 శైవతెన్నెన్నిల్ కిడన్ద
 కడలిలేయిత్తొన్దకొక్కుత్తిరళ్ కళ్

పొద్దుపుచ్చువారలు అనేత ము
 నుచూసిన
 అంతర్బహిర్భాగములతో
 తారతమ్యము లేకచీకటియై
 యుండును ఈతడు సర్వేశ్వరుడు)
 సంపత్కరములగు నేతములు
 చూసినప్రకాశములో
 నుండునంతియజగదక్షణ
 చింతచేయుటగాని
 ధ్యేయవస్తు (సర్వేశుడు తనకు
 భిన్నవస్తువు లేకుండుటచే
 స్వానుసన్ధానమొనరించుటగాని
 తిరువనన్దాత్వాక్ పైనబవళిం
 చినచోయండెడిరీతి శివుడు
 బహ్మ ఇంద్రుడువీరుమొదలగు
 నందరు దేవతాసమూహములు
 శేవించుచుండ) లోకమునకాశ్రయ
 ణీయులుగా ప్రసిద్ధులైనవారగు
 తాముభగ్నా భిమానులై
 నేవించుచున్నారబ్రహ్మదులు
 మొదలుగాగలఅనేకదేవతా
 సమూహమనునదితమయభిమా
 నమునుపోగొట్టుకొనివవళించిన
 సౌందర్యమునందువోడివాసి
 తీసుకొనియుందురువీరలిట్లు
 నేవించుచున్న ఆయాశ్వరుడు
 చేయునదేమన్న (పవళించిన
 సముద్రమునందున్న కొంగలగుంపులు

వికృతమాజ్ఞాట్టిల్ అక్కడలుక్కారు
వాశిపిటవాతితే

ఏకరూపమాగచ్ఛాయన్దరుభుమా
యిహౌర్థి

“శిలర్ తొమ్మిదిఱ్ఱుకిడ

న్దోమ్ ఎన్నిటతుణుక్కుమ్

పిరవాతాయిత్రువశ్వర్యచ్చెరు

క్కా లేఱివర్క్కిరణ్ణుమ్ స్వరూపాంతర్గ

తమాయిత్రు (తామరై ఉన్ది)

సకలజగదుత్పత్తి కారణమానతిరు

నాభికమలత్తెయుడైయనాయ్

ఇప్పడియిరుప్పారవ్వరు

కారేనుముణ్ణోవెన్నిల్

(తనిప్పెరునాయక

ఇత్తాల్ అవ్వరుకిత్తైఎన్దుమిడ

తెచ్చొల్లుగిరదు

అవ్వరుకిత్తేయాకిల్

తన్నోడొక్కచ్చొల్లలావా

రుణ్ణోవెన్నిల్; (తని

అద్వితీయనాయక

పుటమ్బేయుమ్ శిలరై నాయక

రాగచ్చొల్లక్కడవతు, అత్తు, బౌప

చారికమ్. రుదంసమా

శ్రితాదేపాః | రుద్రో

బ్రహ్మణమాశ్రితః |

బ్రహ్మణమామాశి తొరాజః |

నాహంకిఞ్చిదుపాశ్రితః

ఎన్ఱాత్పోలే, అపేక్షికమాన

విశ్వర్యతైయుడైయరాయితే

వ్యాపించకున్న ఆసముద మునకొక

తారతమ్యముకలుగదుగదా

ఏకరూపముగాపవళించి

యుండును

కొందగు శేవించుచుండవవళించి

తినిఅనుతొణుకుపాటు

కలిగిపదిగాదువిశ్వర్యగర్వము

చేతవీరికిరెండునుస్వరూపాంత

తమైనది (నాభికమలముకలవాడవై)

సకలజగదుత్పత్తి కారణమైనతిరు

నాభికమలముకలవాడై

ఇట్లుండువారుఅవతలనింకె

వరైననుగలరాయనిన

(అద్వితీయుడవైనర్వాధికుడవైనఓస్వామి

దీనిచేఅవతలలేదుఅనువిష

యమునుచెప్పుచున్నది

అవతలలేకున్నయెడల

తనతోసమమనిచెప్పదగువారుగ

లరాయనిన; (అద్వితీయుడవై)

యింకొకడిట్టివాడులేనినాయకుడు

బ్రాహ్మ్యులకొందరినినాయకు

లుగాచెప్పదగినదదివూర

కగౌరవించుటకు. రుద్రునిదేవ

తలాశయించిరి రుద్రుడు

బ్రహ్మనాశయించెను

బ్రహ్మనన్నాశ్రయించెను రాజా

నేనుదేనినాశ్రయించలేద

నునట్లుకోరిన

యైశ్వర్యముగలవారైగదా

యివర్గళిరుప్పతు. ఇవ్వరుకు
 థార్క్కల్లామ్ తాన్ నిర్వాహాకనా
 యిరుక్కిఱవో పాతితనక్కవ్వ
 రుకొరునిర్వాహాక నైయుడైయ
 నల్లాద అద్వితీయపర దేవతై
 నిమిత్తో పాదాన
 సహ కారికళుమ్ తానె
 యెనై. (మువ్వులకకళన్ద)
 తన్బక్కల్ వన్దనుభవిక్కు
 మాట్టా తార్కు. అవర్కళిరున్ద
 విడత్తి లే శేన్దనుభవిప్పిక్కుమ్
 (శేవడియోయే)
 ఇత్తన్దవిత్తివైమిట్టరక్షియా
 దేఘాతుకనానా నేయాక్కిలుమ్
 విడవోణ్ణాదపడియా యిర్కొరి
 తిరువడికళిక్కోభోగ తైయిరుక్కి
 ఱపడి. కణ్ణావర్కొవర్కొవర్కొ కైయుమ్
 గుణజ్జెయుమ్ వేణ్ణపాల్లెయుమ్
 అనుభవితార్

వీరలుండునది. యివతలి
 వా కుందరికి తానునిర్వాహాకుడై
 యుండుట కో పాటుతనపై న
 నొక పెద్దతనము చేయువాడు
 లేనియద్వితీయపర దేవతను
 నిమిత్త కారణము పాదానకారణ
 సహ కారికారణములు తానె
 యనుట (ముల్లొక ములగొలిచిన
 తనదెగ్గర కేతెంచియునుభవింప
 లేనివారలకు వారుండిన
 చోటున కేగియునుభవింప జేయు
 (సుందర పాదములుగలవాడా)
 చెడిన చెరుపుమల్లిం చిరక్షింప
 కుండుఘాతకు డేయెనను,
 విడవరానిప్రకారమైయున్న
 శ్రీపాదములభోగ్యతయుండు
 రీతి. యాటంకము లేనిసౌందర్యము
 ను గుణములను వాల్లభ్యమున
 నుభవించినారు.

౨ పా ఉలకుపడెత్తున్దవెనై, అత్తైక్కల్

శుడర్ పూన్దామరై శూడుతర్కు, అనానా
 రు యిరురుక్కియుక్క, నేరియకాత
 లన్నిలిన్బిన్బెఱల్, అముత
 వెళ్తానామ్ శిఱప్పవిట్ట, ఒరుపొరు
 ట్కశైవోరశైక, తిరువొడుమరువియ
 వియత్కై, మాయాప్పెరు విఱలులక
 మూన్బినొడు నల్గొడుపెరినుమ్,
 కొళ్వతెణ్ణమోలేళ్ళియోర్ కురిప్పే.

ఉలకు-లోకములను, పడై-తె-నృజించి, ఉండ-మింగిన, ఎన-
నాస్వామియొక్క, అరై--ధ్వనించుచున్న, కళిల్-శ్రీపాదములనెడి
శుడర్-కాంతిగలిగి, పూ-సుందరమగు, తామరై-తామరను, శూష-
తము-ధరించుటకైన, అవా-ఆశచేత, ఆర్-నిండియున్న, ఉయిర్-ఆత్మ
ఉరుకి-కరిగి, ఉక్క-శిథిలమై, నేరియ-సంభవించిన, కాతల్-భయంద-
లియును, అన్నిల్-ప్రీతియందును, ఇన్బు-సౌఖ్యముయొక్క, ఈన్-మాధు-
ర్యమందలి, తేరల్-విలక్షణత్వమన, అముత-అమృతముయొక్క, వెళ్ళి-
త్తానామ్-ప వాహమున మునుగుటయనెడి, శిరిప్ప-గొప్పదనమును,
విట్టు-విడచి, ఒరు-ఒక, పొరుట్టు-పురుషార్థమునకు, అళైవోర్-అల్లా-
డెడివారు, అళైక-అల్లాడగా, తిరుపొడు-వివర్యముతో, మరువియ-
కూడియున్న, ఇయరైక్క-స్థితితోను, మాయా-నశింపని, పెరు-పెద్దది-
యగు, విఱల్-బలముతోను, ఉలగల మూన్టినోడు-లోకమును మూడిటి-
తోను, నల్వీడు-పరమపదము, పెరినుమ్-లభించినను, తెళియోర్-జాన-
వంతులగువారి, కురిప్ప-ఉద్దేశ్యము, కొళ్వదు-పొందుటను, ఎణ్ణమో-
తలచునా.

అవతారిక:—ఇట్లు, పరమ విలక్షణమైన సర్వేశ్వరుని సలక్షణ-
మైన సర్వాంగ సౌందర్యమునందు పరభక్తి పరజ్ఞాన పరమభక్తులను
పరిపూర్ణముగ జేయుట సకల కృతార్థములలో నగ గణ మని సాధించు-
చున్నారు.

తాత్పర్యము

సకల చరాచరంబులను నద్వారకముగను నద్వారకముగను తన
దివ్య సంకల్పముచే నృజించి వానికి సంభవించెడి మహదాపతైన ప శ-
యమందు దన గర్భమందుబెట్టుకొని రక్షించెడి సర్వేశ్వరుని సర్వస్మాతో
పరత్వము, నిటు పరాత్పరుడయ్యును తన పరత్వము నించుకైనను బాటిం-
పక హనులలోని హీనునైన దాసుని గటాక్షించిన సౌలభ్యమును అత్యు-
జ్వలమై యాశిత రక్షణార్థముగ వీరకడియములను ధరించి కమల కుసు-
మమువలె సుకుమారమగు పరయుగ సౌకుమార్యంబును ననుసంధించి
తద్గతచిత్తులై తత్పాదకమలములచే దమశిరంబు నలంకరింపగోరి తక్ష-

ణంబే తదలాభముచే శిధిల హృదయులై ఆ కోరిక పెరిగిపెరిగి పరభక్తియై పిమ్మట పరజ్ఞానమై తుదకు పరమభక్తియై తద సామ్య సాగరమగుడై సకల సాంసారిక సంతాపములను బోగొట్టుకొని మహదానందభరితులై యుండుటను విడిచి కొందరజ్ఞానులు ధర్మార్థ కామమోక్షములలో నొకటినిబొంది యంతటఁ దృప్తిబొందుదురు. వారిని విడువుండు. సారాసాగ వివేకచతురులై జ్ఞానులు ఆ పురుషార్థములు కష్టసాధ్యమనియు వానిలో ధర్మార్థకామములు అల్పస్థిరములనియు, కైవల్యము పరిచ్ఛిన్న సుఖకరమనియు భగవత్ప్రాప్తికా దోషములు లేకున్నను నీ శరీరముతో బొందుట యసాధ్యమనియు వానినివిడిచి ఈ శరీరముదే యనుభవింపదగినదై అపరిచ్ఛిన్నమై శాశ్వతమై మహదానందకరమైన భరణమునే నిరంతర మనుభవించుచుందురు.

అవ—ఇరణ్డామ్బాట్టు
“ఆదిత్యవర్ణం తమసఃపరస్తాత్”

ఎన్ఱుకొణ్ణు, అన్దధ్యేయ
మాకచ్చొల్లు అవవన్ఱుడైయ
విగ హవైలక్షణ్యమ్
శొన్నార్ ముతత్పా
ట్టిల్; అన్దధ్యేయవన్ఱువిన్
వక్కల్ పిఱక్కుమ్ భక్తితో
డజ్జి ప్రాప్యాన్ద్రతమాయి
రుక్కైయా లే తద్విషయ
భక్తియేయమైయుమై
నిఱతు ఇరణ్డామ్బాట్టిల్.
ముతత్పాట్టిల్
వడివక్కుమ్ మేన్దైయుమ్
నీర్దైయుమ్ శొల్లిర్మల
అవైకర్మజ్ఞానజ్గళుడైయ
స్థానేయాన్నిఱ్కు అన్ద్రం

రెండవ పాశురము
తామనమునకవతల నూర్పునివంటి
కాంతిగలవానిని
అనుకొనుచు, ఆ, ధ్యానార్హము
గా జెప్పబడిన వానియొక్క
విగ హముయొక్క విలక్షణము
సాయించినారు, మొదటి పాశు
రమున, ఆభగవన్తుని
యందు గలుగు భక్తి మొద
లుకొని ఫలములో చేరినదై
యుండుటచేత దానియందు
భక్తియేచాలుననిన
ది. రెండవ పాశురమున
మొదటి పాశురమున
విగ హ సాందగ్యము పరత్వము
సౌలభ్యమును చెప్పబడినది
అవి కర్మజ్ఞానములయొక్క
స్థానమునందైయుండ తరువాత

పిఱక్కుం పరభక్తి పరజ్ఞాన
 పరమభక్తి కళే పెఱుమ్ పే
 ధోర్లంక్కు అవ్వరుకిల్లాతపా ప్య
 జ్జలెన్నితార్ జ్ఞాన కర్మజ్ఞళి
 నుడైయస్థానత్తిల్ అవనుడైయ
 వడివళుకుమ్ మేన్మెయుమ్
 నీర్మెయుమాకఅనన్తరమ్ పిఱక్కుమ్
 పరభక్త్యాదిగళైయితే. పుదేశ్య
 మాకచొల్లిర్లం అన్తజ్ఞానకర్మ
 జ్ఞళినుడైయ స్థానత్తిలే
 నిఱ్ఱిఱవర్లం

అనుభాషిక్కితార్ ఉలకు

పడెత్తుణవె

నైయత్తెక్కళల్

శుడర్, పూ, న్దామరై)

ఎన్నిఱవివ్వళవిలే ఉలకువడై
 త్తుణ) “బహుస్యామ్”

ఎన్నిఱసజ్కల్పమాత్రత్రా లేస్వ
 వ్యతిరిక్త సమన్తవస్తుక్కుళైయు

మున్దాకి, ఉండానవివర్లంక్కుప్రళయా నృజించిఉండిన వీనికి ప్ర యో
 పత్తువర ఇవర్లంక్కుయడైయ

వయ్యర్లంలేవైర్లంరక్షిత్తువణ్ణిన

వ్యాపారత్తాలే, కణ్ణళివర్లం

మేన్మెళొల్లుకిఱతు. (ఎ

నై) స్వామిత్వ

ప్రయుక్తమానమేన్మెయై

యుడైయనాయిరున్దువెత్తు

ఎత్తనైయేనుమ్ తమ్మెత్తాళి

కలుగు పరభక్తి పరజ్ఞాన
 పరమభక్తులను పొందెడివా
 ప్తికి ఆపైనలేని ఫలము
 లనుచున్నారు జ్ఞానకర్మముల
 యొక్క స్థానమునందు వానియొక్క
 విగహాసౌందర్యమును పరత్వమును
 సౌలభ్యముగా తరువాతకలుగు
 పరభక్త్యాదులనుగదా. ఉద్దేశ
 ముగా చెప్పబడినది; అజ్ఞాన ర్మ
 లయొక్క స్థానమునందు
 నిలచిన వానిన

ను భాషించుచున్నారు లోకముల

సృజించి మింగిన నాతండ్రియగు

సర్వేశ్వరునిశబ్దించు పాదములను

కాంతిగల, అందమగు, తామరపువ్వు)

అనుచోట (లోకములసృజించి
 మింగిన) “అనేకవిధములగుదును”

అనుసజ్కల్పమాత్రముచే తన

కన్న వేరగు సమన్తవస్తువులను

సృజించిఉండిన వీనికి ప్ర యో
 పద్రవమురాగా వీనినన్నింటిని

గర్భమునందుంచి రక్షించిచేసిన

వ్యాపారముచే నాటంకములేని

పరత్వము చెప్పబడినది. (నాస్వా

మియగు సర్వేశ్వరుని) స్వామిత్వ

ముతోగూడుకొనిన, పర్వము

గలవాడైయుండి

యెంతైనను తమను తక్కువగా

నినై తిరున్ద పడియా లే, తమ్మై
విషయాకరిత్తవత్తాల్ వన్దనీరై
శొలుకిత్తా

“మూవులకళన్ద”

ఇతినుడైయ, వెత్తై, తామాక

నినై తిరుక్కిత్తా. అ

తైక్కల్) ఇ

త్యాది, ధ్వనియానిన్నుళ్ళ

వీరక్కల్లైయుడైత్తాయ్ అత్తు

జ్వలమాయ్ నిరతిశయ

భోగ్యమా యిరుక్కిఱతిరువ

డికళై - ఇత్తాల్, అత్తు

శొలుకిఱతు-

(తామరై శూడుతర్క్కు)

తామరైపోలే ఇరుక్కిఱ తిరువడిక

ళెన్నవాతే “కదావునః”

ఎన్నవేణిరుక్కుమితే

(శూడుతర్క్కువావా

రుయిర్) అత్తలైయిల్

వైలక్షణ్యతై అనుసన్ధిత్తాల్

అవన్బక్కల్ రుచిపణ్ణి

యల్లదు నిల్లానితేచేతనక

(శూడుతర్క్కువావా

రుయిర్) శూడుకైయిలే

అవావియిరుక్కిఱ, అరుయిర్

ఆశైప్పడు కీఱ ఆత్మవస్తు

ఉరుకియుక్క

అత్తలైయిల్ వైలక్షణ్యతై

యనుసన్ధిత్తవాతే, అచ్చేద్య

దలచియుండిన విధముచేతమనం

గీకరించుటచే నేతెంచిన, సాల

భ్యమును జెప్పుచున్నారు.

మూడులోకముల గొలిచిన

దీని, కొనను స్వయముగా

ధ్యానించుచున్నారు. (ధ్వనించు

చున్న శ్రీపాదములు యిది

మొరలుకొని, ధ్వనించుచున్న

వీరవలయములు గలవై మిక్కిలి

కాంతిగలవై నిరతిశయ

భోగ్యమైయున్న శ్రీపా

దములు-దీనిచే సాందర్యము

జెప్పుచున్నది

పద్మ పుష్పమును ధరించుకొనుటకు

తామరవలెనున్న శ్రీపాదము

లన్నతోడనే “తిరిగియేవుడు”

అనదగియుండునుగదా.

ధరించుకొనుటకై ఆశచేత

నిండినయాత్మ ఆపక్షమునందలి

వైలక్ష్యమును ఆనుష్ఠించినచో

వానియందు రుచి నొసరించి

తప్పనిలువడుగదా చేతనుడు

ధరించుకొనుటకు ఆశచే

నిండినఆత్మ) ధరించుకొనుటయందు

ప్రేమగల, నిండినఆత్మ

కొరుచున్న ఆశవడుచున్న ఆత్మవస్తువు

కరిగి శిథిలము గాగా

ఆపక్షమున విలక్షణత్వమును

తలచిన లోడనే, ఖండింపద

మానఆత్మవస్తు, ద వద్రవ్యమా
య్, ఓగవయవియా

కీ, కాణ వోజ్జాతవడి
యుకుత్త దాయి^{భౌతి}. (నేరియ
కాతల్) అన్దలవావానతు

విలక్షణమా యిరుప్పతొరు
నజ్జతెయుమ్ ప్పిటప్పిత్తతు

“నజ్జత్తజ్జాఞ్ఞాయ తెకామః”

అన్దసజ్జన్దానొరు అన్దెప్పిట
ప్పిత్తతు “ధ్వవానుస్మృతిః”

ఇత్యాది కత్తే నిన్దెక్కిటతు

విషయమ్ గుధాధ్విషయ

మాగైయాలే అన్దలన్ది

లెటెరిన్బుణ్ణ

ఇనిమై ; అదెన్బటతు ? ఆతుతా

నినితాయిరుక్కుమి తే

దుఃఖాత్మకమానవిషయతై

ప^{భౌతి} వన్దతన్దికే “సుసుఖం

కర్తుమవ్యయమ్” ఎన్దిటవడియే

న్మర్తవ్య విషయత్తినుడైయ

రన్యతైయాలే, ఇతుతానేరసిక్కు

మి తే. అదుతానేన్బొల వెన్నిల్ :

(ఈ^క తేటల్) అమృత

సతముద్రత్తిల్ కడెన్ద అ

మృతమోబలే, భోగ్యమాయి

కుకుమ్ విషయత్తినుడై వైల

క్షణ్యతాలే. ఆతుతా “అనం

మయః” ఎన్దిటవిషయతై

క^{భౌతి}వరుకైయాలే, యొరురససా

గనియాత్మవస్తువు కరుగునదై
యొక యవయవము గలదిగా

బేసి, చూడశక్యము గాకుండునట్లు
కరుగునదైనది కటిగిన

భక్తి) ఆపే మమనునది

విలక్షణమై యుండునదొక

పే మమును గలిగించినది

“కలిమిడిచే కామము గలుగును”

అసంగమొక పే మమును గలి

గించును “యెడతెగని తలంపు”

యిని మొదలగు వానిన్దలచుచున్నది

భగవద్విషయము గుణములధి

కముగా గలదగుటచే ఆపే మ

మునందొక యానందము గలదు

రుచి ; అదియెట్టిది ?

అది భోగ్యమై యుండునుగదా

దుఃఖముగల విషయమును

బట్టి వొచ్చినదిగాక, సుఖముగాచే

యదగినది, నాశము లేనిద”నునట్లు

భగవద్విషయముయొక్క

భోగ్యతచే, స్వయముగా రుచించు

నుగదా. అదిదేనివలెననిన;

(భోగ్యతలో నధికమగు అమృత

సముద్రమునందు తరచిన, య

మృతమువలె, భోగ్యమైయుండు

ను, విషయముయొక్క వైల

క్షణ్యముచే, అది “అనం

దమయను”ను విషయమును

బట్టి వొచ్చుటచే నొక సముద

గరమాయరుక్కు మితేవిలక్ష
 ణవిషయమాగై యాల్ ఇవను
 డైయరుచి యాలుమ్, ఒరుక
 డలిలేపకాకి విచ్చిందొ
 తోలే ఇరుక్కుమితే
 (అముదత వెళ్ళుతానామ్)
 ఇన్బ వెళ్ళితిలె యుళనాకైయా
 గిట (శిటప్పవిట్టు
 పరమభక్తియై యుడైయ
 నాగై యాగిటతే
 ఐశ్వర్యమ్; అత్తైవిట్టు
 (ఒరుపొరుట్టు) ఇత్తై
 విట్టాలిని ప్పెరనినైప్పతు
 ఇవ రు కేళిలవైయితె;
 అవైయాకిటన ధర్మార్థకామ
 మోక్షజ్జిత్తోల్లకిటవైయి
 తే. అవర్మై యెన్టాకనినైతి
 రాద అనాదరతోమ్మర్మై
 ఒరుపదా మెన్గితా.
 (అశైవో శైక)
 అవైతానితు పోలేసులభ
 మాయితాతు. యత్నిత్తు
 ప్పెటవేణుమతాయ్, పెఱ్ఱుల
 ప మోజన మల్పమాయి
 రుక్కుమ్, అవర్మైక్కాశైప్పడు
 వారజనై కేళప్పడుక
 (కేళోధిక తరనేపాం
 ఎన్గిటపడియే నిరూపి

మైయుండునుగదా విలక్ష
 ణ విషయమగుటచే వీని
 రుచిచేత నొక
 సముద్రము నందొక్కడు పడుకొని
 యుండునట్లుండునుగదా
 (అమృత ప్రవాహమునమునిగినవాడై
 అనందప్రవాహము నందుండువాడ
 నెడి యాధిక్యమును విడచి)
 పరమ భక్తిగలవాడై
 యుండుటయనెడిదిగదా
 యైశ్వర్యము; దానిని విడచి
 (ఒక పురుషార్థమునకు) దీనిని
 విడచిన నిక పొందచూచునది
 యివతల కొన్నింటినిగదా
 అవియేవనగా ధర్మార్థకామ
 మోక్షములందు జెప్పబడు వానినే
 కదా. వాటి నొకటిగా తలంచి
 యుండనియనాదరముదోచు
 నట్లొక పదార్థ మనినారు.
 (చిక్కులుబడువారు చిక్కుబడగా)
 అవి దీనివలె సులభ
 మైయుండదు. యత్నించి
 పొందవలసినదై, పొంది న
 ఫలమల్పమైయుం
 డును వాటికాశపడువార
 టై బాధపడుచుండగా
 ఉపాయాంతరములకు భాధలెక్కువ
 యనునట్లు నిశ్చయించినయ

తాల్ దుఃఖాత్మక మెన్నాలుమ్
నాటిలేశిల పురుషర్గల్ అ
వర్ణపిరుమ్బానిన్దార్ కళె
యెన్న ; అరిపుకేడర్ పడియో
నామ్ శోలుకిటతు, బుద్ధి
మాన్గలివర్ణ

స్వీకరిప్పతాక మనోరథిచ్చార్గ
ళో? (తిరువొడు ఇత్యాది)

ఐశ్వర్యం నిలైనిన్దు
అతుతానే యాతై యాయి
రుప్పతు, ఇత్తాలుమ్
ఫలమిలైయితే భోక్తావుక్కు
శక్తివై కల్య ముణ్డాకిల్ అవను
మొరునాళు మొళియాత

మిడుక్కై యుడైయనావతు, ఐశ్వ
ర్యన్దా పా' దేశిక మావతన్దిక్కై
తై లోకముమ్ విషయమావతు
ఇత్తోడే అడుత్తు (నల్విడు
పెటినుమ్) నల్విడెన్దు
ఉత్తమపురుషార్ధతెన్వొల్లుకై
యా లేనడువిల్ కైవల్య పురుషా
ర్ధతె చొల్లితాకిటతు. యిదుదా
పెటక్కడవ తెన్దిరుక్కైయన్దిక్కై
ఇతిలేతోళ్ళారుమ్బడియానాలుమ్
(కొళ్ళ తెణ్డుమో!) ఇవైస్వీకరిక్క
క్కడవదాన, మనోరథసమయత్తి లే
తానుణ్డో? ఐశ్వర్యమ్ అస్థిర
మాగైయా లేకళియుణ్డుతు

డల, దుఃఖమయ మనినను
లోకమున కొందరు పాయా
న్తరముల నాదరించుచున్నారే

యనిన; అజ్ఞానులవలెనా
మేము చెప్పనది, బుద్ధి
మంతులు పాయాన్తరముల

నబట్టు కొనుటకై కొరుదు
రా? ఐశ్వర్యముతో మొదలుకొని

ఐశ్వర్యము నిలకడగా నిలచి
అదియేయాత్రయై
యుండు, దీనిచేతను

ఫలము లేదుగదా భోక్తకు
శక్తి లేకున్న వాడాక
నాడును పోని

బలముగలవాడగుట, ఐశ్వ
ర్యమైతే, చిన్నదగుటగాక
మూడులోకములును కనిపించునది
దీనితోనమ్బున్దించిన మోక్షము
లభించినను) మంచిలోకమని

ఉత్తమ పురుషార్ధమును చెప్పట
చేత మధ్యనకైవల్య పురుషా
ర్ధమును చెప్పినదైనది. యిది

పొందదగినదని యుండుటగాక
దీనిలో భుజము మార్చుకొనునట్లు
(పొందుటకు తలచునా!) ఇవిస్వీకరింప

తగిన ప్రేమాసమయమునందు
తానుణ్డునా? ఐశ్వర్యము అస్థిర
మగుటచే నివృత్తింపబడినది

ఆత్మలాభమ్ పరిచ్ఛిన్నమాగై
యా లేకళియుణ్ణతు, భగవ
త్పురుషార్థమ్ ఆశైప్పట్ట ఉడ
మ్బైయొళియ వేటోరుడమ్బై
కొణ్ణపోయను భవిక్కుమతాకై

యా లేకళియుణ్ణతు అవ్వు
కమ్బాడేయిరుక్కచ్చై తేవెటక్క
కవతానవరభక్త్యాదికళోడివై
యొవ్వాతేనిట్కిరవిడం విచార
విషయమో? ఆనాలుమ్ శిలపేర్

నినైయానిట్కితార్ కళేయెన్నిల్
(తెళ్ళియోర్ కురిప్ప
ఎణ్ణమో?) సారాసారవివేకం
వణ్ణిరుప్పార్కు మనోరథత్తుక్కు
విషయమల్ల సారాసార వివేక
జన్ నల్లత్తుక్కుమతీయత్తుక్కు
తామిట్టుప్పిరన్దిరుప్పర్ గల్

“సారాసారవివేకజ్ఞాగీరయాంసః”
“కూడుమాశై” ఇత్యాది

ఆత్మలాభము మితీకలదగుట
చే నివృత్తింపబడినది భగవ
త్పురుషార్థము ఆశబడిన శరీ
రమును లేప్ప వేరొకశరీరమును
కొనిపోయన భవించునదగుట

చే నివృత్తింపబడినది ఆ శరీర
ముతో నుండినను పొందద
గినదైన పరభక్త్యాదులతో నివి
సరిగా కయుండినచోటు విచార
విషయమా? అయినను కొందరు

తలంచుచున్నారగుదా యనిన
జ్ఞానవంతులయొక్క ఉద్దేశ్యము
తలచునా? సారాసార వివేకము
చేసి ఉండువారల ప్రీతికి
గోచరముగాదు సారాసారవివేక
కజ్ఞులు మంచిదానికిని చెడ్డదానికిని
తాము పెట్టిపుట్టియుందురు.

సారాసారముల నెరిగిన వారధికులు”
“కూడుకొ నెడియాశ” మొదలుకొని

మూన్టాంపాట్టు:—కుటిప్పిల్ కొణ్ణు నెటిప్పడ, ఉలకమ్
మూన్టడన్ వణ్ణుతోన్టపుకళాణై
మెయ్ పెటనడాయ తెయ్ వమ్, మూవరిల్
ముతల్వనాకిచ్చుడర్వీశజ్జకలత్తు,
వీరైపురై త్తిరైపారు పెరువరై పెరువుట,
ఉరుమురలొలిమలిగళిర్ కడల్పుడవర
వరళుడల్ తడవరై తొళుళియ, తనిమా
తెయ్ వత్తడియ వర్ క్కినినామాళాకవే
ఇశైయుజ్గోల్, ఉళుదోరూళుయోవాతే

—అర్థము—

మూన్టు-మూడు, ఉలకమ్-లోకములను, నెటిప్పడ-మంచిమా
మునందు బడునట్లు, కురుప్పిల్ కొండు-తిరువుశ్శపట్టి, ఉడల్-(అమూడు
లోకములు) ఏకమై, వణజు-ఆశోయించునట్లు, తోన్టు-ప్రసిద్ధమైన,
పుకళ్-కీర్తి కలవాడును; ఆణై-ఆజను, మెయ్ పెట-యదార్థముగా,
నడైయ-నడపించువాడును, తెయ్ వమ్-బ్రహ్మవిష్ణు మహేశ్వరుల నెడి,
మూవరిలుమ్--తి మూర్తులలో, ముదల్వనాకి-శేష్టుడును, శుడర్--
తేజస్సు, విళజు-ప కాశించుచున్న, అకలత్తు-వక్షస్థలము కలవాడును,
వరైపురై-పర్వతముతో సమానమై, పొరు-కొట్టుచున్న, తిరై-అలలు,
పెరు-గొప్ప, వరై-పర్వతములు, వెరువు-భయము, ఉర-జెందునట్లు,
ఉరుము-పిడుగువలె, ఉరల్-గర్జించుచున్న, ఒలి-ఘోషము, మలి-సమ్మ
ద్దమై, నళిల్-చల్లనైన, కడల్-సముద్రమును, పడమ్-ఫణములుగల,
అరవు-సర్పములకు, అరళు-రాజైన వాసుకియుక్క, ఉడల్-శరీరమును,
తడమ్-విశాలమైన, వరై-మందర పర్వతమునందు, శుక్కొయ-చుట్టి
చిలికినవాడును, తని-అద్వితీయుడును, మా-పర, తెయ్ వమ్-దేవతయైన
సర్వేశ్వరుని, అడియవర్కు-దాసులైన శ్రీవైష్ణవులకు, ఇని-ఇకపైన,
నామ్-మనము, ఉక్కొతోటూక్కొ-ప తికల్పమునందు, ఓవాతు-యెడతె
గక, ఆళాక-దాసులమగునట్లు, ఇళైయుక్కోళ్--సమ్మతింపుడు--(తాత్ప
ర్యమ్

తాత్పర్యము:—ఈ పాశురములో భాగవతుల విషయమై భక్తి
నొనరించుట స్వగూపమునకు తగిన విషయమని సాయించుచున్నారు.

సకలప్రాణులును సన్మార్గమునొందియు జీవింపవలయునని మొదట
సంకల్పించి, పిమ్మట తన యప తిహత సంకల్పముచే వీనిని సృజించి,
సృష్టమైన వీనిని దనయాజ్ఞచే నమోఘముగాఁ పరిపాలించి, బ్రహ్మ
రుదాది సకలప్రాణులును ఉచ్చినీచ విభాగములేక తన్ను నాశ్రయించు
నట్లు యశః ప ధకలవాడై బ్రహ్మరుదేంద్రులకు నిర్వాహకుడై, అద్వి
య పరదేవతయైయున్న పరమపురుషుడు దేవతల కమృతము ననుగ
ంచుటకై క్షీరార్ణవమందు మంధరమనియెడు కవ్వమునునాటి, సర్పరా
జైనవాసుకియనెడు తాటినిజట్టి, ఆకాలమం దాసముద్రమందు పర్వత

ములవలె నత్యున్నతములై లేచి, యలలు, పిడుగులవలె గర్జించుచు
కొట్టునట్లును, ఆశబ్దములకు భయపడి, కులపర్వతములుకూడ చలించునట్లును
చిలికినప్పుడు, ఆశితవత్సలుడైన యతని దివ్య చేష్టితములయందు
దీడువడిన శీ వైష్ణవులకు స్వరూపానురూపముగా, కైంకర్యముఁ జేయక
నాకింతకాలము వ్యర్థమైపోయినది. ఇకమీదనైనను నా శీ వైష్ణవులను
తనతోపాటు సాధారణులని తలంచి చెడిపోక, నర్వకాలములందును

వారికే దాస్యముఁజేసి యుజ్జీవించుట యనెడు మహాపురుషు మును
లభించునట్లు పరమపురుషుడు కృపజేయునాయని భాగవత శేషర్వ
దాకర్తవ్యమును వక్కాణించిరి.

వ్యాఖ్యామ్

మూన్మామ్బాట్టు.

(కురిప్పిలిత్యాది

ముతలిట్టిరణుప్పాట్టిల్

అతిల్, ముతల్ పాట్టిల్

అవన్, వడివత్తై

పేళి, అనుభవితార్;

ఇవన్తన్నె, పెర్మొనుభ

విత్తుక్కొండిరుక్కుమిరుప్పిల్

అవన్, విషయమాక, పణుమ్

భక్తియే, ఇనితెన్వార్, ఇరణ్డామ్

మ్బాట్టిల్; ఇప్పాట్టిల్

భక్తిప్పణ్ణప్పడుం, వి

షయత్తుక్కు ఎలై, ఎవ్వళ వె

న్దిల్; అవన్ తో

డడి, తదీయ శేషత్వ

వ్యంతమాక వెన్గిటతు.

కుటిప్పిట్కొణ్ణు నెటిప్పడడలకం

మూన్ముడన్ వణ

జు, తోన్ము, పుకళా

మూడవపాశురము.

తిరువుళ్ళమునందగునది మొదలుకొ

ని మొదటిరెండు పాశురములందు

దానిలో మొదటిపాశురముందు

నర్వేశ్వరుని విగ్రహసౌందర్యమును

సాయించి యనుభవించినారు;

యీనర్వేశ్వరుని బొంది యనభ

వించుచుండుటకన్న నా

శి యఃపతివిషయముగా జేయు

భక్తియే భోగ్యమనినారు రెండవ

పాశురమునందు; యీపాశురమున

భక్తి చేయబడు

భగవద్విషయమునకు కొనమొరి

యనిన; శ్రీమన్నారాయణుడు మొద

లుకొని భాగవత శేషర్వ

మువరకనినది

తిరువుళ్ళవట్టిగారినబడునట్లులొక మూల

మూడింటితోడను ఆశయించున

టు ప సిద్ధమగు, క్రిగలవాడను

తై, మెయ్ ప్పెట, నడాయ
 తెయ్ వమ్ మావరిల్, ముతల్వ
 ఎన్దు ఇవనోడే అన్వ
 యితల్. (నెటిప్పడ
 కుటిప్పిల్ కొండ్లు “బహు
 స్యామ్” ఎన్దు సజ్జల్పిక్కి-అ
 పడియే, యరుమ్బుమ్మడి, తిరు
 వుళ్ళత్తి లేకొండ్లు, స్వవ్యతిరిక్త
 సమస్త వస్తుక్కుళుమ్, నెటిప్ప
 డుమ్మడియాక. వళిప్పడు
 మ్మడియాక, తిరువుళ్ళత్తి లే
 కొండ్లు, ఎన్దుమామ్-ఇప్పడి
 నెటిప్పడువార్ శిలరాయ్, శిల
 రన్తిక్కే ఉలకమూన్దు)
 తన్నె యొళిందారడైయ, తన్నె
 యాశ్రయిక్కుమ్మడియాగ, అ
 తుతన్నిల్, అన్యోన్యమాశ్ర
 యిప్పారుమ్, ఆశ్రయణీయరు
 మాకిట, వైషమ్యముణ్డేయాకె
 లుమ్, తన్నళవిలేవన్దాల్, ఎల్లా
 రుమొక్క-కూడితిరువడిక్కళితే
 ఆశ్రయిక్కుమ్మడిక్కిడాక
 ఉడకవణబ్బు)
 తనిత్తానపోతాయీర్ శిరి
 అవాన్తరవిషయముళ్ళదు;
 ఇవన్బక్కల్ ఎల్లారుజ్జూడత్తి
 వడికళితే ఆశ్రయిప్పర్ కళ
 త్తాలవ్వున్ద్రపసిద్దికిడన్ద
 ఎడమ్ తెరియాతపడి

అజను, నిజముగా, నడపించువాడును
 (తిమూర్తులలో మొదటివాడు)
 అని సర్వేశ్వరునితో కూర్చి
 ననుసరి. (దారిబడునట్లు
 తిరువుళ్ళపట్టి “అనేకవిధములు
 గా మారుచున్నాను” అని తలచు
 నట్లే, నిశ్చయమగునట్లుగా మన
 స్సునందుంచుకొని, తనకన్న వేరగు
 సమస్తవస్తువులను, దారినబ
 డునట్లుగా. మార్గమునబడు
 నట్లుగా-మనస్సున
 గొని, యనినను సరి-ఇట్లు
 దారినబడువారు కొందరై, కొంద
 రుగాక మూడులోకములును
 స్వవ్యతిరిక్తులందరు, తన
 నాశ యించునట్లుగా, దా
 నిలో, నొక్కరి, నొక్కరాశ్రయించు
 వారును, ఆశ్రయింపబడువారును
 హెచ్చుతగ్గులుండినను
 తన దగ్గరకే తెంచిన నంద
 రు సమముగా, గూడి, శ్రీపాదములం
 దాశ్రయించుటకు దగునట్లుగా
 అందరొకటై, ఆశ్రయించునట్లు)
 వంటరిగా నాశ్రయించినప్పుడగు
 నవాంతర విఘ్నములు గలుగునది
 యీ సర్వేశ్వరునందరుగూడి
 పాదములందాశ్రయింతురు
 దీనిచేవొచ్చిన ప్రసిద్ధియుండు
 చోటు, తెలియకుండునట్లు

యొరుమూలైయిలే యడజ్జి
 క్కిడక్కుమోవెన్నిల్;
 (తోన్మవుక్క
 శు తివ సిద్ధమ్. (ఆలై
 మెయ్-ఱ, నడాయ)
 ఆజెయెప్పత్తుమ్బత్తాక్షనడ
 త్తానిత్పానుమాయ్. (తెయ్
 వమ్ మూవరెల్ముదల్వ
 నాకి అన్తిక్కె, ఇవర్ గళుమ్
 తన్నోడు సమానరాయ్, అవనో?
 ఈశ్వరక్, ఇవర్ కళో?
 ఈశ్వరర్ కళో ఎన్మక్కణ్డార్
 క్కు ఇవర్ కళో పక్క లిలెయుమ్ ఈశ్వ
 రత్వశక్కేప్పణ్ణమ్బడి
 యితే తానివర్ కళుక్కు
 కొడుత్తువెక్కుమ్ తరమ్.
 ఆగైయాలే నడాయ
 తెయ్ వమ్
 మూవర్) ఎన్మ ఇవర్
 కళోడే అన్వయిక్కవుమామ్
 (మూవరిల్ ముతల్వనాకి)
 తన్నెయొక్కొన్ద విరువ
 రళవిల్ అవర్ కళుడైయ
 శరీరత్తుక్కుమ్, ఆత్మావు
 క్కుమ్; నియామకనాయ్
 తన్నళవిల్ ఆసా
 ధారణవిగహత్తోడే నిన్మ అన్మక్కు
 నియామకనాయ్. అన్తిక్కె

కమూలన యణగి
 యుందునాయనిన
 సుప సిద్ధ కీర్తిగలవాడు)
 శ్రుతిప్రసిద్ధము. (ఆజ్ఞను
 నిజముగా, నడపించువాడా
 ఆజ్ఞను పట్టినదేపట్టుగా నడ
 పించువాడై దైవములు
 ముగ్గురిలో మొదటివా
 డై యట్లుగాక, వీరలును
 తనతో సమానులై, వాడో
 యీశ్వరుడా? వీరలా
 ప్రభువులాయని చూచిన
 వారికి వీరలందును, యీశ్వ
 రులను శంకచేయునట్లు
 గదా, తాను దేవతలకు
 యిచ్చివెచిన తరకతి
 యట్లుగుటచే. (నడపించు
 బ హ్మరుదు డు విష్ణువు
 లను మువ్వరిలో నదివీరి
 తోనన్వయించిననుసరి
 ముగ్గురిలో శ్రేష్ఠుడై)
 తనకన్న నితరులగు సిద్ధరి
 లో వారియొక్క
 శరీరములకు ఆత్మ
 కును నియామకుడై
 తనవరకసా
 ధారణ విగహముతో నిలచి దానికి
 నియమించువాడై అట్లుగాక

ఇంద్ర నైయుష్కూటి మూవరెన్న
 వుమామ్. (శుడర్విశజ్జులక
 లత్తు) ఆభరణశోభైయై
 యుడైతాన తిరుమార్వైయుడై
 యనాయ్. అన్తిక్కే చన్ద్రసూ
 ర్యర్కళా లే విశజ్జానిన్తుళాకా
 శత్తిల్ పార్థితీరుమ్బడియాక
 వెన్తుతల్. (వరైపురై
 యిత్యాది) అవ్ ఆశ్రితార్థమాక
 చెప్పుయ్యమ్ శెయల్కళిల్ ఇదొ
 న్తుమమై యాతో? ఇవనే
 ఆశయణీయ నెన్నుమిడత్తుక్కు,
 వరైపురై త్తిరై మలైయై
 డొత్తత్తిరై అవై
 మలైయుమ్ మలైయుమ్ తాక్కినా
 త్తోలేతన్నియ్ పొలుగిల
 పోతు. (పెరువరై, పెరువుల
 కులపర్వతజ్జిల్ నడుజ్జ
 డిరు ముర లొలి
 మిలి) అప్పోతురుము ఇడిత్తా
 త్తోలేయిరుక్కిఱధ్వనియాన
 తుమిక (నళిర్కడల్
 పొటియ్మక్కడైయచ్చెయ్
 తేయుమ్ అవన్డైయకటాక్ష
 మాత్రత్రా లే కడల్ కుళిన్
 డి కుముతాదపడి
 జ్జ వెన్తుతల్
 డవరవరకు)
 ఒరుచేతనననై చున్మొళిక్కడైయ

ఇంద్రుని వీనిలోగూర్చి మువ్వరని,
 ననుసరి కాంతెతో ప్రకాశించువక్ష
 ముగలవాడు) ఆభరణముల శోభ
 గలవక్షస్తలముతో గూడుకొనిన
 వాడై అట్లుగాక చంద్రసూ
 ర్యులతోడ స్వకాశించుచున్న ఆకా
 శము నందు చిన్నబోయినది రున
 ట్లనినను సరి (పర్వతములవంటి
 యిది మొదలుకొని) వారాశితల
 కొరకు చేయుపనులందు యిది
 యొకటి జాలదా? యీసర్వేశ్వరుడే
 యాశయింపదగిన వాడనుటకు
 వరై పురై త్తిరై పర్వతములతో
 తుల్యమగు తరంగములవి
 పర్వతము పర్వతము తాకిన
 ట్లు తమలో తాము, పోరాడు
 నప్పుడు (పెద్దకొండ, భీతినందునట్లు
 కులాచలములు భయపడునట్లు
 అశనిపాతమువంటి ధ్వనిగల
 పుష్కళమగు) అప్పుడు పిడుగు
 పడినట్లుండెడి, ధ్వనియనునద
 ధికముగాగా చల్లనినముదమును)
 నిప్పెగురునట్లుచే
 సినను వానియొక్క కటాక్ష
 మాత్రముచే నముదము చల్ల
 నైనప్రకారము గుంచే కుండునట్లు
 భయముగానని ననుసరి
 పడగ పోల సర్పనాధుడు)
 ఒకచేతనుని జుట్టి తరచి

చెప్పయ్ తేయుమ్ ఒరునలివి
 నిక్కేయిరుక్కేయిల్ న్వ
 స్పర్శతాల్వన
 పీతిక్కుప్పొక్కువిట్టు
 పడతైవిరిక్కిట అరర
 శుణు-వాసుక్కిఅతినుడైయ
 ఉడలైచ్చుళుళు తడ
 వరై) కడలై
 క్కణ్ శెటియిట్టాట్పోలే
 యిరుక్కుమ్ మనరపర్వతతై
 కొడుపుక్కు శుళుళుళు
 య) కడల్ లడై
 క్కీమణ్ణు
 మేల్మణ్ణెటిన్దు అమృతమ్
 పడుమళవుమ్ శెల్ల తొట్టార్
 క్కెల్లామ్ “నాక
 డైనే” ఎన్దుశొల్లలామ్బడి, తా
 నె శుళున్దువరుమ్బడి
 యాక వాయిళుళుళు కొడుపుక్కు
 వైత్తనాయ్
 ప్పమ్ తనిమా
 తైయవమ్) అద్వి
 తీయ, పరదేవతై. ఇప్పడి
 అద్వితీయ పరదేవతైక్కాళా
 కవో ఆశైప్పడుక్కిటతెన్నిల్
 (అడియవర్క్కు) ప. యో
 జనాన్తరపరరాన దేవతైక
 శుక్కాక తన్నుడైయ ఉడమ్బు
 నోవక్కడలైక్కడైన్

ననాక బాధతే
 కుండునట్లుండుటతో తాను
 ముట్టుకొనుటచే నేతెంచిన
 సంతోషమునకు దారివిడచి
 పడగల విప్పుచున్న నర్పస్వా
 మిగలడు వాసుక్కి దాని
 శరీరమును జుట్టి పెద్దదగు
 పర్వతమునందు (సముద్రమును
 వలవేశినవారివలె
 నుండు మందర పర్వతము
 ను తీసుకొని చేరి (చుట్టితరచి
 నవాడును) సముద్రము కుళ్లులై
 యుడుగుననున్న మన్నును
 పైకెగురకొట్టి యమృతము
 బడువరకు ముట్టు
 కొనువారికందరికిని, “నేనుత
 రచితి” ననునట్లు తా
 నేచుట్టం“దరివైపు”తిరిగివొచ్చునట్లు
 గానైనది తీసుకొనివొచ్చి
 “పర్వతము నీటిపై బెట్టిన చతు
 రత్వము. (అద్వితీయుడగు గొప్ప
 దైవము) యిట్టి వాడింకొకడు
 లేని పరాత్పరుడు. యిట్లు
 అద్వితీయ పరదేవతకు దానుడగు
 టకా, యాశపడునదనిన
 (భాగవతులగు వారలకు యింకొ
 కపనియందు పేమగల దేవతల
 కొరకై తన దివ్యమజ్గళ విగ్రహము
 నొచ్చునట్లు సముద్రము దరచి

మృతతే కొడుత మహా
 పకారతే యనుసనితు అవ
 నీ ర్నైయిలేతో ర్నై
 ఎత్తికొడుత్తిరుక్కుమ్ శ్రీవైష్ణ
 వర్ కళుక్కు (ఇనినామ్)
 ఆత్మసతెయుశ్శవన్లు తొడజ్జి
 భాగవత శేషమామ్ పోరువతు
 ప్రాప మాయరుక్కు కర త్తాలే
 “నాన్” ఎన్టుమ్ “ఎన్నతు” ఎన్టుమ్
 పొన్దామ్. ఇని శేషిత కాల
 మాకిలు మివ్వస్తు భాగవతశేష
 మెన్ను మిడతే అవ
 కాట్ట అవ ప్రసాదత్తాలేకణ్డ
 నామ్ అవర్ కళోడో
 పూన్దాయ్ ఒక్క
 వోవెన్నిల్;
 (అళాక) శేషభూత
 కాక అవర్ గళుక్కుమా
 లాయ్ “నాన్ ఎనక్కు” ఎన్టు
 రుక్కుమిరుప్పమ్ కలన్దుశెల్ల
 వోవెన్నిల్; (అళాకవే)
 ఆళానరమిన్తి క్కే
 శేషత్వమే వడినాక ఇన్తై
 యుక్కోళ్) ఆవన్ ఆళ్
 పార్తుళ తరువానాకై
 యాలే ఇవ్వర్థతిలవనై
 ఇప్పోతాక ఇన్తైవిక్కు
 వేణా
 ఇవర్ “ఎప్పోతో? ఎన్టుప్పా

యమృతము కృపజేసిన మహా
 పకారమును దలంచి సర్వేశ్వరుని
 సౌలభ్యము నందోడిపోయి
 వ్రాసి యిచ్చియుండు శ్రీవైష్ణ
 వులకు (యిక్కడినుండి, మేము)
 ఆత్మ యుండినదైననాటినుండి
 భాగవతశేషమై పోవునది ‘తనకు’
 తగినదై యుండగా కర్మచే
 “నేననియును” “నాది” యని
 పోయితిమే యిక, మిగిలిన కాల
 మైన నీయాత్మ భాగవతశేష
 మను విషయము నీశ్వరుడు
 జూపగా వానికృపచే చూచిన
 మేమా భాగవతోత్తముతో
 వజ్రిభోజన మొనరించి నమ
 మగుట కాయనిన “కాదు”
 (దాసులమగుటకు) శేషభూతు
 ల మగుటకు వారలకు దాసుల
 మై “నేను నాకు” యని
 యుండు యునికి, కలశి వర్తిం
 పనాయనిన (దాసుడనగుటకే)
 దాసుడనగు తరకతి వరకేకాక
 శేషత్వమే శరీరముగా (యిష్ట
 పడుదు) వాడు మనుష్యుల
 జూచి యవకాశము నిచ్చువా
 డగుటచే యీయర్థము నాతని
 నెప్పుడును సమ్మతింపజేయ
 నవసరము లేదు
 వీరెప్పుడో యని ప్పా

తిరువాశిరియమ్ 3. పా

క్కితారాగైయాలే, ఇవర్ క్కిశైవు
 ణ్ణు “ఇశైయుజ్జోల్” ఎన్నా నెన్నె
 న్నిల్; భాగవత శేషత్వమాకై
 యాకిఱతు కూడువత్తోన
 లామె యాలే కూడాదవర్థ
 మ్మిజ్జనేకూడవర్థో? వెన్ని
 తార్. ఇతు తాకై
 శిలకాలమాయ్ కళై
 యవొణ్ణాతు; (ఊత్తొ
 ణ్ణాత్తొ) కల్పన్దోఱమాక
 వేణుమ్
 అతుతన్నిలుమ్ (ఓవాతే
 ఒరుక్షణము మిడైవిడాలే
 యాక వేణుమ్. అవాప్త
 సమస్త కామనాయ్
 శ్రియఃపతియాయ్, అయ
 ర్వుముమరర్ క
 శతిపతి యాన, సర్వేశ్వ
 ర్ క సంసారికళుడైయరక్ష
 ణత్తుక్కాక తన్నెప్పేణా
 తే ఇజైవన్ద
 వతరిత్త విడత్తు,
 దుష్ప్రకృతి గళానశిశు
 పాలాదికల్ అదు
 పొరుక్కమాట్టామే, ముడిన్దు
 పోనాట్పోలే ఇప్పోతు
 భాగవతరళుడైయపెరు
 మై యటియాలే, యివర్
 లుమ్ నమ్మొడొక్క

ర్థించువారగుటచే, వీరికిష్టము
 గలదు “సమ్మతింపుడ” నునదే
 లననిన; భాగవత శేషత్వమును
 నది సంభవించునదొకటి
 గాకుండుటచే కుదురని యర్థ
 మిట్లు కుదురునదే? యను
 చున్నారు. యీభాగవత శేష
 త్వము, కొంతకాలముండి నశిం
 పరాదు; అన్నిబ్రహ్మకల్పము
 లందు ప్రతికల్పములవెంట
 “గలుగునది” గావలయును
 ఆ శేషత్వములో నెడ తెగక)
 ఒకక్షణ మెడ తెగకుం
 డునది గావలయు. అవాప్త
 సమస్త కామములు గలవాడై
 లక్ష్మీనాయకుడై, అజ్ఞాన
 ము నశించిన నిత్యసూరులక
 ధిపతియగు సర్వేశ్వరు
 డు, సంసారుల రక్ష
 ణమునకై తనను గాచుకొన
 క యీలీలా విభూతి కేతెం
 చి యవతరించినచోట
 దుష్ట హృదయముగల శిశు
 పాలాదులా యవతారమును
 సహింపజాలక చచ్చి
 పోయినవారివలే యిపుడు
 భాగవతుల యొక్కయధిక
 తనెరుగక యీభాగవతు
 లును మనతో సమానముగా

అన్న పానాది గళా లేధరియాని

న్నార్గల్ ఆకిల్

సమ్మిత్కాట్టిల్ వాళియెన్ ఎన్దు

సజాతీయబుద్ధి

వణి సంసారికళ నర్థి

ప్పడుకిటవడే కణ్డు

అవతరిత్త సర్వేశ్వరన్

ఇతర సజాతీయ

నామన్మితే ఇవర్ కళుమ్

సంసారికళో

డు సజాజాతీయరావతు.

సన్న పానాదులచే ప్రాణధారణము

చేయుచున్నారు అట్లెన

మనకన్న నెక్కువేమియని

కులమొకటియను బుద్ధి

బెట్టి యజ్ఞానుల నర్థి

పడెడి విధమును చూచి)

యవతరించిన సర్వేశ్వరుడి

తరకులము వాడెన

ప్పడుగదా భాగవతులును

జన్మమరణములందిరుగువా

రితో నొకకులము వారగుట. భగ

వంతుడు సూకరాదికులములం దుడ

యించినంత మాత్రమున సూకర

ములు మనకుల మాతనిదనుకొని

నట్లగును మనము శ్రీవైష్ణవులతో

సమానకులము వారలమని తలంచు

టయును.

3

నాలామ్యాట్టు:— ఊర్జితోత్సాహయోవాతు వాహ్నియ

వెన్మయామ్ తొమ్మిదైయుజ్గోళ్,

యావ్నకై యులకముమ్ యావరుమిల్లా

మేల్వరుమ్ పెరుమ్బాళ్ళకాలత్తు ఇరుమ్పారు

క్కెల్లామరుమ్ పెటల్ తనివిత్తు ఒరుతా

నాకితైయ్ వనాన్ముకక్కొమ్ములై

యీన్ము ముక్కణీశ నొడు తేవువలనుతలి

మూవులకమ్ విత్తైత వున్ది

మాయక్కడవుళ్ మాముతలడియే ౪

ర్థము— యావ్నకై ఊలకముమ్, అన్నిలోకములును, యావరుమ్
గ్రామలన్నియు, ఇల్లా, లేనట్లు, మేల్, పూర్వము, వరుమ్, వొచ్చిన

పెరుమ్-పొడవగు, పార్థు-నశించియున్నట్టి, కాలాత్తు-కాలమునందు,
 ఇరుమ్-విశాలమైన, పొరుక్కెల్లామ్-ఆత్మలకన్నింటికిని, పెరుల్ అరుమ్-
 పొంద నలవిగాని, తని-అద్వితీయుడగువాడును, ఒడు-సహాయ మెవరులేని
 వాడును, విత్తు-కారణము, తాన్ ఆగి-తానేయయుండును, వాడునాన్ను
 కన్ దెవమ్ - నాలుగుములుగలబ్రహ్మాయను, కొల్ల-పరిపూర్ణశక్తిగల,
 ముత్తై-మొక్క, ముక్కణ్-మూడుకన్నులుగల, ఈశనొడు-రుద్రుని
 తోడను, పల తేవు-బహుదేవతలను, ఈన్టు-పుట్టించి, నుతలి-పుట్టించుట
 కును సంహరించుటకును తగిన వారినిగాజేసి, మూవ్వులకమ్-త్రిలోక
 ములను, విత్తై త-పుట్టించిన, పున్ది-పొక్కిలిగలవాడై, మాయన్-అచ్చ
 రువుగలవాడై, కడుపుళ్-పరాత్పరుడై, మాముతల్-మంచి కారణుడగు
 నారాయణునియొక్క, ఆడి-తిరువడిగళ్ళను, ఊళ్ళోరూళ్ళ-కల్పకల్పము
 లండును, బవాతు-అవ్యవచ్ఛిన్నముగా, వాళ్ళాయ-యుపద్రవము లేకుం
 డునట్లుండవలయు, ఎన్టు-అని, యామ్-మనము, తొల్ల-సేవించుటకు,
 ఇశైయ్యుళ్లో ? గలుగునా ?

అవతారిక:— యీ నాలుగవ పాశురమునందు పరాత్పరుడై
 యున్న శ్రీయఃపతికి మణ్ణళాళాసన మొనరించుటయే యాత్మలకు తగిన
 పనియని సాయించుచున్నారు. అవాన్తరమగు ప్రళయమువలె గాక
 పాతాళము మొదలు సత్యలోకమువరకుండెడి పదునాలుగు లోకము
 లును యీలోకము లందున్న బ్రహ్మ మొదలగు సర్వజీవులును నశించి
 పొడవైయున్న మహా ప్రళయమును గల్పించి తరువాత సృష్టికాలమున
 నీజగమునం దుపాదానాదులను మూడు కారణములు తానై మోదట
 తన నాభికమలము నందునుండి బ్రహ్మాండమును దానిలోనుండు సకల
 లోకములను సృజించెడి బ్రహ్మను వానినుండి రుద్రుడు మొదలగు
 దేవతలందరిని సృజించి వారలకు తగుబలము నిచ్చి మిక్కిలి గొప్పది
 యగు శక్తిగలవాడై తన కటాక్షమునకు పాత్రలుగాని చేతనులకు పొంద
 నలవిగానివాడై, ప్రధాన కారణుడై పరాత్పరుడగు నారాయణుని తిరు
 వడిగళ్ళకు మంగళాళాసన మొనరింపక గడవిన కామువలెగాక యిక
 మీదనై నను “యుపద వములేక శ్రీపాదముల నాశ్రయించునట్లు
 గావలయు” నని మొల్లప్పడు తిరువడిగళ్ళకు మంగళాళాసనము జేసెడి

భాగ్యము కలుగునాయని ప్రార్థించుచున్నారు-ర

అ-వ-నాలామ్బట్టు

(ఉత్తరార్థాత్మకం పా

ట్టిల్) భక్తి పణ్ణమ్ విషయత్తుక్కు

ఎల్లయెవ్వళ వెన్నిల్, సర్వేశ్వ

రత్తోడజ్జి, తదీయ శేషత్వ

పర్యంత మాగ అనుసన్ధిక్కు

యెస్టతు; అప్పడిప్పట్టవను

సన్దాన తెయుడెయరానార్

పరిమాణుమ్, పరిమాణ్మి

రుక్కుమ్బడియెన్నెన్నిల్ (ఉత్తరార్థా

గూళియోనాతువాళియ వెన్

“ఆడియోమోడుమ్నిన్నోడుమ్

పిరివిన్దియాయరమ్

పల్లాణు”

యెన్దాయ్మిరుప్పతు. పెరియా

త్వార్ “పల్లాణు” ఎన్

అన్దాక్కి

అతుతన్నెపలవా

గ, ఆయిరమాక్కి, అతుత్తన్నె

డియాక పిరుక్కి, మజ్గళాళా

సమ్బణ్ణుకితార్. ఇ

రవ్వళవమెయ్మల్ ముద

లేకల్పతెవివక్కుతుఅతు

న్నె, సేల్ మేలేనపెరుక్కు

తార్. వ్యా.—

ఉత్తరార్థాత్మకల్పన్దో

కుమ్కల్పన్దోటుమ్. అతు

తా. నిత్యాగ్ని హోత మాక

నాలుగవ పాశురము

(ప్రతికల్పమునందు క్రిందిపాశుర

మున భక్తి జేసెడివస్తువునక

వధియెంతయనిన సర్వేశ్వరుడా

రంభించి భాగవత శేషత్వ

పర్యంతముగాననుసంధించుట

యనునది అట్టియను

సంధానముగలవారు

వర్తించెడివర్తనముండెప్రకా

రమెట్లనిన ప్రతికల్పము

నందెడ తెగకమంగళముగావలయు

“దాసులతోను నీతోను

నని

యెడబాటులేకుండునట్లువేల

నేకములగు సంవత్సరముల”

నియుండునది పెరియా

త్వారు “పల్లాణు” అని వత్సరము

లొనరించి

ఆసంవత్సరములననేకములొ

నరించి వేలుగా జేసే వాటిని

కొట్లుగా పెంచి మంగళాళా

సనమొనరించుచున్నారు. యీ

సమ్మాత్వారులింతజాలక మొద

లేకల్పములుగా జెప్పిదాని

ని పైవైనపెంచు

చున్నారు. వ్యాఖ్యానము

(కల్పములవెంట)ప్రతి

కల్పములవెంట. అది

నిత్యాగ్ని హోత ముగా

వొణ్ణాతు
 (ఓవాతు బిరుక్షణముమిడై
 విడాతే. ఇత్తాల్ -
 మేలెల్లామ్ కూడిచ్చెయ్య
 పుకుమ తెన్నెన్నిల్;
 “వాళియ”
 ఎన్నుమిత్తనై. సర్వేశ్వర
 నుడై యశేషిత్వతై
 యపక్రమిత్తుతదీయ శేష
 త్వత శపుమ్ శెల్లననుసనిత్తు
 అన్ద శేషత్వ కాష్టాపాప్తి
 యెక్కొణ్ణు అవన్దిరువడికళుక్కు.
 మంగళాశాసనమ్బుణ్ణు కిఱతు
 నిత్యమాయ్ చెల్ల వేణుమ్. (యామ్
 “ఆయురాశాస్తే”
 ఎన్దుకణ్ణతడైయ. ఎన క్కెన్దు
 పోన్దనామ్. ఇపోతు అతు
 తవిర్న్దు (తొమ్ తొమ్ కైయా
 కిఱతు. మంగళాశాసనమ్బు
 ణ్ణు కైయా యిల్లి. ఇశై
 యుళ్లో, ఎన క్కెన్దు పోన్దవతు
 తవిర్న్దు ఉన్ద కై నెయా కిఱదు
 నెరువాళియి తె, కూడా
 తవిప్పేర్న్దు డై
 కూడువార్కు. ఇప్పడి పా
 రిక్కిఱతు అవనుడైయ
 ఎన్ద చెప్పయై
 అనుసనిత్తో వెన్నిల్; (యావగై

గారాదు) ‘రోజునకొక తూరి గాదు
 యెప్పుడును ఒకక్షణమెడ తె
 గకుండునట్లు. యిట్లునుట చే
 యిక పైన కూడుకొని చేయుట
 కారంభించున దేదనిన;
 భగవన్తునకును ఖముగా వలయు
 నను దింతియ సర్వేశ్వరుని
 యొక్క దొతనమును జెప్ప
 నారంభించి భాగవత శేష
 త్వమువరకు పోవునట్లును సంధించి
 ఆ శేషత్వము యొక్క చివర ఫల
 మునుగొని వానిక్రి పాదములకు
 మంగళాశాసనము చేయునది
 నిత్యమైనడవవలయును. మేము
 ఆయుష్యమునుగోరుచున్నాడ”
 ని చూచినదంతయు నా కేకావలెన
 నిపోయిన మేము. యిప్పుడది
 తీసివేసి నేవింప నేవించుట
 నునది మంగళాశాసనము చేయు
 టైనది. నమ్మ
 తింపుడు. నాకనివర్తించినయది
 తొలగించి నీకనినదానికిని
 చాలా తారతమ్యముగదా కుదు
 రనియీ మజ్గళాశాసనముతో
 గూడుకొనువారికి. యిట్లు పా
 రించునది. ఆ సర్వేశ్వరునియొక్క
 యేయఘటితఘటనాకృత్యముల
 న్దలంచియాయనిన; (సమస్తములగు

యిత్యాది) మున్నే
ఉత్తరవస్తువుకొర
గుణాధానమణినవళవన్తికే
ముతలిలేయబున్దికిడన్దవస్తువె
అడితొడగ్గి ఉడ్డాక్కి

నమక్కుప్పణి నమహూపకావత్తు
క్కు. (యావకై యులకముమ్
ఇజ్జనిట్ట మూనులోకముమ్ అబ్బిన్దు
మేలే యొరులోకమ్ కుడివాజ్గ
క్కడవతాయ్ అవ్వరుకొన్దు కుడి
యిరుక్క

క్కడవతా యిరుప్పతొరు

ప్రళయముండితే

అప్పడి యన్తికే ఎవ్వకైపట్ట
లోకజ్గుమ్ అన్తికే (యావరు
మిల్లా) ఎల్లారు మొక్క
లయిక్కచ్చయ్తే

మార్కణ్డేయాదికళ

నిత్యత్వమ్ ఎన్తలెవారు
ముణ్డితే అజ్గును మొరువరిన్తికే
మేల్వరుమ్) మేలెన్తతు

పణెనపడి

వరుమ్ ఎన్తతు పోనవె

న్తపడి పణుపొన (పెరుమ్బాళ్ళ
కాలత్తు కరకక ఉవర రెయె
ఉవర్కళాయ

నీర్నివిటత్తుమాప్పోలే

వీలైకెక్కు, ఇవర్కళాయుడైయ
దుర్వాననైయె, యుత్తికైక్కా

ననునది మొదలుకొని) మునుపే

యుండునొకవస్తువునకొక

గుణముగలిగించినంతవరకేకాక

ముదలేనశించియుండినవస్తువును

మొట్టమొదటినుండి నృజించి

నాకొనరించిన మహూపకారము

నకు (అన్నిలోకములును

యిట్టి మూడులోకములును నశించి

పైననుండు లోకములును నశింప

దగినదియై అపుతలనొకటి

యుండ

దగిననొక

ప్రళయముండునుగదా

అట్లుగాక ఎట్టి

లోకములును అట్లుగాక యెవ్వరు

నులేని సర్వప్రాణులు నమముగా

నశించినను

మార్కణ్డేయాదులు

“యెప్పుడుండుటయ”నిబీజభూతులగు

వారును గలరుగదాఅట్లాక్కరునులే

పూర్వమువొచ్చిన) మేలనునది

పూర్వమునుట

వొచ్చి యనినది పోయినద

నుట పూర్వము పోయిన (ప్రళయ

కాలమునందు) రైతుడొక్కరక్షేత్రమును

చొడుపోయి

నీరునిలుపనట్లు

ఫలించుటకు యాయాత్మలయొక్క

దుర్విషయాభ్యాసమును నశింపజే

కబిరుబహు వినుడైయ ఆయు
స్సిత నెయుమ్ అత్తిట్టువెక్కు
మాయుర్మం

(ఇరుమ్, పోరుక్కెల్లామ్) దేవ
మనుష్యాదిరూపమాయ్ అసజ్ఞ్య
యమాయ్ అచిత్సంస్కృతజ్ఞుమాన
జీవవస్తుక్కుళుక్కెల్లామ్ అరుమ్
ఇటల్) ఇవ్వళవిల్వ

న్దుముకజ్జాట్టువానొరువనై
క్కడైయతితె. ఆగైయోల్
పెరుదట్కరియ తనవిత్తొరు

తానాకి నిమిత్తోపాదానసహ

కారికారణత యముమ్ తానేయామ్ కారికారణత యమును త నేయై
విత్తు"ఎనైయా లేకారణవస్తువె

నైయా "ఏకోహవై"

ఎన్దు అద్వితీయనై

అ యే ఎజ్జై ఉణ్డాక్కవేణుమ్

ఎన్దు అపేక్షిక్కెక్కు ఒరువరుమిలై

ఎనై "ఒరు" ఎనైయా లే ఇతుక్కు

సహకారికళొరువరు మిలైయై

(తానాకి) కార్యరూపమానప

పచ్చిత్తుక్కెల్లామ్ వేణుమ్ కారణ

గణమెల్లామ్ తానేయా యిప్పడి

అట్టస్పష్టియళవుమ్ తానే ఉణ్డాక్కి

ఇవ రుకుళ్ళవర్మ

ఉణ్డాక్కుక్కెక్కాక

కోయిలుక్కుశ్రీమధురకవిదానరై

యట కొక బ హ్యయొక్క ఆయు
వ్యమితయును నశింప జేసివేయు
వాడగును.

లెక్కలేని ఆత్మల కన్నిటికిన్ని దేవ
మనుష్యాదిరూపమై అసంఖ్య

యమై ప్రకృతి సంబంధము గలవైన

జీవవస్తువులన్నింటికి (దుర్లభముగా

ను పొందశక్యముగాని యింతలో

వాచ్చి ప్రత్యక్షమగు నొకనిపొం

దనలవిగాదుగదా. అట్లగుటచే

పొందనలవిగాని అద్వితీయు

డొక్కడై) నిమిత్తోపాదాన సహ

కారికారణత యమును త నేయై

విత్తునుటచే కారణవస్తువ

నుటచే "భగవన్తుడొక్కడే"

యని రెండవవాడు లేనివాడనుట

అట్లుగాక మమ్ము సృజింపవలయు

నని కొరుట కొకరును లేర

నుట "ఒకడనుటచే దీనికి స

హకారు లొకరును లేరనుట

(తానేయగువాడై కార్యరూపమగుప)

పంచమున కంతటికి కావలసినకారణ

గణమంతయు తానెయై యిట్లు

బ హ్మండస్పృహవరకు తానేసృజించి

యివతల నున్నవానిని

సృజించుటకై

కొవిలకు శ్రీమధురకవి దాసుల

నిర్వాహక రాకవిట్టాల్సలే
బ్రహ్మవై
ఇష్టాల్స శృష్టికాకడెడ్డా
క్కినాన్ (తెయ్ వనాన్సుకన్)
ఇతర విసజాతీయనానచతుర్ముఖ
నాకేటి

(కొత్తములై యీన్టు)
ఇవ్వరుకిల్ కార్యవర్గతెయడెయ
ఉండాక్కు కేక్కిడానిశక్తియెయడె
య, బ్రహ్మవై శృష్టిత్తు అననా
రుపనుమే మూన్టుకార్యమ్ శె
య్యమాట్టానె; అతుక్కాక
(ముక్కణీశనిత్యాది)
నంతుమనానరుద నోడే
కూడామర్థశ్రమ్ కార్యత్తుక్కువే
ణ్డు దేవతైకల్ పలరైయును
ణ్డాక్కి ఇవ్వరుమ్ తేవైక్కెల్లామ
వన్ పణ్ణిన వ్యాపారమెన్నెన్నిల్
నుతలి)

“బహుస్యామ్” ఎన్టు

క్కిల్పిత్తు. నుతలియెన్టును-

గుతియెన్టునవడి. (మూపు

మ్, విత్తైత్త, వున్ది)

మే మేలుమ్ నడుపుమాన

తైయున్డాక్కిశ్రమ్ తిరు

యిశ్రమ్; అవనైయొ

కే, తానే, ఇవైయడెయడె

శ్రమ్ తిరువున్ది,

వున్దియిల్ నిన్టారుపద్మ

నధికారులగా నొనరించినట్లు
బ్రహ్మను

యివేతలనున్న శృష్టికొరకు శృజీ
చినాడు (దేవతయగుబహ్మ)
ఇతరులకన్న శ్రేష్టుడగు బ్రహ్మ
యను

(పూర్ణబలముగల మొక్కనుశృజిం
చి) యిపుతలి కార్యవర్గమంత
శృజించుటకు దగిన శక్తిగ
ల బ్రహ్మను శృజించి వాడొక
డే శృష్టిస్థితి సంహారములచే
యజాలడే; అందుకొరకు

(మూడుకన్నులుగలరుదృఢమొదలుకొ
ని సంహరింపగలరుదు నితో
కూడా తక్కినకార్యమునకుకావలసి
న దేవతల ననేకులనుశృ
జించి యిందరు దేవతల కందరి
కిని చేసిన పని యేమనిన
సమర్థులగునట్లు (నంకల్పించి)
“అనేక విధములగుచున్నాన”ని
తలంచి, నుతిలి, యనునది-
సమర్థతయనిన ప్రకాశము, (మూడు
లోకముల శృజించిన, నాభిగలవాడు)
క్రింద, మీద, నడుమనున్న
లోకముల శృజించినది
నాభియెనది; వాడువి
నాగాతానే వీనినన్నింటిని శృ
జించినదెనది, తిరునాభి
తిరునాభినుండి యొక కమల

మాయ్, అతడియాకవాయిర్మొ
 లీలావిభూతియడైయ ఉణ్డాక్కి
 థొల్. (మాయక్కడవుళ్
 ఆశ్చర్య శక్తియుక్త నాన పర దేవ
 తై. (మాముతల్ పరమ-
 కారణమాన, మాయక్కడవుళె
 న్నుతల్, మాయక్కడవుళానవను
 డైయ, మాముతలడి
 యెన్నుతల్, ఆశ్చర శక్తియుక్త
 నాన పరమ కారుణిక నాన
 వనుడైయ, తిరువడియెన్నుతల్,
 యాయక్కడవుళెన్ఱు, అవనుడై
 య, పరమప్రాప్యమానతిరువ
 డికళెన్నుతల్. (అడి
 వాళియవేన్ఱు
 యామ్, తొళి, విశైయు
 ఞ్గిల్ “ఉక్ శేవ
 డిశెవ్వితిరుక్కా
 ప్పు” ఎన్నిటపడియే. ౪

మే, దానిమూలముగానైనది
 లీలావిభూతియంతయు సృజించి
 నది (ఆశ్చర్యభూతుడై, పర దేవతయై
 ఆశ్చర్యమగు బలముగల, పర దేవ
 త. (గొప్ప మూలకారణము) పరమ
 కారణమగు, మహామాయగలదేవ
 తయనిననుసరి, అట్టివాని
 యొక్క, గొప్పమూలకారణ
 మనిననుసరి, ఆశ్చర్యశక్తిగల
 వాడైన, పరమ కారుణికుడగు
 వానియొక్క, శ్రీ పాదమనిన సరి,
 మాయక్కడవుళెని, ఆలక్ష్మీనాథుని
 యొక్క పరమప్రాప్యమగు శ్రీపా
 దములనిననుసరి. (పాదము
 సుఖముగా నుండవలయునని
 మనము, సేవించుటకు సమ్మ
 తింపుడు “దేవరవారి, యెట్టని
 పాదముల, సౌందర్యమునకు, రక్షక
 ముగావలయు” ననునట్లు. ౪

మూ. మూముతలడిప్పొత్తోమ్మకవిత్తొత్త లర్త్తి
 ముఱ్ఱుత్తు మరప్పడుత్తు ఒణ్ శుడరడిప్పొ
 తొన్ఱునిణ్ శెలీళి, నాన్మకప్పత్తేళ్
 నాద్దవియన్దవప్ప, వానవర్ ముత్తైముత్తై
 వత్తప్పడ నెటిళి, తామత్తైక్కాడు
 మలర్ క్కణ్డొడుకని నాయుడైయతు
 మాయ్, ఇరునాయితాయరమ్ మలర్ న్దన్న,
 కట్టుకక్కావు పట్టలవన్న,
 ముడితోళాయరమ్ తత్తత్త,

నెడి యోయ్ క్కుల్లతు మడియతోవుల కె.

అర్థము॥ మాముతల్ - గొప్పకారణమగునీయొక్క, అడి-తిరువడిగళి
యెడి, బన్దు-ఒక్క, పోతు-కుసుమమును, కవ్విత్తు-ముగము తలక్రిందు
గాజేసి, అలర్తి-విస్తారముగాజేసి, మణ్ ముత్తుతుమ్-భూములన్నింటిని,
అకప్పడుత్తు-ఆక్రమించుకొని, ఒణ్-సుందరమైన, శుడర్-కాంతిగల
పోతు-పుష్పమువంటిదగు, ఒన్దు-యింకొక, అడి-తిరువడిని, నాన్ముక్క-
బ్రహ్మయను, పుత్తెళ్-దేవత, నాడు-లోకము, వియన్దు-అచ్చరువ,
ఉవప్ప-సంతోషించురీతిగా, వానవర్-దేవతలు, నెఱ్ఱి-మంచిమా
మును, ముత్తె-ఘోషించుచుండు, ముత్తే-శాస్త్రములయందు, వట్టి-
మార్గమునందు, పడ-చేరునట్లు, విణ్-ఆకసమునందు, శెలిఱి-నడచునట్లు
వ్యాపింపజేసి, తామరైక్కాడు-కమలవనము, మలర్-వికసించు రీతిగా
నున్న, కణ్ణోడు-కన్నులతోగూడి, కని-పండువలెనున్న, వాయ్ ఉడై
యతుమాయ్-తిరువధరముగతివాడవును, ఇరు-విస్తీర్ణమగు, ఆయిరమ్
నాయిటు-సహస్రాదిత్యులు, మలర్దన్న-ఉదయమందినట్లున్న, ముడి-కిరీట
ములును, పట్టల-అనేకములగు, కర్పకక్కావులన్క-కల్పకవనమువలె
నున్న, త్తైత్త-వృద్ధినందిన, ఆయిరమ్తోళ్-సహస్రభటునలుగలవాడును
నెడి యోయ్ క్కుల్లతు-అందరికన్న నెక్కువయగు నిన్నుదప్ప యింకొ
కని-ఉలక్తు-లోకము, అడియతో? దాన్యముకానుండి యా యిం
చునా? ౫

తాత్పర్యము-అ- యీపాశురమున మజ్జలా శాసనమునకు
నమస్త కల్యాణ గుణపూర్ణుడవగు నీవే విషయము యింకొకడు విషయ
ముకాడని శ్రియఃపతిని గురించి విజ్ఞాపన మొనరించుచున్నారు.

ముందుగానీవు సమస్త జగముల నృజించి వారిని గాపాడుటకు
యింద్యనేర్పరచితివి యింకొకసమయమున మహాబలి యింద్యని సంపద
నపహరింపగా తన సంపద నింద్యుడు గాపాడుకొనజాలక నిన్నాశ
యించెను ఆసమయముననీవు వామనుడవై యవతారమంది బని
మూడడుగులు యాచించి ఆతడు నీకు దానమిచ్చినతోడనే ఆకసమంత
పెరిగితి విక్రముడవై కమలములవంటి నేత్రములు బింబాధరము అనేక

కిరణములుగల ననేకసూర్యులుదయించు నట్లుండిన గొప్ప కాన్తిగల కిరీ
టము దృఢములై గుడ్రిములై కొరిక లిచ్చునట్టి గుణములుగలిగి కల్ప
వృక్షములవలెనున్న సహస్ర భుజములును యిట్టి మంచి యవయవ
ములును యాభరణములును గలవాడై తనపాదముల నాశ్రయించి
యున్న వారల సంసార బాధలంటకుండునట్లు వారితలపై కుసుమ నుకు
మారమగు నొకపాదముంచి భూమినంతయు వ్యాపింపజేసి యాక మించు
కొని మరియొక పాదముపైకెత్తి బ్రహ్మలోకమువరకు పోవునట్లొనరించి
అచ్చటివార లాశ్చర్యమంది యాశ యించునట్లును దేవతలందరు
పూజించునట్లొనరించి పైలోకము లొక మించి నిన్నాశ్రయించిన యిం
దృనకూర్ధ్వాధో లోకము లొసగిన యుపకారకుడవు నగు నందరికన్న
నధికుడవగు నీవుండగా లోకులందరు నిన్నాశ్రయించి నీకు మంగళా
శాసనము చేసెదరుగాని నింకొకరి నాశ్రయింపరు.

అ-వ-విన్దామ్బాట్టు మాము
ముతలడి

యిత్యాది) మాముతల

డియే వాళియవే

నుయామ్తొమ్

విశ్చెయ్యోల్ ఎన్టార్క్కి;

నమక్కు మజ్జళావాసనమ్బణ్ణ

వ్పక్కడమక్కుక్కరుత్తెన్నెన్నిల్;

ఉరజ్జుకిఱప్రజెక్కుతానతిన్దపడి

హితమ్బాక్కుమ్, తాయెప్పోలే నీ హితమును వాచు తల్లివలె నీవు

పణిన ఉపకార మతికెక్కు ఒరువ చేసిన యుపకార మెరుగుట కొకరు

రుమ్మయే యిరుక్క అశోన్దుకిడన్ద నులేనప్పుడు నశించియున్న

వర్ణయడైయ ఉణ్డాక్కి; ఉణ్డా వాటిని శ్రమముగా నృజించి నృజిం

క్కినవర్ణుక్కుక్కావలొకదిక్పాలా చినవాటికిరక్షకముగాదిక్పాలా

దికలై అడైతువిట్టవన న్దరమ్

శిరియై పెరియతునలియా

యిదవ పాశురము గొప్ప

కారణభూతుడవగు నీశ్రీపాద

ము మొదలుకొని) గొప్పశ్రీపా

మునే నుఖముగా నుండవలె

నని మనమాశ్రయించుటకు

నమ్మతింపుడనినారుక్కింద

మారకు మజ్జళాసన మొనరిం

చెడి మీకు భావమేమనిన

నిదిరించెడి శిశువునకు తానెరినట్లు

హితమును వాచు తల్లివలె నీవు

పణిన ఉపకార మతికెక్కు ఒరువ చేసిన యుపకార మెరుగుట కొకరు

రుమ్మయే యిరుక్క అశోన్దుకిడన్ద నులేనప్పుడు నశించియున్న

వర్ణయడైయ ఉణ్డాక్కి; ఉణ్డా వాటిని శ్రమముగా నృజించి నృజిం

క్కినవర్ణుక్కుక్కావలొకదిక్పాలా చినవాటికిరక్షకముగాదిక్పాలా

దుల నేర్పరచి వేపిన తరువాత

చిన్నదానిని పెద్దదిబాధించికుం

తపడి నీ నాట్టుక్కుకావలా
కనిటుత్తిన ఇన్ద్ర కబరు ఆ
నురప కృతియాననుహబలి
కైయిలేరాజ్యతెప్పటికొడుతు
కన్పిశైయ ముతలిలే ఇవర్షా

యుక్తాక్కినోమ్ అనన్తరమాక
ఇవర్షాక్కుక్కావలాకదిక్పా
లాదికలై కైయడైప్పాక్కినోమ్;
ఆకిల్ ఇని అనైవట్టతు పడుకిట
నెన్దుకై వాణ్ణియిరాతే

శి యఃపతియాన ఉన్నెయ్మత్తు
ఇరప్పాళనాక్కిక్కుడుత్తుఇట్టు
వళర్నన్దకయైక్కుణ్ణుఇరన్దు
ఇన్ద్రకార్యమ్ శేయ్తుతలైక్కట్టిన
శేయలొన్నెయ్మనునన్దితాల్
ఉనక్కన్దిక్కేమర్షాయార్కో?

మంగళాశాసనమ్ పణ్ణవకుప్పతు
గ్నెన్ద్రపప్రసన్తి రేతిరు
గ్లకళన్దపడి

ప్రస్తుతమాక అత్తైప్పెళియను
భవిక్కితార్,

వ్యా. మాముతలడిప్పొ

తొన్దుకవిత్తత్తలర్తి
(నిన్దతోర్ పాతమ్ నిలమ్
పుత్తైప్పవిత్తాది)

తిరువులకళన్దరువువతాక

నిన్దపోతు నిన్దతిరువడి

అన్నిలైయిల్ “బణ్ణితియిల్

దునట్లు నీవు లోకమునకు రక్షక
ముగా నిలిపిన యిందృదౌక ఆ
నురప్రకృతిగల మహాబలియొక్క
చేతియందు రాజ్యము దోపిడిబడి
దేవ్వింతుకొనగాముందేవీటిని

సృజించినాము తరువాత
యీజగములకు కావలిగా దిక్పా
లాదుల రక్షకులగా జేసితిమి;
అయిననిక వాటిపాట్లవియేపడని
మ్మని చేయి గుంజుకొని యుడక
శియఃపతివగు నిన్ను చెరుచుకొని
యాచకునిగా జేసియిచ్చి
సమృద్ధ శ్రీహస్తముతో యాచించి
యిందృనిపనిచేసి ముగించిన
వని నొకదానిని దలంచిన
నీకుగాక నితరులకా?

మంగళాశాసనము చేయదగినది
యని యీవ సంగమునందు
లోకముల గొలచిన విషయము
రాగా వామన చరితను జెప్పియను
భవించుచున్నారు.

కారణభూతుడవగు నీపాదప

ద్భమొకటి తలకిందుగా విస్తరించి
నిలచి యొకపాదము లోకము
లన్దొలువయనునది మొదలుకొని
లోకములను గొలుచుటకుగా
నున్నప్పుడు నిలచిన శ్రీపాదము
అనిలకడయందొక్కడగు యం

పునలురు

విఱుకాల్ నిట్టు

ఎన్నిపడియే ఆవరణజల

తుక్కుట్టట్టతెయడెయ

తక్కియట్టుకొణ్ణతు;

వశేర్ నతిరుత్తోళ్ వ్యాపిత్తుదిక్కు

క్కళైయళిన్దుకొణ్ణతు

అన్దుకరుమాణియాయ్

యఃపతియాననీ “ఉణ్ణు”

ఎ టపోతాడు

“ఇలై” ఎనుమరత్త పోతోడు

వా యట తియోడే

పోమ్బడియాన ఇరప్పిలే

తకణేరిన వడివై యుడైయై

యాయ్కొణ్ణ ఇరన్దుడన్

పడి ఒరువర్ కుమ్ తెరియాతవడి

మతైత్తువర్క్కిఱవనే!

నీ ఇచ్చెయల్ శెయ్తతుఇన్దు

నొరువనుడైయవపేక్షితమ్ శై

కైక్కటై; “ఆరేనుమాక

త్తన్దిరువడికళితేతలై శాయ్

త్తార్క్కాక తన్నైయఱ్ఱాయమా

టియుమ్ కార్యమ్ శెయ్వా

నొరువ

నర్యేశ్వర

ఎన్దుడై పడియై యనునన్దిత్తు

ఆశ్రితర్ మూర్విలేకైవెత్తు

అజ్జుకైక్కాకచ్చెయ్తెశెయ

లితేయితు క్కొచ్చొన్న

దు, ఆవ ణజలము యొక్కయివత

లికి దాటి యొకమాటు నిలువగా

యనునట్లు బ హ్మిండావరణజల

మునకు లోనున్నదంతయు

తనక్రింద పెట్టుకొనబడినది;

వృద్ధినందిన భుజములు వ్యాపించిదిక్కు

లను ఆవరించుకొనినది

(ఆనాడు నల్లని బహ్మచారియై)

లక్ష్మీనాథుడవగునీవు “కలదు”

అని ‘బిచ్చము’ పెట్టినప్పుడును

“లేద”నితిరుగగొట్టినప్పుడును

భేదము లేకుండునట్లు ప్రతితా

పోదగిన యాచనయందు

కాయగాచిన శరీరము కలవా

డగుచు యాచించి నీయొక్క

విధ మొకరికిని తెలియకుండునట్లు

రూపు మార్చుకొని తిరుగువాడా!

నీవీపనులు జేసినది యింద్ర

నొక్కనియొక్క కోరికచేయు

టకుగాదుగదా; “యెవ్వరైనను

తన శ్రీపాదములందు తలబెట్టి

నవారికొరకై తనను మార్చు

కొనియును కార్యము చేయువా

డొకడు సర్వస్వామియై యన్న

త్వామియగు సర్వేశ్వరుడ”

ని నీ ప కారమునను సంధించి

ఆశ్రితులు వక్షమున చేయివేసుకొ

ని నిదురించుటకుగా చేసినవ

నిగదా యిది కిందటజెప్పిన

వడియే “మాముత
 లడిపోతు” ఎన్ఱ పరమ
 కారణమానవనుడైయ తిరు
 వడియెన్ను తల్, అన్ఱిక్కే,
 “మాముతలడిపోతు” ఎన్ఱ
 తిరువడితన క్కేయాయ్, శే
 వభూతరడైయ వన్ఱుశేరు
 వదు తిరువడికళిలేయగై
 యాలే, అవర్కళుక్కుప్పరమ
 ప్రాప్యమాన తిరువడియెన్ను
 తల్. “అడిపోతు” ఎన్ఱతు, అడి

కిఱ శెవ్విప్పు వెన్ఱవడి,
 -తిరువడి) తిరువడియాకి

శెవ్విప్పువై (కవిర్
 లర్త్తి) తిరువడియై
 ప్పరప్పియెల్లావర్థ్థాయమ
 శన్ఱుక్కొళ్ళుకిఱవిడత్తిల్, శిరి
 యతికైతలైయిలేపరియతి
 రున్దాల్ శిఱియతు నెఱుక్కు
 ణ్ణక్కడవతు, అప్పడియే, తిరు
 వడియిక్కిఱ్ఱప్పట్టపదార్థజ్ఱల్
 కెరుక్కుణ్ణతిలైయోవెన్నిల్;
 రుశెవ్విత్తామరైప్పువై
 విర్థ్తలర్త్తినాల్ అతిను
 క్కుళ్ళ నెరుక్కిలితె
 వడియిక్కిఱ్ఱప్పట్టపదార్థ
 క్కుళ్ళతు. “బణ్ణి
 ఎన్ఱుక్కడవతితే.

వోకారముగా, కారణభూతుని
 పాదపద్మముని పరమ
 కారణమైనవానియొక్క శ్రీ
 పాదమనిననుసరి, అట్లుగాక
 “మాము తలడిప్పోదని”

శ్రీపాదమున కేయై శే
 వభూతులందరువొచ్చి చేరు
 నది శ్రీపాదములందేయగు
 టచేత, వారలకు, పరమ
 ప్రాప్యమగు శ్రీపాదమనిననుస
 రి. “అడిప్పో” తనునది, పాద

మను సుందరపుష్పమనుట,
 అడి-శ్రీపాదము) శ్రీ పాదమ
 ను చక్కపూవును. కింధుగా
 విస్తరింపజేసి శ్రీపాదమును
 చాచి సమస్తమును కొ

లుచుకొనినప్పుడు, చిన
 దానితలపైన పెద్దది
 యుండిన చిన్నది యిరుకుకొ
 నగలదట్లై శ్రీపా -

దముక్రిందనున్న పదార్థములు
 వొత్తిడి పడలేదాయనిన;
 ఒక సుందరమగు తామరపూవును
 తలకిందుగా వికసింపజేసినదాని

లొకేసరములు నలిగినగదా
 శ్రీపాదముక్రిందనున్న పదార్థ
 ముల‘కది’ యుండునది. చక్కనిపాద
 విశ్వాసమ”ని యొన్నదిగదా.

(మణ్మథుంతుమకప్పడుత్తు
 “పునలురువి” ఎన్నిటపడియే
 ఆవరణజలత్తుక్కుళ్ళకప్పట్టత
 డై, తక్కోయిట్టుక్కొడ్డై
 యితువాకిత్తిరువడిశైతతు
 ముక్కొత్తిరువడిశైయ్త్త
 తెన్నెస్సిల్; (ఒణ్ శుడ
 రడి) “ఒరుకాలుమ్
 కామరుశీర్” ఎన్ఱుత్తోడ
 మేల్ శొలుకిటపడియే. మేలు
 శ్శలోకజ్జళడైయవళన్దుకొ
 ణ్డుతు. (ఒణ్ శుడ
 రడిప్పొత్తోన్ఱు)
 మనుష్యుర్కళెల్లార్క్కు ముళ్ళదు
 రా నమ్ ఇన్దా దికళిలో రొరు
 వర్కుముణ్డాయరుక్కుమ్; అప్ప
 డిప్పట్టవర్కళైయుడైయభగ్నా
 భిమానరాక్కిక్కొళ్ళకైయాలే
 వ పుకరైయుడైతాయరుక్కై.
 అళికియశుడరై యుడైయ
 శైవ్విప్పువాకిట ఒరు
 తిరువడి. (విణ్ శెలీళి) విణ్డై
 యడైయవ్యాపిత్తతు. ఎవ్వళ
 విలేశెన్ఱ తెన్నిల్: (నాన్ఱుక
 పుత్తేళ్ నాడు వియన్ఱు
 వప్ప చతుర్కుఖనాకిట
 దేవతెయిన్ఱుడైయ లోకమాన
 తు ఇత్తెక్కణ్డై

భూమియంతయు లోవరచుకొని
 మహాజలముదాటి” యనునట్లు
 ఆవరణజలమునకు లోనున్నదంత
 తయు, తనక్రిందనుంచుకొని,
 యిది యీపాదమొనరించినది
 యింకొక పాదముజేసిన
 దేమనిన; (నుందరమగు కాంతి
 గల శ్రీపాదము) ఒరుకాలుమ్
 కామరుశీర్” అనునది మొదలు
 కొని, పైనజెప్పినట్లు, పైన
 న్న లోకములన్నియు కొలుచు
 కొనినది. (నుందరమగు కాంతిగ
 ల శ్రీపాదపుష్పమొకటి)
 మనుష్యులందరికి గలదు
 స్నానము, యిందాదులలోనొక్కరొ
 క్కరికుండును; అట్టి
 వారినందరిని భగ్నా
 భిమానులగా జేయుట చేయు
 టచేవొచ్చిన కాంతిగలవాడైయుండుట
 మంచికాంతిగల
 నుందరమగు పుష్పమనెడియొక
 శ్రీపాదము (విణ్ శెలీవి) ఆకస
 మంత వ్యాపించినది. యెంతదూ
 రము పోయినదనిన: బ్రహ్మ
 దేవుని లోకమాశ్చర్యప
 డి నంతసించునట్లు) బ్రహ్మయను
 దేవతయొక్క లోకమనున
 ది లోకములు కొలుచుటచూచి

వియప్పతుమ్ శెయ్తతు
అన్నీర్క్కె యేటిపాయా
తతొరుమేడు తేడిప్పొన్దో
మానోమ్. నీర్క్కెయి
జ్జెవన్దేలువతె! ఇతొరా
శ్చర్యమిరున్దపడియెన్! ఎన్ఱు
విన్మయప్పడువతుమ్ శెయ్
తతు. తిరువడికళుక్కాళాకా

తారితైయాకాతే. అవనుశనాక
“నామ్” ఆల్లామ్” ఎన్ఱు, అకల
ప్పార్తాల్ము, అకల విరక్కిన్దొక్కే
యిరున్దతు, ఇతొరు అలభ్య
లాభమిరున్దపడియే!”

ఎన్ఱుడకప్పతుమ్ శెయ్తతు.
అవ్వళవిల్ బ హ్మశేయ్తతె
న్నెన్దీల్; (కుత్తెకొణ్డనాన్మొక్క
కుణ్డీకెనీర్, పెయ్తు) నిన్దె
విన్దొక్కెయిరుక్క తిరువడికై యి
తె, వన్దిరున్దవాతే

లభ్యలాభత్తారే, తడుమాటి
చ్చుమ్మలైపార్తాన్, అవ్వళవిలేధ చుట్టుచూచినాడంతలో ధ
ర్మతత్వమ్ నెక్కిన్దొన్ద నీర్చాయ్, కు
ణ్డీకెయిలే, పుక్కిరున్దతు
అత్తెక్కొ

ణ్డ తిరువిడికలై విళక్కినాన్.

అవ్వళవిల్ “ఇతునమక్కున్దల్లవిడమ్ అప్పుడు, యిదినాకు మంచిచోట
ఎన్ఱు, శివన్, తన్దలైయెమడుత్తాన్. ని, రుద్రుడు, తనతలనువొంచినాడు.
‘పావనార్దం జటామధ్యే’
దధార శిరసాహరః

యాశ్చర్యమొందినది

ఆసాలభ్యము, యెక్కి, ప్రవహించ
నిదొక, మిట్ట పెదకిపోయిన
వారమెతిమి. సాలభ్యమి
చ్చటికెక్కునదే, యిదియొకయా
శ్చర్యముండెడి ప్రకారమేమి! యని
విన్మయపడునట్లుచేసి
నది శ్రీపాదములకు స్వాధీనముగాని
వారులేరునుమీ వాడుండగా

“మనము” కామని యెడబాయ
జూచినను, యడబాయ వీలులేక
యుండినది, దియొక్కయలభ్య
లాభముడిన ప్రకారమేమి!

యని సంతోషము చేయబడినది
అంతలో బ్రహ్మచేసిన దేమ
నిన; ఆకిచ్చెన్దముగొని, బ్రహ్మ
కమణ్డలోదకముబోసి) తలంపు
లేనప్పుడు శ్రీపాదముచేతిలో
నకేతెంచి యుండినతోడనే

యలభ్య లాభముచే, తత్తరపడి

ర్మతత్వముకరిగి నీర్, క
మండలమునందు, చేరియుండెను

అజలముగామాటిన ధర్మతత్వము
గొని, శ్రీ పాదముల గడగినాడు

అప్పుడు, యిదినాకు మంచిచోట
ని, రుద్రుడు, తనతలనువొంచినాడు.
పవిత్రతకొరకు, జడలనడుమ

నెత్తినరుద్రుడుగంగను, బెట్టుకు నెనున

ఎను తన్నుడైయ శుద్ధ్యర్థమాకజ
పైయిలే ధరితాన్ (యోగ్యోస్త్రి
శ్యవధారణాత్)

తిరువడి కళుక్కయోగ్య
రలాతారిలె యెన్ఱు పార్తాన్;
“వరాయుతానధబహున్న
ముమోచ తథాహరః”

ఎ అపడియే నట్పురక్కువ
నాల్విడువారి లెయిజేకిడ
యాతతు కిడైత్తవాతే “విడైన్”

ఎనుతలైయిలే వైత్తుతిరువడి
కళైక్కట్టొక్కొణునెడుజ్జాలమ్
నినాన్ (శతుముకన్ కైయిల్
శతుస్పయన్ తాళిల్

శజ్జరన్ శడైయినిల్ తజ్జి)

ఎ తెగజేక్కువరలాలు

శి లువతుమున్దుబ్రహ్మ
విన్ కైయిలే యిలున్దుపిన్దై
సర్వేశ్వర రువడికళిలే

త అనన్తరమ్ రుద్రన్ద్రైయి
వన్దువిత్తు తు ఇత్తాల్

బ హ్మతాన్ పెర్మాన్ తెన్నెన్నిల్

(తవమ్ శెయ్తు నాన్ముకనేపే

ర్మాన్) తపస్సువణ్ణినారిల్

తపఃఫలమ్ పెర్మాన్ చతుర్ముఖనే

పెర్మాన్ ఫలమే తెన్నిల్; (తరణి

నిమిర్ శప్పనీట్టియపా

త్పాతమ్ శివ తన్

కైయత్తుమారక్కొవినిన్

ని తనపవిత్రత కొరకుజ

డయందు ధరించెను యోగ్యుడనైతి
నని ‘రుదృడ’ దలచుటచేతను)

శ్రీపాదముల గౌరవమున కయోగ్యు
లుగాని వారలు లేరనిచూచినాడు;

అనేక యయుతముల సంవత్సరముల
వరకట్లురుదృడు గంగనువిడడయ్యె

యనునట్లు మంచి వొస్తువు వొచ్చి
న విడచువారు లేరుగదా దొరుక

నిది దొరికిన తోడనే “విడవన”

ని తలయందుంచుకొని శ్రీపాద

ముల బట్టుకొని చిరకాలము

నిలచినాడు (బ్రహ్మచేతియందు

నిలచినిలచి విష్ణుపాదములందు

శంకరుని జడయందు నిలచి

యనిగదా గజ్జరాకడ

చెప్పనది ముందరబ్రహ్మయొ

క్కచేతియందుండి పిదప

నర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములందు

నిలచి తరువాత రదృని తలయం

దు వొచ్చివడినది దీనిచే

బ హ్మకేమి లభించినదనిన

(తపమొనరించి బ హ్మయే పొం

దినాడు) తపమొనరించిన వారిలో

తపశవలమొందినవాడు బ్రహ్మయే

పొందిన ఫలమేదనిన (ధరణిపాదము

చాచి కొలువగా చాచిన సుందర

మగుపాదము యెట్లు తన

చెయ్యినఫలమగునట్లుగడగినాడు

అనేకమ్ కైకలైప్పడై తత్తాలు

శ్శప్పయోజనమ్ పెలుమ్

పడిత్తరువడి కలైనిళక్క

ప్పెయ్యోయ్ (కుత్తైక్కొణ్ణి

త్యాది తన్నుడైయ వరుమై

యైమున్నిట్టొక్కొణ్ణుకుణ్ణైకెనీ

రైతువేదత్తిల్ అనన్యప

రమానవాక్యజ్జలైక్కొణ్ణుమజ్జళా

శాసనణ్ణి క్కత్తైక్కొణ్ణువిత్త్యా

ది) ఇవన్ అవివేకత్తాలే విళైవ

తటియామే అనర్థరూపజ

ళాయిరుక్కుమవర్థైచేయ్యా

నినాన్; ఇనియిజన్తోత్త అమ

జ్జళజ్జల్ వారాతోళియ వేణుమ్

ఎన్ఱువిషమప జైకళ్ మే

లే “వినీతినాక వేణుమ్” ఎన్ఱు

తీర తెక్కొణ్ణు తెలిక్కు

మాప్పోలే దుద్రైజ్జటైయిలెవి

ళిమ్మడి క్కొవినాన్

ఇతువాకిలవన్ శెయల్ అవ్వవ

లోకలోకత్తిలుళ్ళి దేవతైకళ్ శెయ్

త తెన్నెన్నిల్; (వానవర్ ముత్తై

ముత్తైవళిప

డ నేటి ఇ దేవర్ కళ్ నెటి

ట్టుభగవత్సమాశ్రయణమ్బుణ్ణు

మ్బుణ్ణుమ్బడియై చొల్లుగిరి

శాస్త్రజ్ఞుళివళియే తిరళ్ తిరళా

క వాశ్రయిక్క తిరువణుక్కన్

తిరువాశలిల్ తిరళ్ తిరళా

అనేక చేతులు వొచ్చినందుకుగ.

ల ప్రయోజనము లభించిన

దిగాశ్రీపాదములను గడుగుటకు

లభించినది (కుత్తైక్కొణ్ణు మొదలు

కొని) తనయొక్క యలభ్యత

నుముందుంచుకొని కమణులో

దకము బోసి వేదమునందనన్యప

రములగు వాక్యములదీసుకొనిమజ్జళా

శాసనమొనర్చి క్కత్తైక్కొణ్ణుమొదలు

కొని వీడవివేకముచే ఫలించున

దెరుగక అనర్థరూపములై

యుండువానిని చేయుచు

న్నాడు; యికనిట్టియమ

జ్జళములు రారాద

నిలెలక్రిందు మాటలాడు మనుష్యు

లపై మంచి నీతిగలవాడు గావలెనని

శ్రీపాదతీర్థము దీసికొని చల్లు

నట్లు రుద్రుని జడలందు ప

డునట్లు కడగినాడు.

అద్దిబహ్మచేసినపని ఆయా

లోకములందుగల దేవతలు చేసిన

దేమనిన (దేవతలువిశ్వమదములగు

శాస్త్రములందుమంచిమార్గమునచేరున

ట్లు సన్మార్గమును) దేవతలు సన్మ

మునంబడి భగవంతు నాశ్రయిం

చు విధమును చెప్పుచున్న

శాస్త్రమార్గముగా గుంపులుగుంపు

లుగానాశ్రయింపగా తిరువణుక్కనను

తిరువాకిలయందు గుంపులుగుంపులు

కప్పుక్కుత్తిరువడిత్తోమ్మామాపోలే
సమాగాధనవిధియిస్పడియే వళి
పట్టాశ్రయిక్క అవ్వళవిలవణ్ శై
తతెన్నెన్నిల్ ; (తామరైక్కాడి
త్యాది) ఆరేసు మాళత నిరువడి

కళిలే తలైయైవైతాల్ ఆదిత్యసన్ని
ధియిల్ తామరైపోలే తిరుక్కణ్ ర తామరవలె నేత్రములు
శైవ్విపెఱుమాయిర్ శ్శ్శ తామరై కాంతి నొందునవగును పద్మ
క్కాడలర్ న్దాత్తోలే యిరుక్కిఱతిరు వనము వికసించినట్లుండు
ణ్ణోడే కనిన్దవామైయ ముడై
తాయిరుప్పతుమాయ్. (ఇరునా

యితాయరమ్ మలర్ న్దన్న)

నామిజుక్కణ్ణిఱదిత్యై
పోలనిక్కే అనేక మాయిరమ్ కిర
ణ్ణిఱ్ఱేయుమ్ కీర్ణాళొన్న విశేష
ణ్ణిఱ్ఱేయుముడైయ రాయిరుప్పార్
తియిరరమాదిత్యర్ కళ శేర
ఉడిత్తాత్తోలేయాయ్.

(కల్పకక్కావుపర్వలవనన్)

పల

వానకల్పకచ్చొలై పోలేయుమాయ్
యిప్పడియిరుక్కిఱతే తెన్నిల్ ;
(ముడితోళాయరమ్
త్తై)

నాయిరాయరమ్

మలర్ న్దాత్తోలే యిరుక్కిఱతిరు
వభిషేకమ్; పలవ కైప్పట్టకల్ప
కచ్చొలైపోలే యిరుక్కిఱతులనే

గాపోయి స్వామిని సేవించునట్లు,
తిరువారాధన విధిప కారముమార్గ
ముగా నాశ్రయింప అప్పడాతడే
మిజెసెననిన (పద్మవనము మొదల
కొని యెవరైనను తనపాదము

లందు తలబెట్టిన సూర్యునిదెగ్గ

ర తామరవలె నేత్రములు

నొందునవగును పద్మ

వనము వికసించినట్లుండు

నేత్రముతో పరిపక్వాధరము గలిగి

యుండునదై అసఖ్యాతకిరణము

లుగలసహసా దితులుదయించునట్లు

మనమిచ్చట చూచుచున్న సూరు

నివలెగాక అనేకవేల కిర

ణములును క్రిందజెప్పిన గుణ

ములుగలవారై యుండు వారు

వేయిమొదిసూర్యులు ఒకమాటు

యదయించినట్లై

కల్పకోధ్యానముల నేకమువలెనున్న

అనేక

ముల కల్పకవనములనొలి

యిట్లుండునదేదనిన

కిరీటములు భుజములు వేయి

సుహత్తరములైయుండ

నహస్రసూర్యులు

యదయించినట్లుండు

కిరీటము నానావిధములగుకల్ప

కవనములవలె నున్న అనే

కమాయీరమాయ పణెత్తుతిరు
 త్తోళ్ కళ్ (నెడియో
 యుక్కు ఇప్పడి తన్నెయ్యాయు
 మాటియిరన్దు అవకాకార్యమ్
 శెయ్తు తలెక్కటచ్చెదేయుమ్
 తన్నెవిశ్వసితు ఉడనేకిడన్ద
 వన్నుడియవిత్తవనై వపోలేఅను
 తపితు "మహాబలిపోల్వార్ నలి
 వదర్కుమున్నే ముత్తోలిలోక్క
 పెయ్తలోమ్
 పటికొదుత్తోమ్ పిత్పాడరా
 నోమ్" ఎన్నునోక్కిలజ్జితు

ఒన్దుమ్ శెయ్యూతానాయ్
 త్త కుత్తెయై నిన్తెరుక్కుమ
 వనాయ్తొమ్ (నెడియోయ్
 క్కలతు మడియతో
 వులకే ఇప్పడి సర్వరక్షకనాన
 ఉన్నె యొళియజగత్తుమత్తోమ్
 శిలర్ కాళ్ళికిడన్దతో?
 శిలర్ కాళ్ళికిడన్దవర్
 కళిలేశిలర్కు మజ్జళాశాస
 నమ్పణ్ణవదుక్కుమో? ఎల్లా
 రైయుమాశ యిప్పిత్తుక్కొళ్ళు
 కిటవర్ కళ్ తలెమేలేకాల్ వెత్త
 వునక్కు మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణ
 వదుక్కుమో
 ఉకాళిక్ ముత్తుకై
 యుణ్ణుకిడక్కిటవర్ కళుక్కుమజ్జ

కవేలైఫలవలుబెట్టిన నంవత్కర
 ములగు భుజములును (అత్యధికు
 డగు) యిట్లు తనను మార్చుకొన
 ని యాచించి వాసికార్యము
 జేసి కొనవెచ్చించినను
 తనను విశ్వసించి వెంటనున్నవాని
 తలదరిగినట్లు యను
 బలిచక్రవర్తివంటివారు బాధింప
 కమునుపే ముందే రక్షించుట
 కు నోచుకొనక పోయితిమే
 దోచుకొంటిమి వెనుకబడి
 తిమేయని కటాక్షించి లజ్జించి అన్ని
 విధముల రక్షించియు

ఒక్కమేలై ననుచేయనివానివంటివాడై
 తనలోపమును దలచుచుండువా
 డయినది సర్వాధికుడవ
 గునీకుదప్ప దాస్యమొనరించు
 నా!లోకము)యిట్లుసర్వరక్షకుడవగు
 నిన్నుదప్ప జగత్తుమరి
 యొకరికి ంద నుండునా?
 కొందరికిదాస్యమొనరించుచూక్రిందనున్న
 వారిలో కొందరికా మజ్జళాశాస
 న మొనరింపదగునా? అంద
 రి నాశయింపజేసుకొని
 వారితలపై కాలుబెట్టిన
 నీకు మంగళాశాసనముజేయ
 దగునా?
 నీకాలుకి ంద తొక్కుడు
 బడియుండినవారలకుమజ్జ

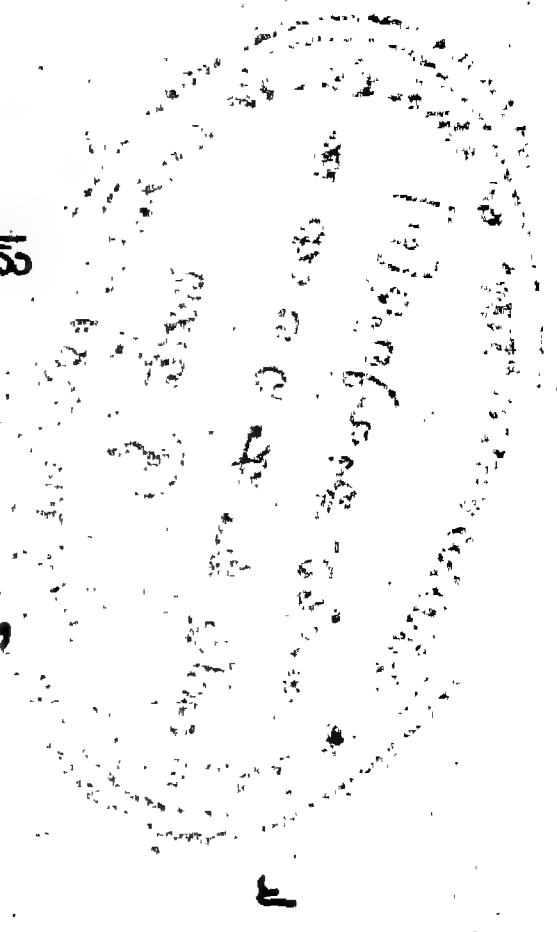
శాశాసనమ్ పణ్డవడుక్కుమో ?
శ్లోకాణ్,

శాశాసనము చేయదగునా ?
చెప్పిచూపుము.

౫

మూలము:— ఓబ ఉలకినతియల్వే ఈన్తోళిరుక్క
మణై నీరాట్టి ప్పడై త్తి డన్దుణ్దుమిక్కు
నళన్దు తేర్న్దుల కళిక్కు ముతత్పెరుమ్
కడవుళ్నిట్ట ప్పడైప్పలతానటి
తెయ్వమ్ పేణుతల్ తనాతు
పుల్లటివాణ్నేపొరున్దుక్కాట్టి
కొల్వనము తలావల్లనము యలుమ్,
ఇవైయ శెయ్కై యిన్బుతున్బళి
త్తోన్న్మా మాయప్పిఱవియుళ్నిజ్జా
ప్పన్న్మామాయత్తున్దుమానళిర్దే.

అర్థము|| ఉలకు-లోకముల, ప్పడైత్తు-సృష్టించి, ఇడన్దు-వేరుపరచి,
ఉణ్దు-మిగి, ఉమ్మిన్దు-లోకములనివతలికిఉమ్మివేసి, అళన్దు-పాదముచే
కొలచి తేర్న్దు-అలోచించి, అళిక్కుమ్-కాపాడుచున్న, ముతల్-కారణ
భూతుడవై, పెరుమ్కడవుళ్-లక్ష్మీనాధుడు, నిట్ట - నిలచియుండగా,
ప్పడై-ప్రళయకాలమునందు, పల-అనేకవిధములై, తాన్-తను, అటి-
యెరిగియున్న, తెయ్వమ్-దేవతల, పేణుతల్-రక్షించి, తనాతు-తన,
పుల్-నీచమైన అటిపు-బుద్ధిని, అణ్నే-పెద్దలగువారియొక్క 'మనస్సున'
పొరున్దు - పొందిక గానుండునట్లు, కాట్టి-చూపి, ఈన్తోళ్ - కన్నతల్లి,
ఇరుక్క-ఉండియుండగా, మణై-మట్టిబొమ్మను, నీరాట్టి-జలకమాడించి,
'స్తుతించినట్లున్నది' శెయ్కై-పని, కొల్వన ముతలా-బాధపెట్టుటలాదిగా
అల్లన-చడ్డవానిని, ముయలుమ్-ప్రయత్నించుటయను, ఇనైయ-యిట్టి,
అళి-ఫలము, తున్బు-దుఃఖముతోగలసియున్న, ఇన్బు-సుఖము, తోల్-
పూర్వసంబంధమగు, మా-పెద్దదియగు, మాయమ్-అచ్చరువు గలిగించు

పిఱవియుల్ నీజ్ఞా-యెడ తెగకుండునట్లు, పల్-బహువిధములగు-మా-యధి
కమగు, మాయత్తు-మోహముగలి-ంచు విషయములందు, నభిర్న్దు-
మంచిగా, అత్తుమా-మునిగిపోవుటకు హేతువగు, డిలకినతు-లోకము
ఇయల్వు-స్వభౌవము, ఓబ! యెంతవిస్మయకరము!

తాత్పర్యము॥ ఈ॥ పాశురమున, సర్వస్మాత్పరుడై మహోదారు
డగు శి యఃపతి కెల్లప్పుడు మంగళాశాన మొనరించుట తగియుండగా
దానినివిడచి నిరర్థకముగా కాలము గడపుచు మంచియీయ లాభ
మున కానందించుటయు నెరుగక చెడుచూ జన్మనముదమున దిరుగు
చున్న వారల జూచి నమ్మాళ్వారు, సంతాపబడుచున్నారు.

చేతనులు ప్రళయసముద మున మునింగినొక పురుషార్థము నార్జింప నశ
క్తు లెయుండగా వీరినుత్తీర్ణులజేయశ్రీయఃపతిశరీరేంది యముల నిచ్చెను.
మునుపు ప్రళయోదధియందు మునింగిన భూమిని పైకెత్తెను- మనసు
తనయుదరమునందుంచి మరియొకప్పుడు రక్షించెను. తన యుదరమున
నిగుకుగా నుండకుండునట్లు సృష్టించునమయమున వెలిబుచ్చెను. తరువాత
క్కరులచే నావరింపబడినప్పుడు తి విక్రముడై బలిని నిరసించి రక్షిం
చెను. యింకేమి యాపద వాటిల్లునోయని గూలోచించి సర్వోపకరణ
ములిచ్చెను. యిట్టిదాతయై ధ్యానింపదగువాడని శాస్త్రములందు జెప్ప
బడిన సర్వకారణ భూతులై నిస్సమాభ్యధికరహితుడై సర్వస్మాత్పరుడు
శ్రీమన్నారాయణుడుండగా సంసారులువానిని విడచి తమతో సములగు

స్వములగు తుద్రీఫలముల నిచ్చు భగవద్వైశ్వర్యమున నొక చోటపడి
మిండు రేణువుల నందగు రుదాదులగు తుద్యల పరదేవతలగా
భ్రమించి తమ యజ్ఞానమును జ్ఞానవస్తు లెరుగునట్లు వారల నాశ యిం
చు సంసారుల పనుల్లు కష్టపడి న్నతల్లియందు కృతజ్ఞత నొనరింపక
విడచి పనికిమాలిన బొమ్మను స్తుతించునట్లుండినవై, బహుకాలమునుండి
సంసారమునందలి శబ్దాదివిషయములందు పే మించి యంతములేని
బురదలోబడి చీకాకునందుటకు చేసినవిగానుండును.

అ. ఆతామ్నాట్టు (ఓబ
టలకు ఇనశ్శోనుడైయ సత్తె
యైసార్థమాక ఉపాదానమ్బణి

తె. ఆరవపాశురము(ఎంతయాశ్చ
ర్యము లోకము వీనియొక్క సత్త
ను సార్థముగా నుపాదానమొనరించి

సృష్టితు, సృష్టిత వనన్తరమ్
 “ఇనిమేల్ అవైప్పట్టతు పడుకి
 అన” ఎన్దిరా తే, శిటియై తై
 పెరియదునలిన్దు, మహాబలి
 పోల్వార్ పరున్దితాళ్ళినా అో
 లెయ పహరిక్క శ్రియఃపతియ
 నతన్దెచ్చారా తై
 తన్దెయత్తు రక్షిత్తశ
 యలెయనునన్దిత్తు, చేతన రా
 యిరుప్పార్కు, ఇవనుక్కు ము
 జ్జుళాళాసనమ్బణ్ణి, వర్తిక్క వి
 తే, శెయ్యవడుప్ప దెన్నార్ క్కీర్
 “ఇవర్ కళ్ తాజ్గళ్, చేతన రాన, వి
 పిన్చు ఇతిలె, యెరుప్పడా దొమ్మ
 పర్ కళో? ఎన్దు, లొకికరై పార్తార్
 అవర్ కళ్, వరున్ది, క్కెవిడువతి
 ననొరువ నైయు మేయాయ్, విరు
 మ్బుకైక్కు, మివనైయొక్కొన్దె
 యాకవమైన్దు “నాన్” ఎన్దుమ్
 “ఎన్నతు” ఎన్దుమ్, భగవద్వ్య
 తిరిక్రై. రక్షకరాకత్తేడియుమ్,
 పోరుకిటపడియైక్కణ్ణు, ఇతిరు
 పడియెన్! “ఏకస్మిన్నప్యతి
 కా, నే ముహూర్తే ధ్యానవర్జితై
 దస్యభిర్ముషి తేనేవ యుక్తమా
 క్రితుమ్భృశమ్” ఎన్దిటపడి
 యే” భగవద్ధ్యానత్తుక్కు విచ్చే
 దమ్పిటన్దాల్, అతుక్కు పరిహ
 రమాకత్తిరునామన జీర్తనమ్

సృష్టించి, సృష్టించిన తరునాత
 యికమీద, వాటివాట్ల విపడ
 నీయని యుండక, చిన్నదానిని
 పెద్దది జాధించి, మహాబలి
 వంటివారు, గద్ద తన్నుకొనిపోయి
 నట్లుపహరింపగా, శ్రియఃపతియ
 గు తన స్వభావముజూడ
 తనను జెగుచుకొని రక్షించిన కృ
 త్యముననుసంధించి, చేతనులై
 యుండువారికి, భగవన్నునకు మం
 గళాళాసనమొనరించి, వరించినగ
 వా, చెయ్యదగినదనినారు, క్రిందట
 “వీరలు చేతనులైన పి
 దప, దీనిలో మగ్గులుగా
 కుందురా? యని, లొకికులచూచినా
 రు; వారు, శ్రమజెంది, చెయివిడ
 చునది, వీనినొక్కని నేయై, యాద
 రించుటకు, వీనికన్న వేరుగునవి
 యైనచాలి “నే” ననియు
 “నాదనియును, భగవద్వ్య
 తిరిక్తుల, రక్షకులగా వెద యు
 పొవు విధమునుజూచి, ఇదియుండు
 విధమేమి! “ధ్యానరహితముగా నొ
 క ముహూర్తముదాటిన దొంగ
 లచే దోపిడిబడినట్లు తేప
 తేపయేడ్చుటయుక్తమ” నున
 ట్లు భగవద్ధ్యామునకాటంకము
 గలిగిన దానికిపరిహ
 రముగాతిరునామసంకీర్తనము

పణ్ణకై, శీరియధనమ్, అపహ్మ
తమానాల్, ఎలారుమటియ
కూప్పిడుమాపోలెక్కిపిఱన్ద
విచ్చేదత్తుక్కు, కూప్పిడవ
తిటే; అప్పడి, తజ్జి
వుక్కుకూప్పిడ వేణ్ణియరు
క్క, అవర్కళ్, అతుతానుమటి
యా తేయిరుక్క, అవర్కళ్
వుపారుక్కమాట్టామేతా
ముమ్, “ఓబ” ఎన్దు
కూప్పిడుకితార్.

వ్యా. (ఓబ) ఇరున్దా
రిరున్దవిడజ్జిలే, శవిప్పడుమ్బ
డి, కూప్పిడుగితార్.

ఓబవులకినతియల్వే
ఒరువిభూతియాకతన్నెయ
నుభవిక్కిఱునుభవత్తు
క్కువిచ్చేదమ్మిన్ద క్కే శె
ల్లుకితాప్పోలే, ఇతారు, వి
భూతి, శన్బక్కల్, వైముఖ్య
మ్మణ్ణమ్బడివైప్పతే! ఇ
తారులోకత్తినుడైయన్వభా
వమే! నీరిజ్జనే “ఓబ”
ఎన్దిట్టు, నెడువాసిపళ్ళ, కూప్పి
డుకైక్కులోకమాకతాన్ద శె
తతేన్నెన్నిల్, ఈన్తోళిరుక్క
మణెనీరాట్టియితానిన్నార్
కళ్. ఉత్పత్తిక్కుమున్నే
ఉణ్డాక్కుకైక్కు సాధనానుష్ఠా

చేయుట పుట్టింటిధనము పోయిన
యడల నందరెరుగునట్లు
యేడ్చెడిరీతి క్రిందగలిగిన
యడ బాటున కేమవదగిన
దిగదా; అట్లు తమదుకిఖ
మునకు మొర బెట్టవలసియుం
డ వారలదియెరు
గకుండగా వారలదుకిఖ
మ్మనెరింపజాలకఱ
వ్వారు లేమియాశ్చర్యమని
మొర బెట్టుచున్నారు.

(యేమియాశ్చర్యముం డిన
వారుండినచోట్ల నెల్లవినవొచ్చు
నట్లు మొర బెట్టుచున్నారు:
యేమిలోకస్వభావము)

ఒకవిభూతిగాతనన
నుభవిం చెడియనుభవమున
కువిచ్చేదము లేకుండునట్లున
డచురీతిగా నిదియొక వి
భూతితనయందు, వైముఖ్య
ముగలుగునట్లుంచునదే! యి
దియొకలోకముయొక్కస్వభా
వమేమి! మీరిట్లు “ఏమాశ్చర మ”
నిమిక్కిలి తారతమ్యముగా మొర
బెట్టుటకులోకమంతయుచేసి
నదేమనిన కన్నతల్లియుండగా
మట్టిబొమ్మను జలకమాడించు
చున్నారు. సృష్టికిమున్నే
పుట్టించుటకు సాధనానుష్ఠా

నమ్మ పిన్నై గర్భత్తిలేధరి
 త్తువ నవవేదనై అనుభవిత్తు
 అనంతరమ్ తణ్ణియత్తరైయిలే
 యిట్టుక్కొడు పణ్ణునొక్కినాళ్
 అఱవుపిఱన్దు పణ్ణినవుప
 కారత్తై స్థిరిక్కుమవనాన
 వాతే అవళైవిట్టు
 ఒరువుపకారముమ్ పణ్ణవుమ
 తియాతే ఇవణ్ పణ్ణినవు
 పకారత్తై స్థిరిక్కువుమరియా
 తే ఇరుప్ప దొరచిత్పబార్థ
 త్తొండాడువారైప్పొలే
 పకుత్తవిషయత్తై విట్టుఅప్రా
 ప్తవిషయత్తై ఆదరియా
 నిన్నార్కళ్.
 నీర్ "ఉన్మోళ్" ఎన్దుతా
 యాకనినైక్కిఱతు తాన్ అరై
 యెన్నిల్; (పడైతి డన్దు
 మ్మిన్ శన్దు
 ర్ను అళిక్కు
 ములల్ పెరుక్కేడవుళ్
 ఇనైయడజ్జలుమ్ భా
 గమోక్షశూన్యమాయ్ తమో
 భూతమాయ్ అచిత్కల్పమాయ్
 శ్చి కిడక్కిఱపోతివర్థులి
 న్దుయ దళైయెక్కణ్ణు "అ
 యొ" ఎన్మిఱజ్జ "బహు
 సామ్" ఎన్దుస్పష్టిత్తున్దు
 హాన వనన్తరమ్ ప్రళయ

న మొనరించి పిదప కడుపునబెట్టు
 కొని ప్రసవ వేదన ననుభవించి
 పిదప రిక్తభూమిపై
 పెట్టుకొని పూర్వము గాచినది
 జ్ఞానముగలిగి, చేసినయుప
 కారమును తలచువాడ
 యినతోడనే ఆపెను విడచి
 యొక యుపకారమును చేయ నె
 రుంగక యీతడొనరించిన యు
 పకారమును తలకొన నెరుగ
 కుండునొక ప్రాణములేని పదార్థ
 మును గొనియాడువారివలె
 భగవన్తుని విడచి దు
 ర్విషయంబుల నాదరించుచు
 న్నారు.
 మీరు "కన్నతల్లి" యని త
 ల్లిగా దలంచునది యెవ్వరిక
 నిన; నృప్తించి వేరుపరచి
 మ్రింగి యివతలవేసి కొలచి
 యాలోచించి పాలించుచున్న
 పరమకారణ భూతుడై పెద్దదైవమ
 గువాడు యివియన్నియు భా
 గమోక్షములు లేనివై తామసా
 త్మికమై ప్రాణములేనిదానివలె
 నైనశించి యుండునప్పుడు వీటి
 యొక్కదశనుజూచి "అ
 యో" యనిదయదలచి "అనేక
 విధము లగుదున"నిస్మరించి స్మ
 రించిన తరువాత పోషయ

జ్ఞాశ్చనీరుక్మమ్ శ్రేష్ఠమ్
 క్మమ్ ఇతాయాత మహా
 వరాహమాయ్, యెదుత్తు
 తిరియ, ప్రళయమ్ వరుమెన్దు
 ముట్కోలి, వె తిలేవెత్తు
 ఉ శ్చేకిడన్దుతళరాతపడి
 వెళినాడుకాణడుమిత్తన్దు
 యెలెనడన్దుమిట్టు, యిప్పడి
 సర్వవిధరక్షణజ్ఞైయుమ్
 పణ్ణచ్చేతే, పిన్నైయుమ్, తన్నై
 విశ్వసేత్తు, ఆరు కేకిడన్దువనై
 మడితడవినవనైప్పొణ
 అనుతపిత్తుఒన్దు శైయ్యా
 తానాయ్, మేల్కైలెనరక్షణో
 పాయజ్ఞైచ్చిన్దిత్తుఒరువరై
 ఇరువరైయన్దిక్కై, వరైయూతె
 యెల్లారైయు మొక్కరక్షిక్కిట
 అద్వితీయపరదేవతై
 యానవక్, “ఆరొ, వరువార్”
 ఎన్దు, “ఆశయాయదివారా
 మః” ఎన్దిటపడి యో, అవస
 రప తీక్షణాయ్ నిట్టు
 ఇవ్వుపకారజ్ఞై పణ్ణైశ్శ్రీల
 నాలుకిమ్, ఆశ్రయిక్కైక్కు
 ముట్టుపొటక్కుమ్, అద్వితీ
 యపరదేవతై, ఇవనల్లతిల్లై
 యయాతి, సాధనాను
 స్థానమ్బణి, స్వరత్తి లేఇం
 ద్రనోడు, ఆర్ధాసనత్తి లేయి

మురాగా నీటికిని బురద
 కును వెనుకదీయ్యని మహా
 వరాహమై భూమిని లేవనెత్తి
 తిరిగి ప్రళయమేతెంచునని
 ముందెతలచి, గర్భమునందుంచి
 లోనుండి, తల్లడపడకుండునట్లు
 అందరికిగనిపించునట్లుమ్మి వేసి
 కొలత వేసుకొని మల్లించియిట్లు
 సర్వవిధరక్షణములను
 జేసినను పిదప తనను
 విశ్వసించి, దెగ్గరనున్నవానిని
 వొడిముట్టుకొనినవానివలె
 ననుతపించియొక్కటియు చేయ
 నివాడైపైపై సరక్షణో
 పాయములనాలోచించి యొకరి
 నిద్దరినిగాక తారతమ్యములేక
 నందరినొకవిధముగా రక్షించు
 అద్వితీయ్యపరదేవతయగు
 వాడు “ఎవ్వరెరుగువార”
 ని,” ఒమనమా యొక వేళరా
 ముడ” నునట్లు, అవస
 రముజూచుచున్న వాడై యొండగా
 యాయుపకారముల జేయని
 వాడైనను నాశ్రయించుటకు
 సమ్మతించును అద్వితీ
 య్యపరదేవతవీడుతప్పలేడు
 యయాతియనువాడు, సాధనాను
 స్థానమొనరించి, స్వమునందుఁ
 దృనితో నర్ధాసనమునందుం

రుక్కచ్చె తే కర్కభూమియిల్
 పుణ్యక తుక్కళార్ ? ఎన్ఱు
 అవనెక్కేట్రు ఒరుదేవతెమునై
 పొయ్ శొల్లిళిళాకవొణ్ణా తెన్ఱు
 “నాకవరి త్త
 కాలత్తిల్ ఎన్నెయెల్లార్ కు
 మేలాకచ్చొలువర్ కళ్”
 ఎన్నతల్ ప్రిశంసెపణినాయ్
 ధ్వంస” ఎన్ఱుభూమి యిలెవిళిం
 మృడి శపిత్తా నెనతు
 ఇవ్విడతె భట్టర్ వాళిత్తు
 పొ కాలత్తిలే ఇంద్రకృతన్నె
 యాశ యత్తుప్పెల్లొడిత్తర్కర్మా
 యరుక్క అరాసనత్తిలేయి
 రు దు పొరు క్కమాట్టామే ఆత్మ
 ప్రశంసెపణినాయ్ ఎన్ఱుబరు
 వ్యాజ తెయిట్టతల్ళినానాయి
 రు తు “ఇతుతాక వేదొపబ్బం
 హణారమాక ప్రవృత్తమానమ
 హభా తత్తిలే ఎవ్వరత్తిను
 డేయ విశదమాక ఋషియేల్
 శినాక ఎన్ఱుకేడ్కు తాకతన్నో
 దొక్కడిత్తర్కతె కొడుక్కవల్ల
 తువుమ్ అత్తెప్పొణుక్క వల్లతువుమ్
 పరదేవతె యానపిన్ఱు ఆశ్రయిక్క
 ప్పడుమతువుమ్ పరదేవతె; అ
 క్కాతార్ ఆశ్రయణీయరల్
 రెన్ఱుమిడముమ్
 కాళి క్కేక్కాక”

డినను కర్కభూమియందు
 పుణ్యము చేయువారెవని? ననియూత
 నినడుగగా నొక దేవతముందర
 నసత్యము చెప్పరాదని
 నేను మనుజులొకమునందుండు
 కాలమునందు నన్నందరికన్న
 పైవానిగా జెప్పుదు ‘రీసత్యమున’
 ననగా స్వస్తోత్రము జేసుకొంటివి
 ధ్వంసయని భూమియందు పడు
 మనిశపించినాడని నది
 యీచోట భటరను సంధించి
 వెనకటి కాలమునందు ఇంద్రుడుతన
 నాశించి పొందిన యుత్కర్షమై
 యుండగానర్థాసనమునందుండు
 నది సహింపజాలక నీగొప్పదన
 ము నీవు చెప్పితివియని యొక
 నెపముబెట్టి తోసివేసినవా
 డయ్యెను“యిది వేదొపబ్బం
 హణము వర్తించుచున్న మ
 భారతమునందు యేయర్థము యొ
 క్క విశదముగా ఋషి వాసి
 నాడ”నియడుగగా తానుతన
 తో సమానముగాయధికతనివ్వదగు
 నదియు దానిని సెరించునదియు
 పరదేవత యైనవెనుక నాశ్రయించు
 నదియు పరదేవతను; తక్కి
 నవా రాశ్రయింపదగినవారుగార
 నువిషయము
 ప కాళింప జేయుటకు

ఎన్నరుళిచ్చెయ్ తార్ అవనైవి
ట్రాల్ శురుక్క మొయ్ అవనో
దుతోళ్ తీణ్ణియాయరుప్పారై
ఆశ యిక్క పెటిలుమామితే?

పుడైప్పలతా
నటితెయ్ వమ్ పేణుతల్
ఒరువుడై కళిలే అర్థవాదిత్తు
అవనుడైయ విభూతియై
ప్పేళుకిటవిడత్తిలే అవనుడైయ
ఉత్కర్షత్తుక్కాక యివ్వరుకె
శిలర్ కుచ్చిల మినుక్కమ్
శొల్లుమే అత్తెక్కొణ్ణుకిడ
నవిడమరియామే
ఒత్తుజ్జిక్కిడనవర్థాయాయి
వర్థాదిరిప్పతు

అతుతన్నిలుమ్ ఒరుదేవలైయే
ఇవనుడైయ, సర్వాపే
క్షితజ్జలైయుమ్, కొడుక్క
మాట్టాదే. ఒరువనాయ్, పర
మపురుషార్థ లక్షణమొక్షు &
తెక్కొడుక్కిత్తాననే. అతు
వేణ్ణిల్

“గతిమిచ్చేజ్జనార్దనాత్”

ఎన్నక్కడవతితే. ఆక

“విభూతికామనాకిల్ ఇన్నానై

అనిసాయించినారు వానిని వి
డచిన విస్తారముగా వానితో
నములైయుండువారినా
శ్రయింప లభించినగదా?
ఐశ్వర్యప కరణమునననేకముతానై
రిగిన దేవత సాదరించుట)

ఒక ప్రకరణములంద వాదమున
ఆసర్వేశ్వరుని మై వ్యర్థమును
సాయించుచోట వానియొక్క
యుత్కర్షమునకుగా యివతల
కొందరికి కొన్ని తేజములను
చెప్పనుగదా అద్దానినిగొని ఎ
దుకొరకై యుండివదో దానినెరుగ
ఒదగియుండిన వానిని సుమీ
యాదరించునది

“ఒక ప్రకరణమున నన్నమే బ్రహ్మ
యని చెప్పియుండు నద్దానినంతియ
గ హించి బ్రహ్మమని పరతత్వనిశ్చ
యము చేయరాదు”

దానిలో ఒక దేవతయే.

ఈ చేతనునియొక్క, సర్వవి
ధములగు కోరికల నివ్వజా
లడుగదా. ఒకడు, పర
మపురుషార్థ లక్షణమగు మొక్ష
మునివ్వజాలడుగదా. ఆ

“మొక్షము” వలయునేని

“విష్ణువువల్ల మొక్షము గోరవలయు”
నని యున్నదిగదా. ఇట్లుగాగా

“ఐశ్వర్యముగోరునేని వీని నా

పూర్ణివాక్, పుత్ర కామనా
కిల్ ఇన్నానైపత్తువాక్
పశుకామనాకిల్ ఇన్నానై
పూర్ణివాక్” ఎన్ఱు
ఇజ్జనే ఓరొన్ఱుక్కొరువరాయ్
పలరాయరుక్కుమ్.

(తానరి తెయ్ వమ్) ప్రమాణ ప్ర
సి మాయిప్పతొన్ఱ
నై, రజోగుణత్తాలుమ్, తమో
గుణత్తాలుమ్, మిక్కిరుక్కిఱ
తానరి తెయ్ వత్తై యాయి
పూర్ణిపూర్ణివత్తు, పేణుతల్)
అవైతనక్కెన్న ఓరుత్కర్మమిల్లా
మెయారే, ముట్టెత్తలైయవనై
“వని, యిరుక్కుళులక్”

ఎన్ఱుకవిపాడువారైప్పోలే
ఆశ్రయిక్కిఱవివనుక్కే భరమా
యిరొమ్, అదేవత్తెకళుక్కు ఈ
శ్వరత్వమ్ సమ్బాదిత్తుక్కొడు
క్కేయుమ్ (తనాతు ఇవక్ శొన్న
పోతాక అవైయదరనీయజ్గళా
కిఱనవుమల్ల ఇవన్ఱానజ్జే
శిల, పెత్తానాకిరా
నుమల్లక్; ఇత్తాల్ ఫలిత్త
దాయిత్తు; విశేషజ్జ
ర్కు, తన్నరివిల్ కుత్తై
వైప్రకాశిప్పిత్తానా
మిత్తనై. తనాతు, పుల్ల
రి, వాణ్ణే,

శ్రయింపవలయు, కొడుకులగో
రునేని వీని నాశ్రయింపవలయు
పశువుల గోరువాడగునేని వీని
నాశ్రయింపవలయు” నని
ఇట్లే ఒక్కొక్కఫలమునకొక్కొక్క
“ప్రదాతయై” యనేకులైయుండును
(తానొరిగిన దేవత ప్రమాణము
లందు ప్రసిద్ధమైయుండునదొకటి
కాదు, రాజ సగుణముచేత, తామ
సగుణముచేతను, ఆత్యధికమై
యుండు, తానెరిగినదైవమునే
పట్టునది (ఆదరించుట)
అవితనకనిన, ఒక యాధిక్యము
లేకుండుటచే, బట్టతలపోనిని
“చల్లని, దట్టమగు, ముంగురులుగల
వాడ”ని కవిత్వము చెప్పవారివలె
ఆశ్రయించువీనికే, భారమ
గు, నా దేవతలకీ
శ్వరత్వము సమ్బాదించి ఇచ్చు
టయును (తనది) ఈతడని
నప్పుడు, అవి ఆదరణీయము
లగుటయుకాదు, వీడ
చ్చటకొన్నింటిని, పొందినవాడ
గుటయుగాదు; దీనిచే ఫలించి
నదైనది, విశేషముగా నెరిగిన
వారలకు, తన జ్ఞానలోపము
ను, ప్రకాశింపజేసినవాడగు
నింతియ. (తనయొక్క, నీచ
బుద్ధి, మహాత్ములయొక్క

పొరువ, కాట్టి)
 తన్నుడై యజ్ఞానత్తిక అల్ప
 తైయె, విశేషజన
 ర్కు, తేరుమ్బడి, తెరి
 విప్పిత్తు. ఫలమ్, పెరుమ్బాదు
 పరదేవతైయె, ఆశ్రయి
 త్తుప్పెటవే.ఎమ్, ఆశ యి
 క్కుమిడత్తిల్ “నిదధ్యాసి
 తవ్యః” ఎన్నుమ్ “తమేవం విద్వా
 నమృతయిహాభవతి,
 రాన్యః పన్థా” ఎన్నుమ్ ఉపా
 సనవాక్యజ్ఞభిత్తోన్నపడి
 కారణవస్తువై ఉపాసక్కిట
 నితే. (కొల్వనముతలా
 క్కన, ముయలుమినై
 ముశెయ్ కై) “ఆటె
 కుఱుత్తుత్తా, ప్రజ్జేయై
 ఱుత్తుత్తా” ఎన్ననశిల
 మ్, నిషిద్ధద్రవ్యజ్ఞైక్కొణ్డు
 మాటవేణ్డువన, శిలవుమ్
 వెయూయిర్మొల్, శెయల్ కళ్ళ.

యణజ్జల్ తానే, నరకమాయి
 తే. ఇప్పడియాశ్రయిత్తు
 ఎమ్ ఫలతైప్పాత్తాల్ అతు
 ముతిల్, పెతాత్మొ

కినన్టాయరుక్కుమ్.

(ఇన్నుత్తున్బళి) సుఖిమః

ఖమిశ్మాన ఫలతైయూయిర్మొల్
 తరువటు. నిష్కృష్టసుఖిమాన

పొందికగా యుండునట్లు, చూపి
 తన జ్ఞానముయొక్క అల్ప
 త్వమును, విశేషముగా నెరిగిన
 వారికి, స్పష్టమగునట్లు, తెలి
 పించి. ఫలమునొందునప్పుడు
 శ్రీమన్నారాయణుని, ఆశ్రయిం
 చి పొందవలెనుగదా, ఆశ్రయిం
 చెడిచోట “ధ్యానింపదగిన
 నాడ” నియు “వాని నిట్లెగిరినవాడి
 చ్చటనే ముక్తుడగుచున్నాడు
 మార్గమింకొకటిలేద”ని ఉపా
 సనవాక్యములందు చెప్పినట్లు
 భగవద్వస్తువు నుపాసిం
 పక. హంసింపజేయుటలాదియగు
 చెడుపనుల, ప్రయత్నములను ఈ
 విధములగు, పనుల) మేకను
 కొసితే, బిడ్డను
 చంపితెమ్మ”నునవి, కొన్నిం
 టిని, చెడువస్తువులనుగొని
 వర్తించవలసిన కొన్ని
 యిట్టి పనులు ‘క్షుద్మల’

నాశ్రయించుటలే నరకమైయుం

డునుగదా. యిట్లాశ్రయించి

బొందుఫలమును జూచిన, దానిని
 పొందుటకన్న, ఆఫలము, లభించకుం
 డుటయే మంచిదియైయుండును.

(సుఖము, దుఃఖము ఫలమ్) సుఖిమః

ఖములు గలసిన ఫలమునే
 యిచ్చునది. శుద్ధసుఖమగు

మోక్షమువర్ధిల్లఁజేయె.

ఈ, శైయితతాయుర్థోన్నెన్నిల్;
తన్నొడొత్తిరుప్పానొరవనాయ్
భవోపకరణభూతనాయ్, నిత్య
సంసారియాయురుప్పానొరువనై
ఈశయిత్తుఫలమ్ పెఱపార్త
ఇతుతాన్, నిత్యసంసారియాకైక్కు
కృపిషణైనానాయుర్థం తొన్నా
మాయ

ప్పిఱవియుల్ సే

జ్ఞాపిత్యాది) ప్తయ

తాయ్, కారణమాయురుక్కిఱ
మామాయముణ్ణు—ఇమ్మాయై.
“ఇతుఱిరువరల్ కడక్కవొణ్ణా
తు” ఎన్ఱుఅవకలరుళిచ్చైతవ

కృతి; ఇప్పకో తినమ్బన్ఱని

బ నజన్మజ్జళిలే

భక్తుమీశవిరక్కిన్ఱిక్కే

పలవకైప్పట్టిరుక్కిఱమామా

ఱుముణ్ణు-శబ్దాదివిషయ

జ్ఞో. అవర్ధిల్లలే (నళిర్న్దు

అత్తిన్ఱుమా ఎడుత్త

తనైయు మలడియ్ఱున్దానిన్ఱన

(ఉలకినతియల్వై)వకుత్త విషత్తై

ర్పూర్ణనిష్కృప్తసుఖత్తై

ప్పారాత్తే, చేతనర్ అప్రీప్తవిష

యైతెఱశ్రయిత్తుఅనర్తతై

ప్పిఱప్పార్ ప్తే! ఇతెన్న

మోక్షము వానికిలేదుకదా.

యిట్లుకాగా చేయబడిన దేమనిన
తనతో సముదాకడై

పాపోపకరణభూతుడై, నిత్య

సంసారియైయుండువానినొకని

నాశ యించి ఫలమునొందచూచిన

నిదియైతే నిత్యసంసారియగుటకు

కృపిచేసినవాడగును. (పా చీనమై

యధికమగు నచ్చరువుగలిగించు

జన్మలోనుండిపోవుటకువీలులే

కుండుట మొదలగు ప్రాచీన

మగునదియై కారణమైయుండిన

గొప్పమాయముగలదీ మాయ

“యిదియొకరి చేతనుతొలగింపనల

విగాద”ని వాడుచెప్పినప్ప

కృతి; యీప్రకృతసంబంధని

బంధనములగుజన్మములందు

బ్రవేశించి మళ్ళివీలులేక

బహువిధమైయున్నగొప్పమాయ

గలదు. శబ్దాదివిషయ

ములు. వాటియందు (బాగుగా

మునుగుటకు హేతువగు ఎత్తి

నకొలదిలోపలికిమునుగుచుండు

లోకస్వభావము సర్వేశ్వరుని

బట్టుకొని నిష్కృప్తసుఖమును

జూడక, చేతనులప్రీప్తవిష

యమునాశ్రయించియనర్థము

నొందజూచునదే! యిదియేమి

వడుకొలె. ఎన్నితార్. ౬

పడుపాటనుచున్నారు.

నళర్కతిచ్చడై యనుమ్ నాన్ముకక్కడవుళుమ్,
తళిరోళియిమైయవర్ తలై వనుముతలా,
యావకైయులకముమ్ యావరుమకప్పడ,
నిలసీర్ తీకాల్ శుడరిరువిశుమ్బుమ్
మలర్ శుడర్ పిఱవుమ్ శిటితుడన్మయజ్జ
ఒరుపొరుళ్ పురప్పాడిన్మిమ్మొవతు
మకప్పడక్కరన్దు, ఒరాలిలై చేర్ న్దవెమ్
పెరుమామాయనైయల్లతు,
ఒరుమా తెయ్ వమ్ మర్మొడైయ మోయామే.

తిరువాళిరియమ్ ముర్మొడైయ మోయామే.

అత్వార్ తిరువడిక భేశరణమ్.

అర్థము:— నిలిర్-చల్లనైన, మతి-చంద్రనిగల, శడైయనమ్-
జటనుధరించినరుదృడును, నాన్ముకక్కడవుళుమ్-చతుర్ముఖుడైన బహు
దేవుడును, తళిర్-నేలమైచిగురుయొక్క, బళి-కాన్తి కలవాడై, ఇమై
యవర్-దేవతలకు, తలై ననుమ్ముతలా-రాజైన ఇంద్రుడు మొదలగు,
యావకైడిలకముమ్-నమస్త లోకములును, యావరుయ్ అకప్పడ-నకల
ప్రాణులతోగూడ, నిలమ్-భూమియు, నీర్-జలమును, తీ-అగ్నియు
కాల్-వాయువును, శుడర్ (చిరకాశస్థాయిత్వప్రసిద్ధియనెడు తేజస్సుచే
త, ఇట-వ్యాప్తమైన, విశుమ్బుమ్-అకనము, మలర్—వికాసమునందిన,
శుడర్-చంద్రుడు సూర్యుడు, పిఱవుమ్-మిగతవస్తువులు, ఉడన్-ఒక్క
కాలమునందు, శిటితు-గర్భమునంబొకచోట, మయజ్జ-భమజెందు
నట్లు, ఒరుపొరుళ్-ఒకవస్తువైనను, పుఱప్పాడు ఇన్నియవతలబడకుండు
నట్లు, ముమ్మొవతుమ్-సర్వపదార్థములును, అకప్పడ-లోనిముడకుండునట్లు
కరన్దు-దాచి, ఓర్ ఆలిలై-ఒకమర్రియాకుమీద, శేర్ న్ద-శయనించిన
వాడై, ఎమ్-మనవభువగు, పెరు-అత్యధికుడగు, మా-అపరిచ్ఛిన్నమగు,
మాయనై అల్లతు-శ్రీమన్నారాయణుడువినాగా, మర్మొ-వేటగు, మా-
యధికమగు, ఒరు తెయ్ వమ్-ఒకదేవతను, యామ్-మనకు, ఉడైయ మో-
వట్టుకొనగలవారలమా?—

తాత్పర ము॥ అ- ఈపాశురమునకుద్యులవలె మనము శబ్దాదులందు వా మోగాంచి చెడక మొదలె శబ్దాదులందు దృష్టిబెట్టక భగవంతు నాశ్రయించితిమే యని తమకు గలిగిన భగవద్భక్తినిజూచి సంతోషపడుచున్నారు.

జనులీతడు సౌఖ్యవస్తుడని పొరపడి గౌరవించుటకుగా చల్లని చంద్రుని తలదాల్చి తపోధనుని వేషమగు జడధరించిన రుద్రుడును సృష్టికొరకు నియతుడగు బ్రహ్మయు, మిగత దేవతలును వీరికి నాయకుడగు నింద్రుడును పదునాలుగు లోకములును వాని కన్తర్వర్తులగు సర్వజీవజాతములును, సృధివ్యాది భూతపశ్చకమును సూర్య చంద్రులు నివియన్నియు, తన గర్భకుహరమునందొక ప్రదేశమునందుండునట్లు పశయకాలము నందన్నియును మ్రింగి యొక మత్రిచివురునందు శయనించి మిక్కిలి యాశ్చర్య శక్తితో గూడుకొని సర్వస్మాత్పరుడగు శ్రీమన్నారాయణుడు వినాగా మనమూశ్రయింప దగిన దేవత యింకొకడు లేడు. యిదిమనకు సంపాప్తమగు గొప్పభాగ్యమని దీనిలో మగ్నులై సంతసించుచున్నారు.

అవ-ఏఱ్ఱామ్మాట్టు.

(సభిర్మతి) చేతనరుల్లారు
కుమ్ శెయ్యవడప్పతు-అవనుక్కు
మఱ్ఱాశాసనమ్ పణ్డై కెయ్
యిరుక్క ఇతర దేవతైకతై
యాశ్రయిత్తు సంసారమ్ వర్ధి
కుమ్బుడి పణ్ణానిట్పర్ కళ్,
ఇతెన్న పడుకొలై ఇవ్వునర్థమ్
ఎన్నాల్ పొటక్కపొ అత్తై
ఎన్నార్ కీర్త్తి "అల్లాతార్
శైయ్ తపడి శైయ్ కిత్తార్ కళ్,
నామ్మున్దుటమున్న మివ్వర్త
తెప్పేర్లో మే" ఎన్దుడక తా
రితిల్ నాట్టార్ కణ్డార్

యేడవ పాశురము.

(చల్లనిచంద్రుడు) చేతనులందరి
కిని చేయదగినది సర్వేశ్వరునకు
మంశాశాసనము చేయదగిన
దెయుండగా నితర దేవతల
నాశ్రయించి సంసారమువృద్ధి
చేయువిధము చేయుచుందురి
దేమి పాడుచావు యాయనర్థము
నాచే సహింప నలవిగాకున్నది
యనినారు క్రిందట "తక్కినవారు,
చేయుప కారము, చేయుచున్నారు,
మేము ముందుముందుగా నీయర్థము
లభించితిమే" యని సంతసించుచు
న్నారీపాశురమున లోకులుచూచి

కాలిలేకునిను
 తిరియానిఱ్ఱ నమక్కుమున్దర
 మున్నమ్ దేవతాన్తరన్పర
 మిన్ఱిక్కె యిరుక్కప్పెన్ఱోమే ఇన్ద
 లాభమే అమైయాతో? వెన్ఱున్వ
 లాభతెప్పేళియినియ రాకితార్
 అవన్ సర్వ పదార్థజళేయుమ్
 వయిర్థోలేవెత్తున్కోక్కుకిఱ
 పోతునమ్మోడొక్క
 అవన్ వయిర్థోలే పుక్కుపుఱ
 ప్పట్టవర్ కళిలె శిలరైఆళ
 ముత్తుఫలత్తుక్కు అవర్ గళ
 కైచార్ తిరుక్కైయాకిఱ
 ఇప్పన్ఱె యిన్ఱిక్కెయోయోయ
 ప్పేర్థోవితువేయమైయాతో
 వెన్ఱువీ తరాయ్ అల్లాత
 ప్రబన్దయన్దలై, యన్దాతి
 యాక్కిక్కొన్ఱుపోన్దవివర్
 యి తెయన్దాళియాక్కమా
 ట్లా తేడకప్పక్కితుక్కు
 మేర్పడయిల్లామైయా లే
 ఇవ్వనుభవత్తోడేతలైక్క
 ట్టుకితార్. (నళిర్ మతి
 చ్చడైయన్రిమ్
 ఎన్ఱుతోడజ్జియాద కైపులగ
 ముమ్మయావరుమగప్పడ
 వాయిర్థోవనుండతు
 తన్నోడొక్కచ్చితై
 యిరున్దవర్ కళిలేశిలరై

వారికాళ్ళయందెల్ల వొంగివడుచు,
 తిరుగుచుండగా నాకు ముందుము
 దుగా, దేవతాన్తర స్పర్శము
 లేకుండునట్లు లభించినదే యీ
 లాభమే చాలదా? యని తమ
 లాభముజెప్పి సంతసించుచున్నారు
 సర్వేశ్వరుడు సర్వపదా ములను
 కడుపున బెట్టుకొని కటాక్షించు
 నప్పుడు మాతో సమముగా
 వానిగర్భమున జేరి బయలు
 దేరినవారిలోకొందరినాశ
 యించి ఫలమునకు దేవతాన్తరము
 చేతికెదురు చూచుచుండుటయను
 యినీచితలేకపోవుట
 లభించిన యిదిజాలదా
 యని ప్రీతినందినవారలై తక్కిన
 ప బంధములముక్త పదగ్రస్తము
 లగా జేయుచూపోయినవీరు
 యీప్రబంధమునటు జేయ
 కనంతోషమునకుదీనికి
 పెనలేకుండుటచేత
 నీయనుభవముతోముగిం
 చుచున్నారు (చల్లనిచంద్రుడు
 జడయందుగల రుద్రుడని)
 యారంభించిఅన్ని విధములగులోకము
 లును అందరినిగూడా
 వాడు మింగినది
 తనతోసమానముగాచరలో
 నున్నవారిలోకొందరిని

యాశ యిశ్శొంపెలువతో
 దుఫలముదొ? నల్లితిచ్చడై
 యనుమ్) సాధక వేషముతో
 శ్శజపెయైధరిత్తుక్కొణ్ణిరుక్క
 చెప్పయ్ తేయుమ్, దుర్గానత్తాలే
 సుఖప్రధానకౌన్దు
 తోశ్శొంప్పడి, త్తాత్తామ
 రెక్కీత్తైలైలేవైప్పా
 రెప్పోలే, కుళిర్ నచన్ద నైజపై
 యిలేధరిత్తరుద నుమ్.

నాన్మకక్కడవుళుమ్) అవన్దనక్కు
 జ్జాడజనకనాయ్ న్నప్పిక్కు
 టుప్పాకనాలుముగ తెయుడై
 యనాయిరుక్కిటచతు
 ర్ముకనాగిట తెయ్ వముమ్.
 ఇవర్ కళిరువరుమిరన్దుకార్య
 తుక్కుక్కడవరాయ్ అధికారి
 కళాయి తెయిరుప్పతు;
 కుళవనైయుమ్ పుటమడక్కి
 యెయుమ్ పోలే(తళిరొ
 ళియిత్త్యాది భోగప్రవణ
 నాకేయాలై అప్ప
 సన్మక తైమెయ్ కాట్టుక్కొణ్ణు
 వడివైప్పేణిదేవర్ కళుక్కునిర్వా
 గనాయిరుక్కిట ఇంద్రకౌడ
 మాక ఎవ్వకైప్పట్టలోకజ్జులై
 ముమ్ అవ్వవలోకజ్జులిల్లా
 ఎల్లాచ్చే నరైయుమ్ తప్పా తే.

నాశ్శ్రియించిపొందునదొకఫలము
 గలదా చల్లనిచంద్దనిజడలలోగ
 లవాడును) కార్యసాధక వేషముతోచు
 టకు, జడనుధరించుకొనియుండి
 నను దుర్గానము చే
 సుఖప్రధానముగాగలవాడని
 తోచునట్లు నాశముగలతామ

రనుగోసి, తలలోబెట్టుకొను
 వారివలె, చల్లనిచంద్దనిజడ
 యందుధరించినరుదుడును.

బ్రహ్మ దేవుడును) ఆతనికి
 కూడా, తండ్రియైస్పష్టికిత
 గునట్లునాల్గుముగములుగల
 వాడైయున్న చతు
 ర్ముఖుడను దేవుడును
 వీరలిరువరు రెండుకార్య
 ములకుదగిన వారలై అధికారు
 లైగదా యుండునది;
 కుమ్మరివాడును కూల్చువా
 రలవలె చిగురువంటి

కాంతిమొదలుకొని భోగప్రవ
 ణ్యముగలవాడగుటచే అప్ప
 రన్మలజూచుచూ
 దేహము గాపాడి దేవతలకు నిర్వా
 హకుడైయుండు నింద్యుడు మొద
 లు గాగల లోకములన్నిం
 టిని ఆయాలోకములందుండి
 న, చేతను అందరినితప్పక

నిలనీరిత్యాది) అ

వర్గలెల్లార్కుమ్ కారణమాయరు
క్కిఱ, భూతపళ్ళికముమ్ “శుడ
రిరువిశుమ్బుమ్”

ఎనత్తు ఉణ్ణామిడత్తిల్ మర్క్క

నౌలుక్కుమున్నే ఉణ్ణామత్తై

యాలుమ్, అళియుమిడత్తిల్

ఇవైయ్యుళిన్దాలుమ్, తాళితితు

కాలమ్నిన్దు అళియుమత్తైయా

లుమ్, వన్దపుకరైప్పర్క్క

(మలర్ శుడరిత్యా

ది చన్ద్రసూర్యర్ కళుమ్ మర్క్క

ముళ్ళమనుష్యాదికళుమ్ ఇవైయ

డైయ. (శితితుడక్ మయ

జ్జ. శితితాయ్క్కొణ్ణుడనే

మయ

జ్జ. శిలపేరుక్కిడచ్చొలి

ఉన్బార్ పలరుణ్ణానాల్, శోలు

మట్టమామాప్పోలే రక్ష్యమాయ్

క్కొణ్ణునానానాయ్ప్పకుకిఱ

పదార్థజ్జశశవుపడుమ్మడియా

కవాయ్క్కొణ్ణుత్తై వయ్క్కొణ్ణులే

వైక్కిఱపోతు

కణ్ణపారిప్పిక్ పెరు

మై. ఇవైయడజ్జ అల్పమాయ్

క్కొణ్ణుబన్దుబన్దవిడాతే

తన్బక్కలిలేకలశ అన్బిక్కె

భూమి, నీరుమొదలుకొని వా

రలందరికిని కారణమైయుం

డిన వంచభూతములును కిరణ

ములు గలిగి వ్యాప్తమగు ఆకాశమ

నునది యుండినప్పుడు తక్కి

ననాలుగింటికి ముందెయుండువద

గుటచేతను నసించునప్పుడు

ఇవి లేకున్నను తానుకొంచము

కాలముండి నశించునదగుటచే

తనే తెంచిన కాంతినిబట్టి

(వికాసకిరణములుగలయని మొదలు

కొని) చంద్రసూర్యులు తక్కి

నమనుష్యాదులు నివియ

న్నియు ఒక్కచోట వ్యాపాహించున

ట్లు ఒక్కచోటనేయగుచుదానితో

భ్రమిం

పగా కొందరికి పెట్టమని చెప్పి

తినువారనేకులున్న అన్నము

తక్కువగునట్లు రక్షింపదగిన

దగుచు అనేకములై చేరనట్టి

పదార్థములు సంఖ్యగలవైయుండు

నట్టెనది తనగర్భమునం

దుంచునప్పుడు “రక్షణానాన మెక్కు

వై రక్ష్యములు తక్కువగానుం

డుట” గనిపించినయద్యోగాధిక

ము యివియన్నియు నల్పమ

గుచు నొక్కటి నొక్కటి విడవక

తనలోగలువగా అట్లుగాక

“శిటీతుడల్ మయ్యజ్” ఎన్దు
 పాతమాయ్, ఓరాలన్దలి నుళ్ళ
 డ నవడివిలేకలశ,
 (ఉడక ఉడల్) ఎన్దిటవిడత్తి లే
 సకరలకరజ్జుక్కురు
 విరోధమిలై. ఒరుపొరుట్టు
 అప్పాడి ముత్తువతుమ్
 అకప్పడ) ఒరుప దార్థముమ్
 పిటికతిర్ పడాతపడి
 ఎల్లావర్ణ్మయ్యమ్ (కరన్దు ప్రళ
 యమ్ వన్దాల్, మున్జత్తెక్కాట్టి
 లుమ్ వయిర్ణ్మ ఇల్లై తుక్కాటలామ్బడి
 ఒరువిక్యతియిన్ది క్కెయిరుక్కె.
 (ఓరాలిలైచ్చేర్ న్దవెమ్మె
 రు మామాయనై
 యల్లతు) ఇవర్ణ్మయిప్పడి
 వయిర్ణ్మలైవై తుత్తాకము
 క్కీవిరియా లే పవనాయరు
 ప్పదొరు, ఆలన్దలిరీ లేకణ్డా
 శల్ రుళినలమ్ముడైయ
 ఆశ్చర్యశక్తి యుక్త నెయొమ్మయ
 [పాలన్దనతురువాయ్ ఏత్తుల
 క్కుణ్డు] “యశోదాన్దనన్దయ
 మత న్దవిముగ్ధమ్” ఎనుమ్మ
 డి ముగ్ధమానవడివై
 యుడైయనాయ్, సకలలోక
 జ్జలైయమ్ వయిర్ణ్మలై
 వెతు. [ఆలిలై యిన్దెలన్దు

“ఒక్కచోట భ్రమింపగా” నని
 పాతమై, యొక మట్టిచిగురులో
 నణగిన శరీరములోగలశి,
 (ఉడక ఉడల్) యనుచోట
 నకార-‘క’లకార-‘ల్’ములకొక
 విరోధములేదు (ఒక పదార్థమి
 వతలబడకుండునట్లు సర్వము
 లోబడునట్లు) క పదార్థమును
 వెనుక వెన్నుపడిపోకుండునట్లు
 న్నిటిని (గర్భమున దాచి) ప్రళ
 యమేతెంచిన, మునుపటిక
 న్నగర్భముకోమలమైకనిపించున
 ట్లొకమార్పు లేకుండునట్లుండుట.
 (ఒక మట్టియాకుపై చేరినమా, పె
 ద్దయాశ్చర్యావహ చేష్టలుగల
 సర్వేరునితప్ప) వీటినిట్లు
 కడుపునబెట్టి తాను మొ
 గ్గవిప్పక చివురైయుండు
 నొక మర్రిచివురునందు నిది
 రించియుండిన నాయొక్క
 ఆశ్చర్యశక్తి యుక్తుని దప్ప
 [కోమలవిగ హుడై, సర్వలోకము
 లమింగి] యశోదచంటివాని
 నత్యంతవిముగ్ధుని” యనున
 ట్లు, ముగ్ధమగు విగ్రహము
 గలవాడై సర్వలోక
 ములను గర్భమునందు
 వేళి మఠాకుపైనగాదు,

నీవశర్వం నతు మయ్యో
 స్పర్] ఆలిక్ మేలోరిభిన్దలి
 రిల్ కణ్వశర్వనవీశక్”
 ఎన్నిటపడియే, ముక్తివిరి
 యాత ఆలన్దలిరే, ధర్మకైక్కు
 ఒరుయశోదాది కళిన్దైక్కు
 యిరుక్క, నీకణ్వశర్వనవీశక్తై
 “మేయ్” ఎన్దు ఆప తమరానము
 కళైత్తానిన్దార్కళ. “కథన్వయం
 శుశ్శేతే లోకేనాశముపాగతే
 శాఖాయాం వటవృక్షస్య పల్లవేతు
 శుచిస్మితః॥

ఎన్దాయ్శర్వం నతు కళైత్తానిన్దై
 పాశురమ్. (ఆలన్దువేలై
 నీరుశ్శత్తో, విణ్
 తో, మణ్ణత్తో) అవ్వాల్ తాన్
 అన్దు, మణ్ణైక్కురైత్తుప్పొకట్టజలత్తిలై
 యుశ తో? నిరాలమ్మనమానఆకా
 శత్తిలైయుశ్శత్తో? అన్దైక్కు,
 కార్యాకారమ్ కులైన్దుకరను
 కిడక్కిటమణ్ణిలైయుశ్శత్తో?
 శోలైశూర్

కునైడుతాయ్శోలు
 పరువమ్ నిరమ్బువతఱ్కుమున్నే
 ఎత్తిపిరాయత్తిలే ఒరుపడి
 ప్పడమలైయై ధర్మత్తు
 క్కొణ్ణునిన్దసీశోలు
 ఇతువుమొరు, ఆశ్చర్యమితే.

నీవు వృద్ధిజెందిన నిశ్చయమం
 మరు] మర్రిపై నొకచివు
 రునందు నిదురించిన యీశుడ
 ను నట్లు మొగ్గవిప్ప
 ని మరి చివురునందు ధరించుట
 కొక యశోదాదులుగాక
 యుండగా, నీవు నిదిరించినదీని
 సత్యమని, మిక్కిలి ప్రియులగు ఋషు
 లు వ్రాసినారు “లోకమునశించినద
 గుచుండగా, వటవృక్షముయొక్క
 శాఖయందుగల, చివురునందు
 పవిత్రమగు నవ్వుగల శిశువుఎట్లు
 బడుకొనెన”

ని, వీరలు, వ్రాయు
 వాక్యము. (మట్టియా నాడుకట్టదె
 గ్గరినీటిలోనున్నదో, ఆకనముననున్న
 దో, భూమియందున్నదో ఆమరి
 యానాడు మన్నును తీసివేసిన నీట
 నున్నదా? నిరాధారమగు, నాకా
 శమునందున్నదో? అట్లుగాక
 కార్యాకారమునశించి కరగిపోయి
 యున్న మట్టిలోనున్నదో?
 (తోటలచే చుట్టబడియుండిన
 పర్వతము నెత్తినావు, చెప్పుము
 వయస్సు నిండకమునుపే
 యేడవయేడునందొ
 కవిధముగా పర్వతమును ధరిం
 చుకొని, నిలచినది నీవుజెప్పుము
 యిదియొక యాశ్చర్యముగదా

ఇతువుమ్ శొల్లవేణుమ్. అ
తువుమ్ శొల్లవేణుమ్ ఇవైమూ
నుమ్, విన్మయమాయిరుప్పన
శిల, అఘటితజ్జళాయిరున్దన.

“అవన్ పిన్నై, యివర్ కళుక్కుచ్చొన్న
ఉత్తరమేతు? ఎన్ఱుభట్టరైక్కే
టక్, “అవన్ఱానుమ్” ఆళ్వార్వన్దాల్
కేట్కక్కడవోమ్ ఎన్ఱున్ఱి నెత్తిరు
న్దాన్ కానుమ్” ఎన్ఱు పిన్నైయుమ్

“నీసర్వాధారభూతనామి
త్తనైప్పొక్కి ఉన్నైయొఱ్ఱయ
ప్పటమ్మే యొన్ఱుక్కొన్ఱు ఆధా
రమాకవల్ల తొన్ఱుణో? ఎన్ఱు
అవన్ సర్వాధారభూతనాయిరు
క్కిటపడియైక్కణ్ణు ఇతోరా
శ్చర్యమే! ఎన్ఱువిస్మి
తగా తార్ ఎన్ఱు అరుళి

చ్చైతార్ ఇప్పడిప్పట్ట ఆశ్చర్య
యోగత్తెచ్చొల్లుకిటతు

(పెరుమామాయన్) ఎ

న్ఱు అవనై యొఱ్ఱయప్పట
మ్మేకాల్ కాణితైయవము
డైయోమో? నామ్మున్ఱుట
“రక్షకనాకితేన్” ఎన్ఱువచ్చై
యిడువిత్తుక్కొణ్ణు శిలనాళ్
కళున్దవాతే తన్ వడివైక్కా

ట్టి “నానుమున్నైప్పోలేసాధకన్
కాణ్” ఎన్ఱుశొల్ల

అవనైవిట్టాటోలే ఎడుత్తు

నిదియును జెప్పవలెనది

యును జెప్పవలెను యీమూ

డును, ఆశ్చర్యములైయుండు

కొన్ని, అఘటితములై యుండిన

వాడు, పదప, వీరలకుజెప్పిన

యుత్తరమేది? యని భట్టరునడు

గగా, ఆళ్వారులువొచ్చిన

యడుగగలమని “తలంచీయుం

డినాడు సుమీ” యనిన తరువాత

నీవు సర్వాధారభూతుడవు

యింతేకాక నిన్నుదప్ప

యివతల నొకటికొకటి యాధా

రము గాగలదొకటిగలదా? యని

వాడుసర్వాధార భూతుడైయుం

డెడి విధమును జూచి యిది

యొక యాశ్చర్యమే! యని విస్మి

తులగుచున్నారని

సాయించినారిట్టి యాశ్చర్య

యోగమును చెప్పుచున్నది.

గొప్పయాశ్చర్య గుణచేష్టితుడు)

ని వానినిదప్ప నివత

ల కాలుకాణి దైవముగల

వారలమా? మనము ముందర

“రక్షకుడ నగుచున్నా”నని కాను

కబెట్టించుకొని కొన్నాళ్లు

గడచినతోడనే తనశరీరముజూ

పి “నేను నీవలె కావ్యము” సాధించుకొ

ను వాడను సుమీయని చెప్పగా

ఆరుద్రుని విడచువారివలె పట్టి

క్కొక్కేక్కొక్కతానొలుదేవతై
యుణ్ణో? నమక్కు మార్కణ్డేయ
నై "రక్షిక్కితెన్ ఎనుశొలి
పచ్చెయిడువిత్తుక్కొణ్ణుల
నరమ్ జడయైక్కాట్టి
నానుమున్నెప్పోలేసాధ
కన్ ఒరుత

లెయైపర్ణుక్కొణ్ణి
రుప్పతు ఎన్నెయాశ్ర
యియుక్కోళ్ ఎగుపి
ఱర్కుచ్చొలుమ్ వారెయై
మెయ్ ఎను విశ్వసిత్తి రుక్కుమ్బ
డిభ మిత్తాయాకా
తే. పోరు; ఉనక్కుఆశ్రయణీయ
స్థలక్కాట్ట" ఎనుకొడుపోయ్
నర్వేశ్వరనైక్కాట్టిక్కొడుత్తా

నితే బ్రహ్మణంసీలక

ణ్ణి యాశ్చన్యా దేవతా

స్మృతాః పృథిబుద్ధానసేవన్తై

యస్మాత్పరిమితంఫలమ్॥

బ్రహ్మవైయుమ్ రుద్రీనైయుమ్
ఎల్లా దేవతై శక్తైయుమ్ అతిపుడై
యరాయురుపార్ ఆశ్రయి

విడచుట కొక దేవత
గలడా? యనినమనకు మార్కణ్డేయు
ని "గక్షింశదనని చెప్పి
కానుకబెట్టించుకొని త
రువాత జడనుజూపి
నేను నీవలె కార్య సాధనకు "తప
మొనరించువాడను" ఒకప
క్షము నాశ్రయించి నుమీ
యున్నాను నన్నాశ్ర
యింపుడని యిత
రులకు జెప్పమాటను
నత్యమని విశ్వసించియుండెడి
ప కారమును 'జూచి' పొరపడితివి
గదు రా, నీకాశ్రయింపదగిన
స్థలము జూపుదునని గొనిపోయి
శ్రీమన్నారాయణుని జూపించినా

దుగదా "రుద్రుడు" (బ్రహ్మను రు

ద్రుని, యింకెవరు దేవతలుగాజెప్పబ

డు చున్నారో "వారిని" పెద్దలుసేవిం

పరేల నన్న మిత ఫలమిచ్చువార

లగుటచే బ్రహ్మనురుద్రుని
సందరు దేవతలను జ్ఞానముగల
వారలైయుండువారా శ్రయిం

యార్ కళ్ అతుక్కడియెన్నెన్నిల్ పరు దానికి మూలమేమనిన
పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షుత్తిలె పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షమునందు
యివనుక్కు అపేత్తై యుణ్డానాల్ వీనికి కోరిక యుండిన యడల
అవర్ కళ్ అతుకొడుక్కమాట్టార్ కళ్ దేవతలామోక్షమునివ్వజాలరుగదా

అవర్ కుళుక్కు మోక్షప దత్వ
మిల్లామెయాలే. ఇని యివ్వరుకే
శిలవర్ణయైతేకొడుప్పతు;
అవైఅల్పఫలమితే అవై
అవర్ ఇవనుక్కు కొడుక్కవు
మామ్, ఇవనవనుక్కు
కొడుక్కవు మాయితేయిరుప్పతు
స్కన్దరుద మహేంద్రాద్యాఃప
తిషిద్దాన్తుపూజనే”

“తిరువడి తన్నామమ్మటన్దు
మ్మటన్దొమ్మాన్దొర్
ఎన్ఱక్కడవతితే భర్తావిన్న
క్కలానుకూల్యమర్థం రుక్కభర్త దరములేకుండినను, వేరు

న్దరపరిగ హమ్మణ్ణత్తోక్కై

యితేవివళ మనుక్కాక్కై
యాకిటతు. భగత్పావ

ణ్యమ్, క్రిమత్తిలేపిటక్కవు

మామ్. ఇవనుక్కుమున్దుట

వేణువతు దేవతాన్దరస్స

అదేవతలకు మోక్షమిచ్చుశక్తి

లేకుండుటచే యికనివతల

కొన్నింటినిగదాయిచ్చునది ;

అవి యల్పఫలములు వాటిని

శ్రియ్యపతి వీనికి ‘యాఫలములనివ్వ

గలడు వీడు వానికియివ్వ

నూగల వాడై యుండునది.

కుమారుడు రుద్రుడు మహేంద్రా

దులు పూజింపరాని వారలు”

శ్రియ్యపతినామము మరచినను

దేవతాన్దరముల సేవింపనిదాసుల

నియున్నదిగదా భర్తయందా

దరములేకుండినను, వేరు

పురుషుల నాశ్రయింపమి

గదా యీశ్రీవానికి భార్యయగు
యనునది. భగత్పావ

ణ్యక మము, క్రమముగా గలిగిన

గలుగనీ. యీతనికి, ముందర

గావలసినది, ఇతర దేవతాస్స

రృమణుకైయితే ఇ

తు

జ్ఞానాల్ యోగ్య

తైడక్కుమితే.

2

రృనము విడచుటగదా, యీ

దేవతాన్తర సమ్బంధము లేకుండు

ట మాత్రముండిన యోగ్య

త చెడకుండునుగదా

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై సాయించిన, తిరువాళిరియ,
వ్యాఖ్యానము ముగిసినది.

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై తిరువడిక శేషరణమ్
దాశరథి లక్ష్మణాచార్యాణామ్
పుత్రేణ వేంకటాచార్యేణ
కృతమాన్ద్రవ్యాఖ్యానమ్
సమూర్ణమ్

కృత్వాకృత్యం బహువిధమహం, శోషయిత్వాచ దేహమ్
జ్యేషేపుత్రే, జడమతిరహం, తాడితస్తేనహస్తాత్
పుత్రాజ్ఞాయా, బహువిశననా, వ్యర్థకృత్యం మదీయ్యం
లోకాద్యోక్తై, కృతమతిరహం, ధన్యయేవాస్మిభూయః

దా శ ర థి .

—(కాలక్షేపకూటవిషయము)—

హైద్రాబాదులో ఉ॥వే॥ప, విద్యాక ఉపనా సత్న శ్రీమాన్
దారశధి వేంకటాచార్యులవారు సాయించుచున్న తిరుప్పావైవ్యాఖ్యా
నము శ్లోకములై సానందముగా జరిగి శ్రీవచనభూషణము సాయం
చుచు సంప్రదాయ ప్రచారము బాగుగాజరుపుచున్నారు.

ఇట్లు.

దాశరథి కాలక్షేపకూట కార్యదర్శి

కందాడై నర్సిహళ్ళచార్యులు.

శ్రీమాన్

రాజ పోషకులు.

కందాడై నరసింహాచార్యులగారు హైద్రాబాద్.

జియ్యర్ వేంకటనరసింహాచార్యులగారు అగ హరీకు

మ॥రా॥శ్రీ

బొల్లంపల్లి.

కొంపల్లి నరహరిరావు, సిరిష్టేదారుగారు, హైద్రాబాద్.

మాటేటి తిరుమలరావు గిర్దావర్ పేష్కారు

దేశపాండ్యగారు, గార్ల.

బోయినపల్లి నరసింగారావుగారు, చిత్తలూరు.

లింగాల బండారెడ్డి దేశముఖగారు, నారాయణపురం.

గడ్డం వేంకట నారసింహారెడ్డి దేశముఖగారు, చెరుకుపల్లి.

ములుగు నారాయణరెడ్డి దేశముఖగారు, వెంకటాపురం.

అగ్రహారం.

లింగాల రంగారెడ్డి దేశముఖగారు, లింగాలగణపురం.

మునుకుంట్ల వేంకటనారాయణరెడ్డి దేశముఖగారు,

యిటుకుడుపాడు.

చేపూరి గోవిందరావు వకీలుగారు, మానుకోట.

చక్కవర్తుల వేంకటనరసయ్యగారు, పట్నారి నాగవరం.

శ్రీమతి, మైలవరం మూడవ రాణిగారు, మైలవరం.

నూకల జగన్నాథరెడ్డి దేశముఖగారు, పిండిపోల్.

జగన్నాథ్ వాసాద్ మోరియా, ఖమ్మంమెట్ట.

లంకా వెంకటనరసయ్యసూరి వకీలుగారు ఖమ్మంమెట్ట.